

Ve Süleyman kaçtı!..

Kötü haber tez yayılır derler. Bizim de kulağımıza fazla gıcıklenmeden geldi. Giderken şu kadar götürdü... Yanında da falanca varmış vb. biz de duyduk. Önceleri de sorunlar var diye herkes konuşuyordu, bez konuşmadık. Ama artık saklanacak gibi değildi, bir süre için "eski algaıkanlık ve kültürde ısrar ettirildinden dolayı" görevden alındığını söylediniz sanırlar. Şimdi de pek sevdiğiniz deyişle "insiyatifi"ni dışına çıkı Süleyman... Biliyoruz adını koymak zor geliyor ama; Türkiye ve özcesi SÜLEYMAN KAÇTI!..

Az geç değildi Süleyman'ın kaçışı, açıklamak zordu. Tarihi koğulların zorlaması ile "önder"iniz olan Hüseyin olayı ve kaçışın nedenlerini açıklamakla gıcıkmede: Süleyman'ın ahlaki düşkünlüklerinin ve olumsuz algaıkanlıklarının nedeni eski kültürde ısrar ettirildiği! Oysa daha bir yıl önce el ele verip "hareketi kurtaracağız" demiştiniz, keramet sizdeydi. Ne oldu? Terletildiğiniz darbe sonrası açıkladığınız Süleyman'ın işi çözümlemelerini şimdi kalmış Süleyman'ın kaçışını açıklamak için kullanıyorsunuz. O halde sizler için yapıtığınız kültürmelenden niye hiç söz etmiyorsunuz? Sizler için çözümlemelerimiz geçerli değil mi? Bakalım daha ne kadar psikislerinizi gızyetlebeceksiniz?

Eski algaıkanlığınızı sürdürüyorsunuz yine, zor durumda kaldığınızda diğerlerini suçluyorsunuz. Üstelik bunlar "insiyatifi" sahibi öz kafadardan biri de olsa. Sonlarına, nasıl oldu diyenlere; "hareketi yeni tanyoruz, vakıf olmadık" diyorsunuz. Çok iddialıydınız, yıllardır hareketin içindeyiz vakıf olmadınız da nasıl önderlik yapmaya soyundunuz? Üstelik

uçurum kenarından altaktınız hareketi. Sahi onu kavramadan nasıl yapacaktınız bu işi?

Süleyman ve henüz çocukluğundan kurtulmadan çocuk taşıyan sevgiliye ortaklık dolayısıyla bugün. Süleyman kaçtı, üstelik de 17 yaşındaki sevgilisini kriptepi karnında çocukla bırakarak kaçtı değil... Siz daha berensiniz daha ahlaksız, hırslı ve korkaksınız. Ya şimdi...

Şimdi sırada kim var? "Ben ülkeye gitmem", "serpentsiz olum" diyen kim? Yani hırslı, ahlaksızlar kim?

Şimdi hanginiz devrimci hareketten geç ettiğiniz paralandan çalıbaldığı kadını kaçıp kaçması düşünüyor?

Demek Süleyman kendini koruyordu. Ya siz? Devrimci değerleri mi koruyorsunuz saklandığınız şağatarda? O parlı kontrogerilla karargahınıza pardon kurmaylığını neden ülkeye taşıyorsunuz? Kurtarmaya çalıştığınız devrimci harekete en yakın yer orası biliyorsunuz... Haydar'ı ve Derya'yı ülkeye gönderip katlettilerden sonra legalite diye tutturun korkak lıhanı'yı asıya sorunuz; kendine güveni gelsin diye milis sorumluluğu verilen Ahmet'e de askeri sorumluluğu yaptıktan sonra oturup Hüseyin'e Zafer iki kafadar mülticiliğin tadını çıkarıyorsunuz. Herkes me-

rak ediyor, neden gelmiyorsunuz?

Sahi bir de Ortadoğu'da Hayri ve İbrahim vardı. Neden oralarda boş boş gezip kontrogerilla propagandaları yapıyorsunuz? Ülkeye gelip savamayı düşündünüz müsunuz? Anlaşılan ülke size göre değil... Onlar da deneyimli kaçma konusunda. Şimdilerde herkeşe ders veren Hayri 1980'de bir ayemle arka dağlarını bırakıp kaçmıştı. Bu yüzden insanları tutsak düştüğünü de bilir Hayri. Kaçmak onun mayasından var. Pek iş açıcı görünümünüz durumunuz, yeni kaçanlar olmasın, dikkat edin.

Darbenin kahramanı, zorunluluktan "önder" Hüseyin; tam bir zavalı artık Kullanacağı kimsede kalmadı. Kimsede denimiyor onu. Tüm suçlarıyla başbaşa ve kaçış yolları kapalı artık. Son bir babayla yeni insanları kazanmak için her suça, her türlü zaafa göz yumuyor artık. Kendini silahlı birlikleri komuta edecek bir kurtarıcı gibi görüyordu Hüseyin, şimdi de bir birliğe komuta etmeye çalışıyor çıkarcıları, zaaflarını bilirligine. Yakında komutan nefsiziz gelecek gibi görüyor. Çünkü çıkarlarını bitiri her yerde kanavla, kaçışlar ve ihanetler kaptırmazdır. Buna Hüseyin de iyi biliyor.

Gelelim darbeciliğin hamiliğini varlık koşulu gören, neredeseyiz tüm siyasi faaliyetini darbeci komunalığına indiren sola; Evet, gımdiyse kadar ki tespitlerinizin ne kadar doğru olduğunu, darbecilerin ne kadar devrimci olduklarını ortaya çıkıyor bugün. Moralizmi bozmayın daha fazla yardım edin onlara, biraz daha koruyun. Ortalığı iyice pisletsinler, kokuken hale getirsinler diye. Merak etmeyin Hüseyin'e Süleyman bakarlar başlıkların çarelerine. Ya kirlenen değerler, yitirilen insanlarımız... Tüm bunların hesabını kim verecek? Sorumluluğa hazır mısınız?

"Her iki tarafta da olmama" kararına rağmen Emreğin Bayrağı çevresi bu kontrogerilla çocuklarını dergilerini basmaya devam ediyor. Devrimci hareketi uyarılarını aldırıyor. Anlaşılan bu işe epey çikarı var Emreğin Bayrağı çevresinin. Böylece ne kadar ilkel ve tutarlı oldukları da Türkiye halklarına bir kez daha göstermiş olma fırsatını yakaladılar. Her iki tarafta da ilkeye geçme kararları olduğu için; zırt-pırt darbecilere açıklamaya yapıyor, gecelerinde onlara standlar açtıyor ve her türlü ilkeyi sürdürüyorlar. Son olarak birlikte açıklamaya yaptılar. Tartışıklık araları için özülemeyecek kadar açığa olduğu halde darbecilik ahlaksızlığına yardım edip, hatta ısrarla dergilerini neden bastığını teorisini de yapılabilsin sayfalar dolusu. Yoksa gerçekten dediğiniz gibi ilkeyi yalnızca ticari mi?

Emreğin Bayrağı ne diyecek biliyoruz ama darbecilerin dalgalandıracak dediği ihanet, ahlaksızlığı bayrağı şimdi kendileri sayesinde dalgalanıyor, hem de bayrağa sahip çıkacak kadar bile darbeci ortada gözükmezken... ②

Politikada Bu Hafta

"Sıkıyönetim" alternatifini savışı büyüterek yanıtlamalıyız

Bu ülkeyi yönetenlerin ve kamuoyunun gündeminden hemen hiçbir zaman düşmeyen bir soru var; "Nereye gideceğiz?" Düzenin açmazları derinleştikçe egemenler; bunalmaların faturasını emekçilere kesdikçe halk, daha çok yiniyor bu soruyu.

Yaklaşan yerel seçimler Diyarbakır'da burjuva basının içine düştüğü durum bu soruyu bir kez daha gündeme getirdi ve oligarşinin bir bölümünün bu soruya farklı bir yanıt var; sıkıyönetim.

Olgarşı, Diyarbakır'da Kürdistan politikasının iflâsının resmîleşmesinin telâsını yapıyor. Haması demeciler kamuoyu nezdinde acizliklerini pekiştirmekten başka işe yaramıyor. Aylardır sözünü ettikleri "bitirme" operasyonları istedikleri gibi gelişiyor.

Ve baltık muhalefeti, devrimci mücadelesi infazlara, katliamlara, her gün bir yenisi çıkarılan baskı yasalarına karşın durmuyor. Bu durum oligarşiyi yeni "çareler" arayışına itiyor ve yine bu aynı durum oligarşinin bir bölümünün sıkıyönetim önerilerine "sıkak" bakmamasının nedeni oluyor. Çünkü açık faşizmi kurumlaştıran yasalatırların altındayken ve polisle kontrogerillaşla hiçbir sınır tanımaksızın terör politikası uygulanırken elde edilemeyen sonucun "sıkıyönetim"le de elde edilemeyeceğini düşününler. Ama yine de çaresizlik onları bu "alternatif"e sürükliyor.

Sıkıyönetimin tartışılabilir hale gelmesi" oligarşinin açmazının bir kez daha derinleştiğini gösteriyor. Demirel, Çiller, Cindoruk, adeta birbirleriyle yarışmasına, "terör önlenimin kendisi işleri olduğunu" söyleyerek, birbiri ardına "terör zirveleri" toplamaya çalışıyorlar. Ancak bu zirvelerin hiçbirinden yeni bir sonuçta, yeni bir politikayla çıkamayacaklarını en iyi kendileri biliyor olsa gerek. Zaten bunu zaman zaman kendileri de açıkça ifade etmek zorunda kalmışlardır. Güreş bile "Elimizde her türlü yetki var. Sıkıyönetime gerek yok. Yeter ki, elimizdeki yetkiler tam anlamıyla kullanılsın" anlamına gelen konuşmalar yapıyor.

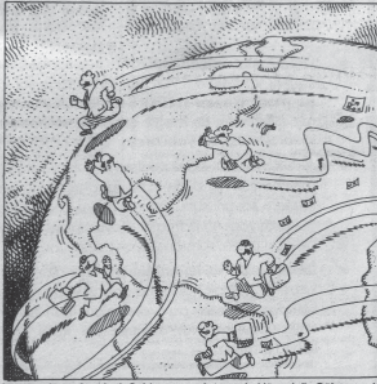
Devrimci hareketin, yurtsever hareketin önündeki görevleri belirleyen olgu işte budur. Bu görüvün pratiklik karşılığı daha çaplı ve ıktidarı odadına koyan bir savışı hazırlanması, oligarşiyi yeni soluklanma imkânları virmek için kitlelerin muhalefetine ve silahlı savışı azmazın derinleştirilmesidir. Süreç reformist kanalları zorlanacak, uzlaşmaların aranacağı bir süreç değildir.

Türkiye devrimine karşı her gerçekten bir sorumluluk ve iddia taşıyanşer olar, her şeyden önce seyril komundan çıkmak zorundadır.

Burjuva basının anketlerinde bile düzen partilerinin güvensizliğini en büyük rakamlara ulaştırıp bir süreçte savışı büyüterek krizi derinleştirerek ve aynı anda kitleleri alternatif olarak gidilebilmek devrimcilerin bugün başarılması gereken görevdir.

Büyüyen savışı kitlelerin bugünkü memnuniyetsizlikleri ve düzen partilerinden uzaklaşmaları temelinde oluşuyor arasıya bir yanı olacaktır. Bu arasıya hayatın her alanına da gözünebilir bir olgudur. Kaşksuz düzen için farklı kesimler de bu arasıya kendil potansiyel atılmaya çalışıyor. Bunların öni ise, ancak cesaretili politik adimlarla kesilebilir. Ve ancak cesaretili maddi bir güç olarak savışı arenasına sürebildiğini öküde bunu başarabilirler.

Evet, gerçekten de büyük düşünmeliyiz. Süreç bunu uygundur ve bunu gerektiriyor. ③

Kitleleri adaletimizle kucaklamak...

"Öyle davranalım ki, bu halk için bizi durumlarda silaha sarıp, silahlı güçlerin yanında savaşmak bir tercih olsun. Öyleyse halkın rehberi olmalıyız. Gerekli çizgi üzerinde, bir santimetre sapmaksızın her gün, her saat kalabilmek, savaşmaktan çok daha zordur."

Gerilla, kumandan Che'nin deyişle, bu "çok daha zor" olanı başarmak zorundadır. Bunu başarmak içinse, sabır gereklidir, kendine güven gereklidir. Her alanda, her konuda örnek olmak gereklidir. Bunun yapılmadığı, sabrın yerini aceceliğin, kendine güven yerine "güç"e, çıplak silaha güvenin, örnek olmak yerine kendini dayatmanın geçirildiği yerde değil bir santimetre, halk kurtuluş çizgisinden metrelere sapmak kaçınılmazdır.

Bir kez çizgiden sapıldı mı hataların, yanlışların birbirini izlemesi de kaçınılmazdır. "Baskıcı" siyaset, en çok da halkın, devrimcilerin "adalet" anlayışını zedelemiştir. Halka yönelik baskılarını, 4 devrimciyi öldürmesini devrimci adalet ölçülerinde bir yere koymamıştır PKK. Halka ve devrimcilerle yönelik "cezalandırmaları", halkın ve devrimcilerin adalet duygularını karşılığı olmamıştır.

Devrimci adalet meşruluğunu halkın tarihsel çıkarlarını savunmaktan alır. Mücadelenin içinde sürülüp gelmiş, sınımlar, kurallara, geleceklere ve ilkelere dayanır. Uğruna mücadele edilen gelecek toplumun değer yargılarını ifade eder. Oligarşiye ve onun masası tüm halk düşmanlarına karşı acımasızdır. Her kararında halkın devrine yöneltme kararıdır, her uygulamasında yıllardır zulüm çeken halkın birikmiş öfkesi vardır.

Bu adaletin halka yönelik yanı sıra alabildiğine hoşgörü ve eğiticidir. Halkı ikna temeline kazanmayı amaçlar.

Halkın silahlı gücü ve adaleti birlikte var olan olgulardır. Ancak devrimci otorite salt bu silahlı gücüne sığınarsa, kısa vadede birtakım sonuçlar alsın da bu sonuçlar sağlamsa ve kalıcı olsun. Uzun vadede etkin ve geçerli olacak olan, halkın onayladığı ve sahiplendiği bir otoritedir. Bir devrimci hareket halkın adaletini uygulamaya yönelik eylem yaptığını değil, kamuoyu bu eylem için "devrimciler yaptığını bir şey vardır, yapmıştır" diyebilecektir. Halk böyle diyebilmesi için ise adalet anlayışının ve ilkelimizin halka sabırla anlatılması ve bu anlayış pratikte de gösterilebilmesi gerekir.

Devrimci adaletle her şeyden önce açıklık, sağlamlık ve kurallı olma ilkeleri vardır. Verilen kararlarda araştırılması, açığa çıkarılması hiçbir yan kazanmaz, tereddüt ve şüphle yaratılmazdır. Halka ve devrimce karşı işlenmiş suçlarda cezaları suçların ağırlığı, niteliği, verdiği zararlar belirler. İkna etmekten uyarıya ve kimi zaman da son çare olarak devrimci mücadelenin içinde engel olan, devrimce zarar veren ortadan kaldırmaya kadar uzanan bu cezalar.

Anaokul bütün bu öfrenin içinde çocukların "karar"lara ve "ceza"ların halkın özenlerine, mücadelelerinin ihtiyaçlarına yanıt vermes, halka mal olmalıdır. Kuralları yatastılabildiğine alınan kararlara halk da ortak edilmelidir. Bunun dışında ise kararlarda, cezalarda ki kısıtları halk bilmelidir. Yaptıran her şey açıklıksa savunulamaz, daha sonra savunulamaz açıklık hiçbir şey yapılmamalıdır. Sonuçta bizim adalet anlayışın ve pratiğinin saflığı, uğrunda savaştan özgür toplumun güvenince si olacaktır. Tersisi ise yalnızca birer ideal ve kitleleri bizzet uzaklaştırır. Uygulamada yapılan hatalar, "usak savay" gerçekle gösterilecek savunulamaz ya da külliyemese. Kimse hatalar savaşın nesnelliliği diyemez. Kimse devrimci olmayan yönetimleri, "savay" gerçekçiliği, ya da sübjektivizmi, grup çıkarlarını esas alan başka gerçekçilikler, "adalet" adına meşrulaştırırlar.

"Toprağa, irtifake ya da halkın malına, mülküne zarar verecek herhangi bir hareket yapmaksızın."

Halkın satmak ya da ödünç vermek istemediği bir şeyi almak için insanı etmeyeceksin.

Halkta kendilerini küçük gördüğünüz hissinı yitirdiğiniz herhangi bir süre ya da davranıştan kaçınacaksınız."

Ho Chi Minh'in Vietnamlı gerillaları için yazdığı "12 Öğüt"ün üçüncü böyle söyleniyor. On binlerce insanın öldüğü, tonlarca napalmın insanları ve ormanları yok ettiği, korucukulu "stratejik iş"lerde kitlelerin boğulmaya çalışıldığı bir savaşın içinde öğütleniyor bunlar. Bu anlayış gerillanın halkı kazanmasının, zaferin temeli oluyor.

Devrimci otorite yalnızca kuru kuruya talimatlarla, yasaklarla değil, halkın bir teşkilatı, bir tek kişi karşısında hassasiyetle dayanarak, devrimci adaletini bu ilkiğin temeline oturtarak kurulabilir. Devrimci adalet halkın devrimine inanmış güçlerden ve onu devrimce bağlayan bir silahtır. Çok kolaylıkla kendisini çizmeyecektir. Halkı kazanmak istiyorsak, kurtuluş çizgilerinin düşmana karşı ortak savaşın istiyorsak, devrimci adaleti icatlemekten zorundayız. ☺

Dersim halkı dört TDKP'liye şehit olarak sahip çıkmakla, uygulanan sol içi şiddeti tasvip etmediğini gösterdi.

Solun tarihsel yarası Dersim'de kanamaya devam ediyor

✓ Öldürmeler, kaçırımlar, gözaltılardan sonra Dersim'de suskunluk ve beklenti var. Son bir haftada sol içi bir 'olay' ya yaşanmadı. Ne var ki TDKP'ilerin öldürülmesiyle başlayan sa-run çözülmüş de değil. Şimdi açıklamaların kavgası. M i ideolojilerin, sindirilen yapıların, bakış açıların kavgası.

✓ ARGK ve ERNK açıklamalarıyla "sol içi çatışma yok", "özeli bi tavrımız yok" vs. derken, bir yandan da devrimcilerin öldürülmesinin savunusunu, teorisi yapıyorlar. Ve bu çözümlüğü gü uzatıyor. Açıklamalar devrimci-demokrat kamuoyunu beklentilerine, sorularına yanıt vermiyor.

✓ Dersim halkı sol içi çatışmaya tavır aldı. Kimse, hiçbir örgüt kepenk, kontak kapatma çağrısı yapmadı. Eylemler kendiliğinden. Mesajı da protestoların bu niteliğindeydi. Dersim halkı, devrimcilerin devrimcilere karşı silah kullanmasını tasvip etmiyor.

Dört TDKP'linin öldürülmesiyle uzun yıllardır kabuk bağlamış görünüm bir yara kanatıldı. Gözaltı, yasaklar, kaçırımlar, sorgular ve ajan-kontra suçlamalarıyla tımanan gelişmeler dört TDKP'linin PKK'lılar tarafından öldürülmesiyle "sol içi çatışma"yı yeniden halk ve solun gündemine soktu. Devrimci-demokrat kamuoyunun gözleri bir kez daha Dersim'e çevildi.

Tüm bu gelişmelerin ardından, sol açısından şiddetin can almadığı bir halta geçirdi Dersim. Sorun bitti mi? Çözüldü mü? Şimdilik hayır. Dersim'de açılan yara kanamaya devam ediyor. Sola ve halka yönelik şiddet mahkum edilecek bir yana, teorileştirilinceye devam edecek.

ERNK, ARGK: Bizden Olmayan Kemalist... Bizden Olmayan Kontrollü

Özellikle ARGK ve ERNK tarafından hafta başında yapılan açıklamalar bir yandan "Hiçbir sol gücü çatışmıyoruz.", "Sol içi çatışma yok" diyerek solun,

Dersim halkının tepkilerini yumuşatmayı hedeflerken; bir yandan da Dersim'deki şiddet kullanımı savunuyorlar. ARGK resmen üstlenmediği ana kendisine mal olan öğretilere yönelik öldürme eylemlerini tekzip etmediği gibi, TDKP'liye yönelik eylemleri de ısrarla savunmaya devam ediyor.

ERNK ve ARGK'nin açıklamaları "çözücü" görünmüyor. Çünkü Dersim'de devrimcilere, halka yöneltilen baskılar "kontrolçüla faaliyet"nin engellenmesi "Hizbul-Kontranın örgütlenmesi"ne set çekmek gibi belirsiz suçlamalarla açıklanamaz. ARGK'nin 15 Ekim tarihli açıklamasında şöyle deniliyor.

"Bu durum; gerekirse ne PKK-TDKP çatışması, ne de sol içi çatışmadır. Tam aksine, TC'nin alana dayatığı kontrolçüla faaliyetlerinin PKK tarafından önlenebilir ve bu anlamda devrimcilerin, yurtseverlerin, halk kitlelerinin özel savaşın bu kirliliğini sınırsız oyunlarından kurtulmasını amaçlıdır. (...) TDKP menbusu olmayan bu öldürülen altı kişilerin devrimcilikle, halkın kurtuluşu için uzaktan yakından ilgisi yoktur. Bunlar ta-

Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı:

Sol içi çatışma, kime kazandırır, kime kaybettirir PKK'nın tarihine sürdüğü yeni bir leke

Geçen hafta Dersim'de meydana gelen gelişmelerin, PKK'nın sola yönelik şiddetinin, tekli bir olay olarak görülemeyeceği ortadadır. Yapılan açıklamalar, olayın arkasında, sola yönelik şiddet kullanma konusunda teori düzeyine çıkarılan bir mantığın var olduğunu, bu mantık sorgulanmadı ve deşifre edilmeden benzer olayların tekrar ortaya çıkabileceği gösterildi.

Dergimize gönderilen Devrimci Sol İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı'na ve Ekim 1993 tarihli açıklamalarda, gelişmeler geniş olarak değeriştirilmiştir.

Sorumlu davranarak çatışma ortamına girmekten uzak kaldıkları söyleyen ve silahların dümana yönettikleri savaşın yükseltmesini gerektirmediğini belirten İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı, sorunun çözümü için somut önerilerde bulunuyor. Söz konusu iki açıklamayı aşağıda yayınlıyoruz.

PKK, Kürdistan'da tek güç olma ve buna göre davranma mantığıyla, önce halkı kendine "başlama"yı hedefleyen yaşadıkları ve yanlış yöntemlere başvurarak, diğer örgüt taraftarlarını kendi örgütleri ile birleştirmek için zorlayarak ve sonuçta devrimci bir örgüt katliam biçimine yönelerek kontrolçilerinin eline geçirmişti. Oligarşi halklarımızı karşı açtığı kırılma, iyice köşeye sıkıştırmıştı. Her türlü yöntemi kullanarak, büyüyün, gelişen mücadelemizin önüne geçmeye çalışıyor, fakat başarısız oluyor, başarısız olacak. Oligarşiye karşı verilen savaşın gittikçe büyüdüğü bir süreç, devrimcilerin namurlarını birbirine yöneltilmesi doğrudur. Devrimcilerin başka hiçbir işe yaramaz. Devrimcilerin umut olduğu bir aşamada, sol içi çatışma, halkın devrimcileri karşı olan gövdenin sarımsamasına da beraberinde getirir. Halkın umutlu olduğu, devrimcilerin kitlelerle olan bağlarını kopmasına neden olur. Kaybeden mücadele ve halk olur, kazanan ise oligarşi.

Sol içi çatışmalar devrim tarihimize yeni yaşanan bir durum değildir. Öncelikle devrimci yaşamını sol içi çatışmalarda yitirmişti. Halkın kalfakaladı eski mantığın yıkılması oldu. 12 Eylül öncesi mantığını bugüne taşıdığı açık olarak görülmektedir. Bugüne kadar hermen bütün örgütler sol içi çatışmalara ilişkin yazmış-çizmiş, kendince çözüm önerilerinde bulunmuştu. Ancak bugün önüne gelişmesi için ciddi adımlar atıyor, söylemlerine sadece lalela katılmıştır.

Sol içi çatışmanın 12 Eylül öncesinin sorunu gibi görüldüğü ve işlenmiş olan suçların en ufak bir özelliği dahi verilmeden üstünden küllendigi süreçte, Dersim'de meydana gelen ve halka kaybettiren bir çatışma sorunu yeniden gündeme gelmiştir.

Sol içi çatışmada suç dosyası oldukça kabarcık olan PKK'nın savaşan bir güç olmasından dolayı, genel olarak sol tarafından geçmişte yaptıkları ve gelişmiş, yaşanan süreçteki halkın yanlışları, "savaş sayrı içerisinde olanlar" hogortuluysa yanlışlaştıkları bugüne gelmiştir.

Oligarşiye sevindiren bu saldırı ve katliam, yurttaşlar hareketi PKK'nın en yalancı, çalıcı, neresi gittiğini açık sorgulamasını, sola bakışını netleştirme gerektiriyor. Evet, PKK'ya ne yapmaya çalışıyor? Sola karşı yöneltilmiş namru-

laryla neyi ispatlamak istiyor? Anlaşıyor ki, saldırıda amaç, bölgeye tek güç ve otorite olma. Ve PKK bu noktada kendisine engel olabilecek hiçbir grubu istemiyor.

Bugün TDKP'ye yönelen bu katliam diğer savaşan örgütlerde de dayatılmış, böyle bir ortam körüklenmiştir. Ancak politik öngörüyle dümanı sevindecek bu ortama düşmemiştir. Bu tekkeci mantığın, biraz gelişip güçlendiğinde, dışındaki örgütlere atlayış ambargo koymaya çalışması, onları köşeye sıkıştırmak, dağılıp benzeri havasına girmesi, sorunları çözmeyle ilgili dost güçler arasında ilişkiyi de tartışır hale getirecektir.

Örgütler arası sorunlar, yeni örgütler arası görüşmeler, tartışmalar sonucunda, meselelere dostluk temelinde yaklaşılabilir. Bir taraftan dostlukların devam etmesi diğer taraftan dostluğu sağlamaya çalışarak devrimci birleşimlere samimiyetle yaklaşılabilir. Bu bir süreçtir. Birbirimize karşı açık ve samimi olmaları gerektirir artık öğrenmelidir.

PKK'nın halka karşı yanlış söylemleri, kontrolçilerinin kullanılabileceği ve kimin yaptığını tartışır hale getirdiği askeri pratiği karşısında, PKK'nın TC'ye karşı savaşan bir güç olması esas alan yaklaşımlarından dolayı, ideolojik eleştiriyi kalınlık, bunun yitirici, tartışılabilir, tartışılabilir zedeleyici bir hale dönüşmesine engel olunmaya çalışılmaktadır.

PKK bugün eleştiriyi bırakmış, dışındaki örgütleri karşılaştıkça ve hatta ahlaki değerlere dahi yönelen bir saldırı biçiminde hareket ediyor. O yüzden de bundan sonra konuşma ilişkin olumlu adımların öncelikle PKK'nın atması gerekiyor.

PKK'nın Ekim 1993 tarihli Dersim Eyaleti Askeri Konseyi adına yapılan açıklamada (işlem olduğu suça sıkı bulaşma çıkararak) TDKP'nin kendi aralarında olan sokafta, 28 Eylül 1993 tarihinde Milli Koy'un yakın bir yerde üç gerillanın şehit ettikleri gibi gerekçe hiçbir işleyi olmayan iddialar yer alıyor. Aynı açıklamada diğer solun bu bölgede yapaçaklarından dolayı, kendilerinin izin almaları gerektiği belirtiliyor. Mademki aynı olaylar, gerillaların şehit etme gibi olaylar yapıyor, PKK'ya ana kadar neden kalmıyorsa ve devrimci örgütleri bu konuda bilgilendirmiyor? Zevahiri kurtarma mantığıyla, gerekçe işleyi olmayan açıklamalarla bir yere varılmaz.

Aynı bildiride PKK, tarihizden doğru

Devrimci Sol gerillaları Dersim'de yaşanan sorunun çözümü için PKK'ya ve tüm örgütlere dostluk ve açıklık çağrısı yapıyorlar.

deriler çıkaralım diyor. Doğrudur, tarihten doğru dersler çıkarılması PKK'ya biz de öneriyoruz. Kendi deneyimleri yeni "Rayberler" çıkarılması istenmiyorsa, bir an önce yanlış uygulamalardan, davranışlardan vazgeçilmelidir.

SOL ÖRGÜTLERE ÇAĞIRIMIZDIR

Bugüne kadar yaşanan sol içi çatışmalarda kaybedenin halkımız, kazananın ise dümanı olduğu açıktır. Dersim'de yaşanan olayın sadece bölge gözünüde kalmayacağı, tüm Türkiye sahnini etkileyeceği de bir gerçektir. Bu durum karşısında tüm sol sağıduylu ve soğukkanlı bir biçimde davranmalı, sorun devrimci yöntemlerle çözülmalıdır.

Gerekeçlendirilen katliam yeni bir sol içi çatışmayı yeniden sorun gündemine sokmuştur. Bu olumsuzluğu önüne bir an önce geçilmeli, dümanı daha fazla sevindelemelidir. Devrimci örgütler -başta PKK- bugüne kadar içinde yer almış olduğu oranda sol içi çatışmalarda payına düşen hesabı açık bir biçimde halka vermelidir. İntikamcı davranış biçimlerinin kaçınılmaz, sorun kan davasına dönüştürülmelidir.

Bu konuda ilk adımı atması gereken taraf PKK'nın kendisidir. Bu adımı da, öncelikle edilecek tutum olduğu iki TDKP'yi serbest bırakıp el koymuş olduğu silahları teslim ederek atmalıdır.

DERSİM VE TÜM KÜRDİSTAN HALKI

Sana öncülük ettiğini iddia edenlerin, bugün namurlarını yeniden birbirlerine yönelmesi karşısında sessiz kalmak sorunları çözmeyleceği gibi, aksine daha da derinleştirir. Halkımız bu konuda üstüne düşen sorumluluğu yerine getirmeli. Unutmayalım ki, devrimciler de yanlış yapıyor, yanlış kararlar alıyor. Yapılan yanlışlar karşısında halkımızın alacağı tutarı tutar, örgütlerin kendilerini yeniden gözden geçirmesi, kendilerine kökükülen veremlerini, yanlışlıklarından geri adım atmalarıyla sağlayacaktır. Korkmak, susmak çözüm değildir. Daha büyük olumsuzlukları getirecektir. Halk ki, korkudan güç etmek, çok daha büyük olumsuzlukların nedeni olacaktır. Baskı ve zor karşısında tarihiz boyunca gösterdiği direniş yine gösterilebilir. Güç, ılışıkı terk etme olgularının istediği. Oligarşiye sevindelemiyor.

Halkımız, hangi örgüt olursa olsun,

yapmış oldukları olumsuzlukların karşısına dikilmelisiniz. Eğer bunu yapamıyorsanız, bunu onaylıyorsunuz demektir. Sizlerin alacağı tavır, sol içi çatışmaları engelleyecek temel faktörlerden biridir. Yeniden devrimcilerin birbirlerini vurmaması istenmiyorsa, bundan rahatsız oluyorsanız çatışmaya zemin hazırlayan örgütlere karşı tavır almalı, korkmadan, çekimden bu örgütlere -olumsuzluklarını giderinceye kadar- sunmuş olduğun madde ve manevi desteği çekmeli, hiçbir şekilde yardımcı olmamalı. "Benim adına yaparsanız, beni dinlemen gerek" diyebilirsiniz. Kırma halkı dayanmadı bir şey yapamaz. Bugün sesini seni ni çıkarmaz, susarsan, yarın senin adına iddiaların netir yapabileceği söz değildir. Alacağın tavrı yanlış yapana "dur" diyerek, olumsuzlukların önüne geçektir.

ÇÖZÜM ÖNERİLERİMİZ

1- PKK'nın Dersim halkını devrimcilerden soğutan eylem ve taktikleri, sola karşı giriştiği katliam en geniş biçimde mahkum edilmeli, işlediği suç konusunda ciddi bir öz eleştirisi istenmelidir.

2- Acil olarak, halkı açık devrimci bir platform toplanmalı, PKK'nın sol olumsuzluğu ve tüm yanlışlıkları eleştirilmeli, sorgulanmalıdır. Platformda bağlayıcı kararlar çıkartılmalıdır. Bu kararlar halkın katılımı ve tanıklılığı teminat altına alınmalıdır.

3- TDKP'ye karşı girişilen saldırıyı gerekletiren grup ve komutanlar devrimcilerin oluşturma bir komiyon tarafından halkın önünde yargılanmalı, ceza- lar halk tarafından verilmelidir.

4- El konulan silah ve malzemeler derhal elde edilmeli, biriktirilen örgütlen 2 TDKP'li serbest bırakılmalıdır.

Dersim'de halatın örgüt taraftarlarına ve bir devrimci örgütü karşı yapılan saldırıyı mahkum ediyoruz.

Sol içi çatışma kontrolçilerinin sevindirici, halkı kaybettirir. Sol içi çatışma ulusal ve sınıfsal kutuluş önünde en büyük engel olacaktır. Sola karşı değil, dümanı karşı mücadele yükseltilebilir.

YAŞASIN DEVRİMCİLERİN KARDEŞLİĞİ-BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ!

YAŞASIN DEVRİMCİ SOL!

Devrimci bir gücün varlığı halkın gönüllü desteğiyle olur

Dersim'de dağlar bombalanıyor, kırında silah sesleri eşlik ediyor. TC'nin faşist askeri güçleriyle süren bu savaş, savagan devrimci güçlerin halkla ilişkileri, desteği ve dostane ilgisizlikleri düzeyi nedir, sorunu da sorduruyor.

Halkla devrimci güçler arasındaki ilişkiler, birbirlerini destekler tarzda gelişiyor. PKK'nın tek benci yaklaşımından dolayı siyasi ilişkiler kopuş süreci yaşıyor. "Burası Kürdistan, Kürdistan demek ben demektir." biçimindeki bir mantıkla aym ve taklidinin teminli oluşturan PKK, ideolojisiyle süreci tıkırmaktadır.

İlgisizliğe gücünün yaptırımıcılığına kullanarak PKK, adeva tüm işlerinin halk tarafından "yatandığı" sorumluluğuyla tereddütünü yitirmişti. Kendi içinde yıllarca Dersim'e emek veren, şehitler, örgütlenmiş varlığı koruyan ve sürdürün devrimci hareketlerin taraftarlarına da önce kendine karşı sorumlu olduklarından yola çıkarak iş yaptırma istemekte, örgütsel disiplin ve bağları güçlenerek sürdürme arzusu yatmaktadır.

Dersim'de artık her gün bir devrimci örgüt taraftarı, kuryesi... vb gözlüne alarak sorgulanmakta, örgütsel sıralı gözetilmesine, poliseyle fadeler alınmaya çalışılmaktadır. Aşılma, insanlara mazur kazdırma ise yaygın sorgu yöntemi.

Dersim'e girişinden bugüne halkla ve örgütlerden önce dönem değişik taktik ilişkiler sürdürmekte olan PKK, bugün "benden ötesi Kernalizin utanızdır" kafasıyla hareket etmektedir. Savagan bir güç olarak PKK her yaptığını doğru ve meşru olduğu ve bu anlamda da her istediğini yapma hakına sahip olduğunu sanmaktadır. Savag her şeyi unuttur rahatsızlığı, halkla ilişkileri ve devrimci örgütleri bağlarını koparır.

Küçük burjuva milliyetçiliğiyle sabırsız işlerini hemen görülmeleri isterken, alternatif bir güç de istenmektedir. En kolay ve en temel yöntem olarak halkla ilişkilerde gücünü kullanarak destek ve iş yaptırması dayatıyor. PKK değişikliğindedir. "Dersim siyasi kimliğine sahip çıkmadı" der yaklaşımla hareket eden PKK, sahiplenmeyi kendine katılım olarak görmek istemektedir. "Ya ben ya da döşem" diyerek, diğer devrimci güçlerin varlığını kabul etmiyor, onları "misafrı" gibi görebek katır bir milliyetçilik hareketi etmektedir.

Devrimci hareketlerin taraftarlarını -hatta gelirilmesi- gözlüne alarak çatışma ortamı körüklenmektedir. Açıkta soyulmese de, dolaylı ifade edilen hedef, diğer devrimci örgütleri "silme"ktir. Olgarışıyla uzlaşmazlıklar günlerde direnen, savagan güçler istenmektedir. Savagan örgütleri kendi uzlaşmalarına engel olarak görmektedir.

Karğılı destek ve dostluğa sığmayı yuturaver hareketi bu tavır gerekir olarak tepki görmektedir. Halk ödün olarak "ne yapacağın" tartışmakta, devrimci örgütlerden de daha somut adımı istemektedir.

Son olarak Çemişgezek Dağları KÖY'ünde iki kız ve bir babanın vurulması halı to tam bir telega düğünü. Daha önce uzlaşmazlık toplu öldürmelere karşıt-nile deniyordu. Oysa PKK bunu yapıyor.

Evet, savaş koşullarında olan hatalar, ya da komutanların yanlışları olarak bakarsak, bu eylemler, PKK'nın genel eylem çizgisinin bir parçasıdır artık.

Doğan Köy'ünde ceza olarak istenen paranın verilmesi, buna karşı bir örgüt taraftarı olan oğlunun rehin götürülmesi, arkasından cezanın ödenmesi, bu arada rehinenin kaçmasıyla, gelip evine ateşe verilmesi ve edeklerinin öldürülmesi... Yani para için vurulan çok insan, yakılan ev, kaçırılan genç; işte oyalın devrimci eyleme sığmayan bilanço.

PKK ne yapmak istiyor? Kimisinin kendisiyle tartışmasını, karşı çıkmasını bu anlamda örnek olmasını istemiyor. Yakarını, yikarını, öldürürün, tehdit ve pratikliği, askeri otentisliği halkı kendine sesiz kullar yapılmaya çalışıyor. Kimlikte yaygınlaştığı halin onurunu ve kimliğini bir biçimde yok ediyor.

PKK'nın bu yanlış işleri ve eylemleri, Dersim'de savagan devrimci güçlerin varlığını da kaynaştırıyor. Devrimci hareketlerin halkla güç bağları kurması, bu bir kaçın PKK'nın iki katı bağlarını da tutunamaması, onu ezme ve sindirecek iş yaptırmaya götürmüştür. Benzer gelişmelerin Kürdistan'ın diğer bölgelerinde olmaması, oralarla siyasi hareketlerin silahlı bir güç olmasında kaynaştırıyor. Yani PKK'nın bu tavır Dersim'e özgü değildir. Olduğu her yerde diğer devrimci güçleri meşru görme, kendisinin yan destek güç olarak görme manlığı gerekir yapılmaktadır.

Halkızın PKK'nın bu yanlış yaklaşımına taviz vermesini istiyoruz. Eleştirme, yanlışları karşı çıkarak halkın savunma hakkıdır, bunu korkusuzca kullanalım. Devrimci örgütlerin yanlışları halkı doğru anlayış çerçevesinde göstereceği cesareti tavsiyaları genidir.

Savagan bir güç olarak PKK ile dostluk ilişkilerine önem veriyoruz. Olgarışya karşı savaganlığı uzlaşmazla-teslimiyeye vermediği sürece, Kürt halkının ulusal kurtuluşunu sağlamlada kendi anıfisi anlayışımıza uygun ilköğretim güç-eylem birikimi kurma yaklaşımımız devam edecektir. Ancak PKK, devrimci örgütleri tanıma, halkla ilişkilerinde gücünü kullanarak iş yaptırma, diğer sempati-zanlarını zorla kendine koşuşturması sürdürürse, ilişkiler kopma noktasına girecektir.

PKK'nın bu tekkeci sektör küçük burjuva sabırsızlığı, olgarışının savagan güçleri karşı yapılmaya getirme, halkla ilişkileri koparma, karşıt psikolojik askeri saldırısına prim verecek, güçlen-direcektir.

PKK'nın bu tavır her platformda eleştirilmi, teşhir edilmelidir. Daha ileri kopular yaşanmadan bunun üzerine ciddi yetle gidilmelidir. Savag hataları affetmeye ve kimse hatalar savagın nesnellidir, diyemeyiz.

YASASIN HALKLARIN GÜCÜLLÜ DESTEĞİ VE BİRLİĞİ!

YANLIŞA KARŞI ÇIK, DOĞRUYA SARIL!

YAŞASIN DEVRİMCI SOL!

Abdi'ler yaşıyor

Dersim (Mücadele): 23 Nisan'da katledilen Devrimci Sol generali Abdi Şekerin mezarının yapılarak, başucunda anma düzenleneceği öğrenerek köyüne gidiyoruz. 10 Ekim günü köye girdik, arkadaşlar yol boyunca "Burası Mustafa Şer'in köyü, burası da Vehb Melek'in köyü, şu dağın eteklerinde köy de Cengiz Ka-lan'ın..." diyerek şehitlerin köylerini tanıttılar.

Köyleri artık onların isimleriyle anılıyor, onların isimleriyle tarlı ediliyor. Aşılğıbalıyaşya yaklaşıyoruz. Arkadaşlar "Abdi Şeker'in köyü ölüyor" diyorlar. Gözle gördüğümüz parlayarak "Abdi'nin arkadaşları yelimi" diyen köylülerin gösterdikleri işleri kelimeler ifade edemez. Yemekler dağıtılıyor genelleşerek göre.

Köyün genç kızlarının çocuklarını, kaplı teyzelerine kadın bütün insanları glerini bugün bırakmışlar Abdi'ye anı. Köy. Devrimci Sol bayrakları ve Devrimci Sol Güçler imzalı pankartlar süslüyor Abdi'lerin evini. Gençler kişileri şahısları canlandıran bir oyun sergiliyor. Yola marşlar söyleyerek çıkıyor, sloganlar yükseltiyor her bir ağzından, "Yaşasın Dersim Direnişimiz, 12'er Ya-

şıyor Devrimci Sol Savaşıyor, Halkız Halkız Kazanacağız, Yaşasın Devrimci Sol" diye. Abdi'nin mezarına varıyoruz. Geleneklere göre getirilen yiyecekler dağıtılıyor. Sağı duruşuna duyuyor bütün Abdi'ler için. Yumruklar havada, yürekler ifkeli, ama isimiz rahat. Bu da zaferle olan inancın ota gerek. Rahat uyuyor Abdi'ler, günlü şahlandırdığı dağları şahlandırdık.

Bir arkadaş Abdi'ye mücadelesini anlatıyor. "Mütevazıdır, sıcağılığı kendine halkına adayın..." diye başlıyor ve "Yerin boş kalmayacak, seni unutmayacağım unutturmayaçaz yoldaş" diyerek bitiyor konuşmasını. Omuz omuza tutuyorlar, halaylar çekiyor marşları bitiyoruz anmayı. ○

Halkın olaya tepkisi ve tavırımı

Dersim İbrahim Erdoğan Kırkili Birliğinin son gelişmelerine ilişkin olarak yayınladığı bildiride, Dersim halkının 4 TDKP'nin öldürdü-müş karşısında aldığı tavır üzerine çeşitli açıklamalar ve belirmeleri de yer alıyor. Buna ilişkin bölümleri aktarıyoruz. PKK, halkı protesto-sun "polisin, MIT'in eylem" olarak yorumluyor. Oysa Dersim'den yapılan açıklamalar, durumun hiç de öyle olmadığını gösteriyor.

PKK'nın 93 baharından bugüne kadar Dersim halkına karşı kullanmış olduğu yöntemler, halkla karşı tepkisel bir yaklaşımı ya açmış, bir potansiyel oluşturmuştur. Şu ana kadar bu tepkileri açıkça ifade edemeyen halk, son olumsuzlukla birlikte tepkilerini ve tavırını (esnaf kepenk kapatarak, halkı da cezazeleri sahiplenerek) açtıkten ifade getirmiş, hangi gerekçeyle dayandırılmaya çalışılarsa çalışılarsın, devrimcilerin birbirlerine karşı silah kullanmasını tasvip etmediğini göstermiştir.

Dersim halkı PKK'nın politikalarından o kadar rahatsız olmaktadır ki, bu rahatsızlıklarını yanlış yöntemleri daha kullanarak ifade getirmeye çalışıyor. Buna karşılık, olgarışın eline çok vermemek için, Dersim halkının tepkilerini yanlış yöntemlerle açma varmasını önüne geçmeye çalışılmış da başarılanmıştır.

Esafıa hiçbir örgütün kepenk kapatma çabını olumsuz, kepenkleri kendidilgen kapattır. Tabii ki bu durum karşıtgericiyalardan sevinir, (hatta tepvik edilen) bir durumdur. Çabalarımız sonucunda protestolarla "Kahrolsun PKK, Kahrolsun APO" sloganlarının atılması engellenmiş, onları bir karşıtgerici provokasyonu dönüşümleştir.

Böyle bir süreçte, bu tür yöntemler, olgarışın sevindirir, onun istediği bir ortamı yaratacağından, (yanlış eylem çizgisinde de olsa) PKK'nın hala savagan bir güç olmasından dolayı doğu olarak kabul edilemez. Bunlar söylenirken, ebette PKK'nın olumsuzluklarına da göz yumulamaz. Bu olumsuzluklar açık olarak tartışılmalı ve sert bir şekilde eleştirilmeli, teşhir edilmelidir. ○

Dersim Esnafından

Niçin kepenk kapattık?

Tunceli'de PKK'nın son zamanlarda özellikle eğitimcileri ve demokrat devrimci insanları yerli yerli saldırı ve suçlamalarını bir devrimci olarak kesinlikle knıyor, kepenk vb. eylemleri destekliyoruz.

12 Ekim 1993 günü yapılan kepenk eyleminde kesinlikle bir zorlama ve bir bas-kı söz konusu olamaz. Bu eylemin tek ama tek nedeni iki devrimci mücadele gücünün karşı karşıya gelip birbirlerini savagmalarına durum demektir. Bu düşünceleri tüm Dersim halkı paylaşıyor ve savunuyor. TC'nin yıllardır beklediği bu fırsatı, tüm gençlik birliklerine seslenerek söylüyoruz, bu fırsatı TC'ye kullandığımız. TC, bu fırsatı en iyi şekilde kullanmaktan kesinlikle kaçınmaz. Ve bu da maalesef tüm devrimci kitleleri geriler. ○

DERSEM'DEN MÜCADELE OKURU ESNAFLAR

Tarih öğretiyor Dünden bugüne Aydınlık ve PKK ilişkisi

1

Burjuva milliyetçisi, ihbarcı Aydınlık ve Kürt halkının bağışmazlığı için savuşturucu söyleyen yurtsever hareket PKK...

Bir dönem birbirlerine göre, "ajan-provokör örgütü", "cinayet şebekesi"ydiler.

Günümüzde birbirlerine "yüksek değer" biçtiler.

Burjuva milliyetçiliğiyle pragmatizmin "balayı" dönemiydi bu dönem. Ama bitti.

Uşual kurtuluşçukluk burjuva milliyetçiliği, halk saygıya teslimiyetçilik, savaş örgütüyle ihbarcılık yan yana olamazdı çünkü.

Bu ittifak, mücadelenin doğasına aykırı oluyordu, çatışma yasa doğal olanı. Şimdi çatışma var. Şimdi yine "başinci kol" ve "yeni dünya düzeninin pıyonu" tanımlamaları yapıyor.

Yurtsever hareket Dersim'de sol içi ilişkilerdeki tutarsızlığa ve yanlışlarına bir yenisi ekledi, devrimci kanı döktü, olayın teorisini yapmaya çalışıyor. Aydınlık kendisine "yüksek değer" biçilen günlerini bitirdiğini bu yana biriktirdiği düşmanlığı bu fırsatı değerlendirmek kususyor. Tam da milliyetçi, ihbarcı çizgiye yararış tarzı olguların açıklamalarında, devrimcilerin dostça eleştirilerine kadar her şeyi kullanmaya çalışıyor.

Tüm bu olan bitenin saplaçak yanı yok gerçekte. Ancak tarihten öğrenmesini bilmeyenler şaşırıyor. Ancak devrimci ilkelerin dışına çıkıp, pragmatizmin zemininde beklentilere girenler, hayal

kırklığına uğruyor.

Aydınlık; Türkiye solunda sık sık tartışılan ve genel olarak ilkesizliğin hakim olduğu bir konu.

Burjuva milliyetçi, ihbarcı Aydınlıklar konusunda devrimci hareketin tavırının net olduğunu dost da, düşman da iyi bilir. Biz dün ne söylediysek bugün de aynımsı söylüyor, savunuyor. Dostumuzu da, düşmanımızı da gününbirlik seçmiyoruz. Büyük bir aymazlık içinde gününbirlik çıkarlar için Aydınlık çizgisiz flört edenlerin "gerekleşen" hiç tasvip etmedik. Oysa bu devrimcilerle ya da yurtseverlik adına yapanlar var. Bunun adını açın kıyam; bu pragmatizmdir ve geleceği nokta bugün PKK'nın içinde düştüğü durumdur. Dersa çıkarılmıdır.

PKK'nın dostlar ve ittifakları anlayışındaki bu gününbirlik, faydacı bakış açısı, kuşkusuz güven aracıdır. İttifaklar politikası çevirmici bir rotaya oturtulmuş, dost, düşman tanımlı edilmelidir. Bu belirsizlik nedeniyle bir ki PKK hiçbir devrimci, demokrat güçle kalıcı ittifaklar oluşturmamaktadır. Devrimci güçlü, kalıcı dostlardan ve ittifaklardan yansır. Ve inanyoruz ki en iyi dost, mücadele içinde olup eleştirir. "Şakşakçılar", yağdılar sadece faydacılar ve kendine güven-sizler. İşte bu yüzden Aydınlık'ta olduğu gibi ittifakların düşmanlıklara dönüştüğünü değerlendirmekte yarar vardır.

Tarihin bu kestini bu amaçla bir kez daha gündeme getiriyor. Öğretici olacağına, bugünkü gelişmeleri yorumlamada yol gösterici olacağına düşünüyorum.

Burjuva milliyetçiliğiyle pragmatizmin ittifakı

DOĞRUKU 15 GRUP

Aydınlık

BU CİNAYET ŞEBEKESİNİN PEŞİN BIRAKMAYACAĞIZ

Apocu katilleri tek tek saptıyoruz

İkinci kez de mi saptıyoruz?

İktidar, Cemaat

Aydınlık

Ali Fırat: 'Aydınlık ÖHD'nin propaganda aracı'

Haber Merkezi - Özgür Gündem gazetecisinin dünki yazdığı "Bir Adım Daha İleri" yazısında Ali Fırat'ın yazdığı "ÖHD'nin Keremci" başlıklı yazıda, Aydınlık'ın, "Özel Harp Dairesi" (ÖHD) propaganda aracı olarak devleti, başlıklarını göstermeye çalıştığı" iddia edildi.

"Necmettin Erbakan ve Türkiye'deki diğer yollar bir taraftan geldiği ve tamamen PKK'nın tasfiyesinden sonra gidenler..."

"...Özellikle Aydınlık çevresinden bazı değerlendirmeler bize dayatılıyor.(...) Başinci kol gibi bize saldırmaları, bunların sol içinde bir ajan-kılık olduklarını kanıtlamadan başka bir sonuca yol açamazlardır. ..." 6 Ekim 1993 tarihinde Özgür Gündem'de yayınlanan röportajında bunları söylüyor PKK Sekreteri Öcalan.

Bu cümleler çok değil, 14-15 ay önce-sinin açıklamalarıyla karşılaştığımızda, ilk gözde çarpan içi değerlendirmenin arandaki şaşırtıcı uzaklık olacaktı. Aydınlık çizgisi bugün PKK aleyhindeki özel yayınında bu şaşırtıcı uzaklığı yaratan rüzgârların adeta ters yönden esmeye başlamıştı. Bugün var gücünüyle çatıyor, birbirlerini yıpratmaya çalışıyorlar. Birbirlerine ontarsa sayfafları ayırıldık, nâgilerin düştüğü tablo nereden çıkmış, nâgilerin geliştiği? Ve yine bugün gelişler durup dururken mi keskinleşiyor? Değildi elbette, her olayda olduğu gibi, bunun da bir öncesi vardı.

bu durumunu "fark ederek" tekrar solda yer almanın yollarını aramaya başladılar. Toplumsal muhalefetin hemen her yanında bu ölümler vardı. Bu yolu önce "Gökçü" çevre-siyle gençlikle aramaya çalıştılar. Ne var ki, bunu unutmayan, cuntanın bellekleri silmesine izin vermeyen Dev-Genç gele-neği, ihbarcılarının soln gövdesine uzanan bu yolu kestiler. Devrimci hareketin ihbarcı Aydınlık çizgisine karşı koydu-ğu kesin ve net tavırı bugün Aydınlık ve li-deri Doğu Perinçek, başta PKK olmak üzere geleneksel solka yanasıya bağla-dı. Solun çizgisizliğinden kaynaklanan "yumuşaklığın" kullanarak kendine yer açmaya çalıştı. Ama esas olarak da PKK'nın güçlüye hesaba katarak, adeta PKK'cı kesildi. 79-80'lerdeki "eşyaka pe-te-si" başlıklarını, "84-85'lerde "Şaşak" dergisindeki "bölücü hançirler" deyişlerini unutup, bir anda yurtsever hareketin, Kürt sorununu savunuculuğu(!) olup çıktı.

İşte tam da bu süreçte, 23-25 Eylül 1989 tarihleri arasında Doğu Perinçek 2000'e Doğu dergisi adına Şam'da PKK

Genel Sekreteri Abdullah Öcalan'la görüştü. Üç gün boyunca Perinçek sorular sordu, Öcalan yanıtladı, sohbetler edildi.

Şam'daki bu gezide Perinçek "2000'e Doğu'ya böyle bir olanak tanıdığınız için teşekkür ederiz" sözlerine, PKK Genel Sekreteri Öcalan'ın karşılığı verdi:

"Her şeyden önce, içinden geçtiğimiz ve oldukça zorluklarla dolu bu dönemde, buraya kadar lutfettiğiniz için teşekkürle-rimle başlamak isterim. Şahsınızda ba-gta Türkiye halkı olmak üzere aydınlara, devrimci güçlerine bir anlamda rap-or sunmak istiyoruz. Bu nedenle ge-liriz yüksek bir değer biçti." (abc)

(2000'e Doğu, 15 Ekim 89, say. 8)

12 Eylül öncesi ve sonrası Aydınlık-ları ve Perinçek'in PKK'ya yönelik kam-panyalarını duyanları, okuyanları ve bilenenler parmağını ısıracığı bu cümle-

lerle oldukça "sıcak" ve "samimi" bir or-tamda karşılandı Perinçek.

Öcalan, üç günün sonunda Perinçek'i aynı "sıcak" duygularla ve şu cümlelerle uğurluyordu: "Buraya böyle tarihi bir aş-mada, hele uzun bir faslidan sonra geli-nişize yüksek değer biçiyoruz. Bu anlam-da bir kez daha teşekkürlerimi belirtiy-orum. Dolayısıyla bütün devrimcilerle, tanı-dıkları, dostlarla ve halklarımızla selam ve saygılarını sunuyorum."

Perinçek bu röportajı 2000'e Doğu'da 15 Ekim 89'dan itibaren başta üstü üste "Abdullah Öcalan Perinçek'e anıtlı" başlığıyla dizi halinde yayınladı. Sonra da kitap haline getirdi.

İki taraf da çok memnundu. İlikesizlik ve pragmatizm temeline de bu yaklaşımla Pençek-Aydınlık çizgisi sol içinde yeniden meşrulaşmaya başlıyordu. Ki, Perinçek ve tayfasının esas amacı da buydu. Burjuva milliyetçiliğinden, ihbarcılığın, PKK ve sola olan düşmanlığın-dan, karşı-devrimci çizgisinden verdiği en küçük bir gerçek "taviz" yoktu aslında. Dün neyse bugün de oydular. Ancak si-yasi olarak var olmaları için "koşullar" böyle gerektiriyordu ve onlar da bunu ya-pıyorlardı.

PKK da durumdan memnundu. Çün-ku Aydınlıkların derdi olanaklandırın "yararlanarak" kitlelere (Öcalan'ın dey-i-miyle Türkiye halkına) düşüncelerini aç-tarıyor, propagandalarını yapıyorlardı.

1988-89: İLKESİZLİĞİN PRAGMATİZME İTTİFAKI

12 Eylül öncesi ihbarcı tavrıyla soldan taşır ve tecrit olan Aydınlık çizgisi, '87'lere doğru gelindiğinde, birden bire

PERİNÇEK,
22 Ağustos '79

Apoculların cinayetlerine bir son verilmesi için üzerine gitmenin zaman gelip gelmediğidir. Bu katiller cetesinin hesabının görölmesi ülkemizin en önemli sorunlarından biri haline geldi. Devlet içinde bu tehlikenin kavramaya baslandığı anlaşıyor. (...)

Apocullardan hesap sorulmalıdır. Bu cete Türkiye'de kargasallık çıkaran onlarca cetenin biridir. Ancak bunların bugün yaptıklarının önüne geçilmesi aciliyet kazanmıştır. (...)'

(Doğru Perincek'in Aydınlık'taki basvazısından)

Çocuklar ve gençler kontrgerillanın "özel" hedefleri Diyarbakır'da kontrgerilla her gün cinayet igliyor

Diyarbakır (Mücadele)- Saldırılarına her geçen gün yenilerini ekleyen kontrgerilla, çocukları da hedef seçti. Diyarbakır şehir merkezinde son üç gün içerisinde (9-11 Ekim) tarihlerinde kontrgerilla saldırısı sonucu 4 kişi öldü, 5 kişi de ağır yaralandı.

Diyarbakır Şehitlik semtinde 9 Ekim günü kontrgerilla tarafından kaçırılan Zana Zuğrül (16), Lokman Zuğrül (18), kardeşleri bir gün sonra cesetleri bulundu. Şehitlik semtinde bulunan abdulların evinden çıktıkları sonra, Şıyar köyü isimli bir tarlağı için birlikte 8 kontrgerilla elemanı tarafından kaçırılan kardeşlerden Zana Zuğrül'nin cesedi Diyarbakır Devlet Hastanesi morgunda, Lokman Zuğrül'nin cesedi ise Simakî (Erzincan) Köyü yakınında bulundu.

Cenzaları almak için Diyarbakır Devlet Hastanesine giden Zuğrül ailesi cenezanın kendilerine verilmesini üzerine polis otolarının camlarını kırdılar. Polislin "Çocuklarınız PKK militanları tarafından öldürüldü" demesi üzerine, Zuğrül ailesi ve yakınları daha fazla tepki göstererek "Hem öldürüyorlar, hem de PKK'nın üzerine atıyorlar. Biz, birer birer alıp kaçarak bitemyiz" dediler. Lokman ve Zana Zuğrül'nin kız kardeşi Nihal Zuğrül de bir hafta önce Terörle Mücadele Şubesi tarafından gözaltına alınmıştı. Nihal Zuğrül'den o günden beri haber alamadıklarını söyleyen yakınları, Nihal'in de hayatından endişe ettiklerini söylediler.

Zuğrül ailesinin büyük oğlu Alaattin

Zuğrül 1988 yılında Diyarbakır Melikahmet semtinde bir evde polisle girdiği çatışmada ölmüştü.

Diyarbakır Ofis semtinde gazete bayiliği yapan ve Bulvar Büfe'yi işleten Yahya (14) Yalçın Yaşa (13) kardeşler 10 Ekim tarihinde sabah saat 07:30 sıralarında Balıkcılarbaşı semtinde kontrgerilla saldırısına uğradılar.

Evlerinin birkaç metre ötesinde silahlı saldırıya uğradıkları kardeşlerden baskilet üzerinde işyerine gitmekle olan Yalçın Yaşa olay yerinde yaşamını yitirdi. Yahya Yaşa ise ağır yaralandı. Daha önce bu bölgenin sahibi Hacım Yaşa kontrgerillanın silahlı saldırısı sonucu yaşamını yitirmişti.

Yaşa ailesi üzerindeki polis baskısının daha da yoğunlaştığını belirten Hacım Yaşa'nın yeğeni Egrif Yaşa, "Polis devamlı olarak evlerimize ve işyerlerimize baskın düzenleyerek aile fertlerini ölüme tehdit ediyordu. Yeğenlerinin öldürülmesi olayını polislin yaptığı veya tezgahladığı açık bir şekilde görülmektedir." dedi. 9 Ekim günü saat 20:10 sıralarında Diyarbakır'ın Bağlar semti Körhat mevkisinde bulunan Hüseyin Uluğ Lisesi yanında silahlı saldırıya uğrayan Şahabettin Kartal (19) yaşamını yitirdi.

Yine aynı gün akşam saatlerinde Bağlar semtinde saldırı saldırıya uğrayan Mehmet Altır yaralandı. Çiftli yerlerinde yaralanan Altır'ın Birlik Lisesi'nde öğrencisi olduğu öğrenildi.

Bir başka saldırı da 11 Ekim tarihinde

Diyarbakır'ın Bağlar semtinde Fatih Mahallesi 12. sokaktaki istasyon camisinin önünde meydana geldi. M. Şerif Bozkurt ile yanında bulunan ve ismi öğrenilemeyen bir kişi saat 15:00 sıralarında silahlı saldırıya uğradılar. Bozkurt'un yanında bulunan kişinin polis tarafından görgü tanığı olduğu gerekçesiyle gözaltına alındığı bildirildi.

11 Ekim günü Diyarbakır şehir merkezinde bulunan bir atari salonunda meydana gelen bir başka olayda ise Ziya Gökaltı Lisesi öğrencilerinden Vaysel Çelebi, salonundan çıkarken bir kişinin saldırı saldırısına uğradı. Saldırı sonucunda Vaysel Çelebi ağır yaralandı. 6

Kontrgerillanın özel hedefi çocuklar. Bu katliamlar da onları kurtarmaya yetmeyecek...

Köylere devletten yardım

Mayına Basan Köylülerden Biri Öldü, Biri Ağır Yaralı

Tatvan- Kürdistan'da devlet kursal alanları mayınlarla devam ediyor. Bitlis'in Hizan ilçesi kursal kesiminde, mayınlarla basan çobanlardan Hikmet Yılmaz parçalanarak can verirken, ağır yaralanan Fehmi Yılmaz Diyarbakır Devlet Hastanesine kaldırıldı.

Daha önce de, değişik tarihlerde 15 civarında hayvan mayınlarla basarak telef olmuştu.

18 Ekim 1993 Pazartesi günü, Hizan Belediyesi hoparöründen yapılan duşuru ile, devlet güçleri tarafından kursal kesim mayınlanmış olduğu açıklandı.

Duşuru üzerine, yerinde inceleme yapmak üzere Hizan'da giden gazeteciler devlet güçleri tarafından durduruldu ve tehdit edilerek bölgeye girmeleri engellendi. Hizan'dan kurulan telefon bağlantısı ile, köylülerin çevresi mayınlarla bir köyü ile konuşma olanağı yaratıldı. Köylülerin anladığına göre, Korucubası Tahir Özdemir'in köyleri dışında, Kavar mntkasında köylülerin civan mayınlanmış durumda. Köylüler korkudan

köylülerin dışına çıkamıyorlar. Son olarak iki çobanın mayına basması ve parçalanmaları üzerine, korkulan ve ölfele artmış. "TC'nin topyekün imha girişimlerini Mücadele'nin aracılığıyla tüm dünya kamuoyuna kınıyoruz" dediler.

Yine köylüler bir süre önce Tatvan 6. Zirhli Tuğay Komutanı Korkmaz Sağmar'ın köy muhtarlarını topladığını, Kavar mntkasında 5 köyün adını vererek, bu köylülerin elektrikliken kesilmesi de dahil ambargo uygulayacaklarını söyledikleri, ayrıca bölge halkı tarafından kontrgerilla olarak bilinen Tuğay Komutanının Kavar mntkası köylülerinin geneliyle yardım ettiği için, bölgeyi uygulamaları yapıldığını, herkesin buna göre aydınlanarak alması gerektiğini söyleyerek muhtarların tehdit ettiği de vurgulandı.

Ota yandan, Tatvan'da geri dönen gazetecileri polis tarafından aralarında indirilerek arandılar. "Biz Tercüman, Türkiye okuyamıyoruz, siz de Gündem, Mücadele okuyamazsınız," diyen polisler, 5 tane Mücadele gazetesine de el koyup, "İnşallah bir daha karışmaz" diyerek tehdit savurdular sonra gazetecileri serbest bıraktılar. 6

Araban'ın köylerinde jandarma terörü

Gaziantep (Mücadele)- Kürdistan'da öleden beri süren baskılar ve halka yönelik saldırılar bu kez Araban'ın köylerine kadar geldi. Gaziantep'te Araban ilçesinin 20 km. ilerisinde bulunan 350 hanekli Süpürçöğ (Akbadak) Köyü'nün içme suyu, Akbadak Jandarma Karakolu Bölük Komutanı Astsubay Ayhan Özdemir tarafından kesildi.

16 Eylül gecesi köy muhtarı Abdurrahman Pekmezci'nin köyün sularının neden kesildiğini öğrenmek için Astsubay Ayhan Özdemir'e açtığı telefonda aldığı cevap "Sen ne halka bana telefon açarak yemek başında rahatsız edersen." oldu. Aradan 10 dakika daha geçmeden jandarmalar muhtarın evine baskın düzenlediler. Muhtarın evden sürükleyerek dışarı çıkarmaya çalışırken evindeki de tutuklandılar. Çıkan gürültü üzerine toplanan köylü muhtarın askerin elinden zorla aldı. Bunun üzerine halk ateş açarak astsubayın elindeki silahın ucunun havaya kaldırılması sonucu şansa eseri köylüler yara almadan kurtuldular. Bütün köyün muhtarın evinin önünde toplanmış muhtarın vermeleri üzerine, astsubay köylülere küfürler yağdırdı tehditler savurarak gitti.

Entesi gün kaymakamlığa giden köylüler, kaymakamın kendilerini görün emniyet müdürlüğünü kaçırmış neredi ile bu kez buraya gittiler. Burada Gaziantep Aley Komutanı, 72 yaşındaki Botan Ateş'e "Bütün köylüyü ayağa sen kaldırıyorsun. Gök kubbe'nin hepimizin başına yıkacağım." diyerek tehdit ve hakaretleri sürdürdü.

Köye döndüklerinde tekrar karakola çağrılan muhtar Abdurrahman Pekmezci tekrar hakaret ve tehditlere maruz kaldı.

Abdurrahman Pekmezci "Askerlerin köyü koruyacağı söylenirken hep de öyle olmadıkları görüyoruz. Askerler köyümüzde terör estiriyorlar. Yaptıkları dayanılmaz mümkün değil. Bir aydır köyü süzmez kaldı, kuyunun mikropu suyunu kullanıyorduk. Karakolda iki han herkese alıp su faturayı yattır, git bize suyu al diye iş buyuruyor. Karadın evine onun getiren köylünün yolunu kesip elindeki odunları karakola getirip, kırıp el koyuyorlar. Bunlar ile yetinmeyip köylü baskısına gidip işlediği her şeyi alıp "sizi para vermiyoruz, bir de bızdan para mı isteyeceksiniz." diyor köye saltanatı sürdürmeye devam ediyorlar. Bunun üzerine Araban Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulundum." dedi. 6

Pusulda

Çiller Washington'dan bildirdi: "Acı ilaçla geleceğim"

Çiller'in Amerika gezisinin foyası kaçu meydana çıktı. Yüzündeki te-
bessümün ardında saklanan niyet
anlaşıldı. Washington'daki kredi arayışı,
IMF ve Dünya Bankası yetkilileriyle ya-
pılan görüşmeden sonra süya düştü. Bu
emperyalist kuruluşlar, Çiller'in bütün al-
fa talaflına rağmen, kredi veremeye pek
niyeti olmadıkları açığa ortaya koy-
dular. Sonruların dağ gibi büyüdüğü
ekonomiden umudu kesmiş oldukları-
nı, paralarının batağına girmesini istemi-
yorlardı. Çiller'in Clinton'a "baş ba-
ş" görüşmesi de sonucu değiştirdi. Baş-
bakanlık koşturuna oturmamış olan,
"ABD'deki finans kuruluşları beni tanı-
yor, güveni, libarizmi yükseltecek" diyen
Çiller, Amerika gezisinde nasihatları
başka bir şey koparmadı. Amerikan
üniversitelerinde eğitim görmek de işe
yaramadı. Emperyalist kuruluşların kim-
seye basabın hayırına yardım etmeye
niyeti yoktu.

Ekonominin Heresine El Atsan Lime Lime Oluyor

Washington'daki Dünya Bankası yet-
kilileri, zaten 1989 yılından beri vaatlerin
yerine getirilmediği için keskinlik pro-
gramı getirmeye talebine karşı Çiller'e "Şim-
diki de dahil olmak üzere, yaklaşık beş
yıldır uygulanan programlar Türk ekono-
misindeki sorunları çözmek yerine daha

kuruluşlar için temel kotas, borçların dü-
zenli geri ödenip ödenmeyeceğidir. On-
ların yeni sömürge ülke ekonomileri el
yakından "ilgilennmeleri"nin en önemli
nedeni budur. Stand-by, acı ilaç ya da
acı reçete gibi kavramlar da bunun için
formüle edilmiştir. Amaç, kırk hirsızın el-
birliğiyle bir çığıla soymasından başka
bir şey değildir. Bunlar, halkımızın da
yabancı olmadıkları kavramlardır. Was-
hington, herhangi bir yeni sömürge ülke
ekonomisi için "alarm" verdiğinde,
amekci halkların "kanının canının çekil-
mesi" bundandır.

Halkın adını duyunca "eyvah" dediği
IMF ve Dünya Bankası'nın acı ilacı, ka-
mu harcamalarının kısıtlaması, maaş ve
ücretlerin töpürlemesi, kamuda perso-
nel indiriminin gerçekleştirilmesi, yani
devlet kasasında çalışan memur ve iş-
çilerinin azaltılması, vergilerin artırıl-
ması, kamu yapılmış ve tabii bir de özel-
leştirme politikası çekirdeği formüle edil-
yor.

Paragöz emperyalizm, aç gözlü ol-
garşının halka "kemerleri hazırlaması-
nın" nedeni budur. Çünkü kapitalizme
ekonominin kötü gidişatından yoksul
halk sorumludur!

Çiller Emperyalizmin İsteklerine "Hay Hay" Dedi Çiller'in Amerika gezisinden önce

de ağırlaştırıldı. Bu nedenle bu program
değiştirilmedi-
ği takdirde
Türkiye'ye
kredi verme-
miz mümkün
değil. Size
program kre-
disini ancak
yeni bir mak-
ro-ekonomik
istatistik pro-
gramı hazırla-
manız duru-
munda verebi-
liz" cevabını
verdi. Dün-
ya Bankası,
IMF ile bazı emperyalist finans değer-
lendirmeleri kuruluşlarında Çiller'e özetle
"yapılması gerekenlerin yapılmadığı"
anlattı. Gecikmeler halinde, işlerin da-
da kötüye gideceği belli edildi. Tabii
"yapılması gerekenlerin" in sıralan bir yanı
yoktu. Bundan kasıt kemerlerdeki delik
sayısının artırılmasından başka bir şey
değildi. Vergulardan sorunlar ise, itida-
nın bir türlü atından kalkamaması ve za-
ten herkesin de malumu konuları: Büt-
çe açığı... kamu finansmanı açığı... tarım
destekleme politikaları... tarımın negatif
faiz uygulaması... nakliye ücretleri...
son zamanlarda ithalatın patlaması so-
nucu büyüyen dış açığı... Yani bütün aç-
ğının en son biçimde nasıl denetim alı-
nacağını ve bu konuda "halkın sırt-
ına ne kadar yük bindirileceğini" öğren-
mek istiyorlardı.

Acı İlaç Değilmi Bile Tokerime

IMF, Dünya Bankası vb. emperyalist

ekonomide radikal de-
ğişikliklerinin
kerameti an-
laşıldı. Çün-
kü IMF ve
Dünya Ban-
kası'nın kre-
di talebine
karşılık ne-
ler isteyece-
ğini iyi bili-
yordu... "Ki-
sa vadede
yeni döviz
bularak ekono-
miye bi-
raz soluk al-
dırmak" he-
sabının tut-
ması için, ülkedeki ekonomik durumun
her fırsatta dünya halklarından para siz-
dirmaya çalışan emperyalizme uygun
olması gerekiyordu. O yüzden de, "radikal"
tedbirlerin söz edersen, aslında acı ilaç
çılması gerekir demek istiyor, ancak buna bir türlü dili vermiyordu. Yıl-
lardan aç iletan açığı kavruşmuş halkın
tepsiisi onu ürktüdü; ama kredi ya da
borç alabilmek için emperyalizme
"bakın yapıyorum" demek zorunda oldu-
ğuna da biliyordu. Nitekim daha ilköyle
ayak basmadan "acı reçeteleri" uygulama-
mak zorundaydı, bu önlemlerin çözüme
alınması gerekirdi" demesi de bunu gös-
teriyor.

Çiller'in ABD gezisi üzerindeki siyasi
görüntü kaldırıldı, işte altından
bölgesi aç bir reçete çıkıyor. Şimdiye
kadar uyguladığı emperyalist politikayla
halkın birçok defa alınıp alınıp, bu-
na bir yenisini daha eklemeye çalışır-
ken, ahin yerde kalmayacağını da aklin-
dan çıkarmamalıdır.

Büyük zamlar kapiya dayandı

1994 yılı bütçesinin 192 trilyon li-
raya varan bir açıkla bağlanması
beklentisi, enflasyonun giderek tir-
manacağı ve bu açığı kapatılabilmek
için önemli zamların yapılacağı so-
nucuna ortaya çıkırdı.

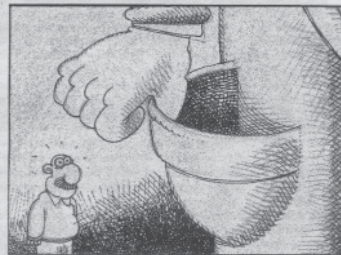
% 54.6 enflasyon, % 4.5'luk bilye
hızı ve gayri safi milli hasıla-
nın % 8.8'ine varan bütçe açığı
öngören 1994 yılı bütçesinin hedef-
lerinin gerçekleştiği herkes ta-
rafından biliniyor. Buna rağmen,
bu hedeflerin tutturulabilmesi için
de, enflasyonun ihtiyacı var. Bütçeden
çıkan sonuç, iktidarı enflasyon
kaynağına basırmak zorunda ka-
lacığı oldu. 192 trilyona varan açığı
bulunan bütçe, 1994'ü nasıl 5.4 trilyon
açıkla kapatacak? Bu durumda
ise, devletin enflasyon gelirine ihtiyacı
var. Çünkü bütçe açığını kapatmanın
en kestirme iki yolu, ya vergi yükünü
artırmak ya da enflasyonist bir politika
ilemekti. İktidarı KIT zamları konusunda da
cınarı olmayacağı görülüyor. Çünkü KIT
açığı 68.6 trilyona düşük tutulmuş. De-
mek ki, KIT'ler büyük zamlar yapacak.

İç borç 246 trilyon lira, dış borç ise
59.4 milyar dolar çıktı. Tabii bu artışı
sıracığı söylemek de kehanet sayıl-
mayacağına göre, borç istişinin faizleri yük-
setip enflasyona katkıda bulunacağını
söylemek de zor değil. Bütün bunlardan

çıkan sonuç ise, günlerin zam haberleriyle
geleceği. Daha dün "enflasyonu düşüre-
ceği, devalüasyon yok, ücret ve maaşlar
enflasyonun üzerinde olacak, cumhuriyet
tarafından en büyük ekonomik reformların-
dan birini gerçekleştireceği" diyen ikti-
dar, bugün halkın pestilini çıkartmaktan
başka yapacak bir şeyi olmadığını açıkça
itiraf ediyor.

İktidar dış borç batağına yüzüyor

Türkiye'nin toplam
dış borç rakamı,
yaklaşık yüzde
162 oranında arttı.
Türkiye'nin 1992
yılı sonu itibarıyla
dış borç rakamı
ise 54.7 milyar do-
larsı dolayında bu-
lunuyor.

Türkiye, 1980 yu-
lunda dış borç sıra-
lamasında 19 mi-
lyar 120 milyon do-
larsı dolayında bul-
muştu. Brezilya (71 mi-
lyar 46 milyon dolar),
Meksika (57 mi-
lyar 378 milyon dolar), Güney Kore (29 mi-
lyar 480 milyon dolar), Venezuela (29
milyar 345 milyon dolar) Arjantin (27 mi-
lyar 157 milyon dolar), Endonezya (20
milyar 944 milyon dolar), Mısır (20 mi-
lyar 915 milyon dolar), Hindistan (20 mi-
lyar 611 milyon dolar) ve Cezayir'in (19
milyar 359 milyon dolar) ardından 10. sı-
rada yer almıştı. 1980-1992 döneminde
Brezilya dış borçta dünya liderliğini elin-
de tuttu. 1980 yılında 71 milyar doları
aşkın dış borcu bulunan Brezilya'nın
borç rakamı, 1992 yılında 116 milyar do-
larsı dolayında arttı. Bugün Brezilya, zenginle-
riye yoksullar arasındaki korkunç uçurum ve
sokakları dolduran şüphesiz çocukları
köpek itilay gibi bir kateden infaz
mangalyarları anılıyor.

Bu dönemde en borç ülkeleri arasında
dış borç rakamı en fazla artış kaydeden
ise yüzde 1250 ile Çin oldu.

Emperyalizmin parmağında oynattığı
ülke ekonomisi emperyalist kuruluşlar-
dan aldığı borçların altında eziliyor. Misi-
li misli almadan vermeyen emperyalizm,
kredi kredi diye ayaklarını kapayan ikti-
dara hem mırın kırıyor, hem de yeni
sömürge ülkeleri tefecilik yapıyor. Böyle
olduğu da emperyalist finans te-
kellerinden para alıp faizini demek için
kıvranan ama ödeyemeyen, ödediği
de borcu çoğaltan iktidar, kök ağalının
eline düşmüş çaresiz köylüler benzi-
yor.

1980 yılında toplam dış borç tutarı sı-
ralamasında dünyanın en borçlu onuncu
ülkesi olan Türkiye, 1991 yılında sekiz-
zinciliğe yükseldi. Dünya Bankası'nın
verilerine göre, Türkiye'nin 1992 yılında
19 milyar 120 milyon dolar olan toplam
dış borç rakamı, 1991 yılında 52 milyar
481 milyon dolara yükseldi. Böylece,

Ülkelerin içinde bulundukları somut duruma göre biçimlenen sivil faşist hareketlerin ortak özelliği, birbirleri oligarşilerden sürekli bir destek görmeleri ve örgütlenmelerinde, çalmaya tarzına kadar her şeyleriyle birer paramitir örgüt olmalarıdır.

Faşizme kitle tabanı yaratmak gibi bir misyondan hareketle çalışan bu tür paramitir örgütlerin ele alacakları, üzerinde çalmaya yürülebilecekleri konular dönem dönem farklılıklar gösterir. Ülkemizdeki sivil faşist hareketin gelişimine kabaca baktığımızda bile bunu görebilmekte olası. İlk ortaya çıktığı yıllarda faşist hareketin üzerinde yükseldiği temel "Turançılık". Uzun yıllar, yaklaşık 70'li yıllara kadar bu böylece sürdü. Türkçülüğün ön plana çıktığı bu yıllarda faşist hareket "Turan", "esir Türkler" demagojilerine yoğun bir anti-komünist çalmaya içine girdi. Mücadelelerin yükseltilmesi beraber önce "komünizm mücadelesi" ad altında devrimcilerin, ardından da tüm alanlardaki toplumsal muhalefetin önüne diken, sola saldıran bir odak olarak çıktılar. Ve bu süreç bildiği gibi faşistlerin katliamlar düzenlemesine kadar Turancı sembolizmin faşist sağdrganışma özdeşleşerek yaygınlaşması beraberine, özellikle 12 Eylül sonrasına, yeni arayışları getirdi. Ve faşist ideoloji büyük oranda İslami bir görüntüyle yenilenmeye, güncellenmeye çalışıldı. Siyogalanardın yayımlarına kadar bugün görmek mümkün. Ancak üstünde değeriğildiği motifler ne olursa olsun faşist hareketin misyonunda bir değeriğilik olmadı. Aksine gelişen toplumsal muhalefetin önünde durarak bir kitle hareketi yaratma çabasının yanında devletin millîyetçi kurumların içinde de faşistler resmîleştiriliyorlar.

DEĞİŞMEYEN FAŞİST ODAK: "OCAK"LAR

Faşist hareket 1968'den sonra özellikle gençlik örgütlenmelerini okullarda ve mahallelerde obalar şeklinde hayata geçiriyor, örgütlenme obalar, oba başları vb. diye hiyerarşik bir yapıya geçiyor. Oba örgütlenmesi ile hem çocuk birimler (örneğin İslahatlar her sınıfın birer oba olduğuna düşünürsek) oba başlarının sıkı denetimli altında tutuluyor hem de bağbuğun iradesi hızla ve en tavizsiz biçimde hayata geçirilebiliyor. Okul, mahalle gibi yerlerde örgütlenmeler obalarla şekillenirken demoklar obalarla Okul Okulları kullaniılıyor. Ülkü Okulları direkt olarak MHP'nin gençlik örgütlenmesi olarak bilinen buralar birçok faşist saldıran ve katliamlar planlandığı yerlerdir her zaman. Her yerde faşistlerin birer eğitim kurumu olarak değeriğildiğini, Yürten dövüşten silah eğitimine hasta bomba yapımına kadar her şeyin yaygın yerler Ülkü Okulları. '90 öncesinde neredeyse devrimci-demokratlara yönelik bir saldırı olsa altındaki Ülkü Okulları'nın faşistleri çıkıyor.

Ülkü Okulları '78 siyogüniminden sonra yapılan aramalarda silah vb. malzemeler bulunduğuna gerekçesiyle gözaltına alınıp kapatıldığında yerine kurulan benzeri derneklerde eğitimi yine sürdürdü. Kimi zaman adı Ülkü Okulları Demekçi (ÜOD) oldu, kimi zaman da Ülkü Yolu Demekçi (ÜYD). Büyük Ülkü Demekçi (ÜGD) olduğunda da işlevi aynıydı, Ülkü-cü Gençlik Demekçi (ÜGD) olduğunda da. Özellikle 12 Eylül'de faşistler hakkında davalar açıldığında birçok bombalama ve öldürme eylemlerin Okul'da kararlaştırıldığı anlaşıldığı mahkemeler salonlarında ve

Faşistlere karşı mücadele ya

hiç kimse de şaşırmadı. Çünkü Okullar daha 1968'den beri faşist saldırı odakları olarak çalışmalarını yürütüyorlardı ve bunu bilmeyen de -resmi kurumlardaki- hiç-yoktu zaten.

OCAK GELENEĞİ "BİZİM OCAK"LA SÜRÜYOR

12 Eylül'den sonra Okulların işlevini Bizim Okak dergisi büroları üstlendi. Faşistlerin devrimciler karşı "İlmi" görev üstlenmediği bu süreçte Bizim Okak bürolarının daha çok 12 Eylül'de değeriğilik yaşayan sivil faşist örgütlenmeleri toparlayıcı bir misyonu oldu. İlk açıldıkları 1983 yılının koğulları içinde değeriğildiğinden sivil faşistlerin tabanında devlete karşı tepkilerin olduğu bir dönemde Bizim Okak aynı zamanda onları yeniden devrimciler karşı motive etme görevini de yerine getirmeye çalıştı.

Bizim Okaklar özellikle yatılı okullarda okuyanlar ile ortaokul ve lise öğrencilerinin bizzat okul idareleri ya da öğretmenler tarafından getirilip götürüldüğü, Türk-İslam sentezinin öğretildiği yerler haline getirildi. Faşist öğretmenlerin not vb. tehditleri birçok öğrenciyi Bizim Okak bürolarına yolladığı değeriğik tarihlerde defalarca basına da yansıdı. Ama bunların içinde en çarpıcı olanı ise Ankara Kaçkılar Çevre Sağık Meslek Lisesi'ndeki uyuşturucu satışı Bizim Okak Ankara'da bağıdlandırın, okul müdürü yatılı öğrencilerinin bağında bizzat bir öğretmen görevlendirildi Bizim Okak'ın basıldığı matbaada çalmışım üzere okul servisine öğrencileri matbaya yollamaya. Fazla dikkat çekmeden ANAP dönemindeki Milli Eğitim yetkililerinin de desteğiyle birçok lisede faşist örgütlenmelerin temelleri atılarak de Bizim Okakları kullandılar. Benzeri bir çaba da özellikle üniversitelerde gençliğin mücadelesinin ipe kazandı 1989'dan sonra üniversitelerde yoğunlaştı.

İşimdi faşistlerin bu süreçteki faaliyetlerinin sonucu olarak sınıfl ve ulusal mücadelelerin karşısına daha örgütlü ve saldırgan çıkmaya hazırlanıyorlar. Bizim Okaklarda fadesebi bulun da beklemeye sürecinin sonunda bugün daha saldırgan bir politika izleneceğinin somut göstergeleri de var çıkışın.

Yurtsever hareket karşı faşistlerin kullandıkları il olarak gündeme değeriğildi.

İşimdi bir yandan resmîleşerek özel timlerde, özel ordularda görev yapıp arkanın diğer yandan da her ilçeye, her mahalleye açmaya çalıştıkları Bizim Okaklar ve giderek yayılan Ülkü Okulları ile devrimcilerin karşısına çıkmaya, halk desteğini pasifize ederek, terörle sindirerek yok etmeye hazırlanıyorlar.

de, gerek Türkiye, gerekse Yazıcıoğlu tabanında da tepkisini söz önüne alarak her zamanki görevlerine "devletin güvenlik güçlerine yardımcı olmaya" hemen talimatlamışlar ya da öyle görünümleri. Ancak gelişen süreçte böyle bir görevi hem de ilk yönü olarak üstlenmeleri sonucunu doğurdu bir kez daha. İşimdi bir yandan resmîleşerek özel timlerde, özel ordularda görev yapıp arkanın diğer yandan da her ilçeye, her mahalleye açmaya çalıştıkları Bizim Okaklar ve giderek yayılan Ülkü Okulları ile devrimcilerin karşısına çıkmaya, halk desteğini pasifize ederek, terörle sindirerek yok etmeye hazırlanıyorlar.

FAŞİST HAREKETİN FİNANSÖRLERİ: ÖLKÜCÜ MAYFA

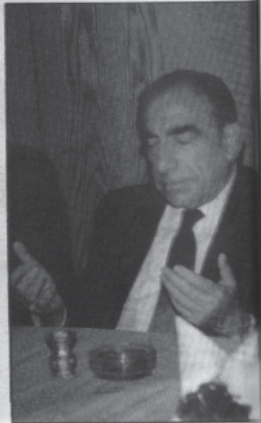
12 Eylül sonrası faşist harekette ortaya çıkan dertle boğuşu özellikle de '80 öncesinin salıhı saldırılara katılan faşistlerin üzerinde ki boşluk, kisa sürede yeni bir sektör ortaya çıkardı: Çek-senet tahsilatçılığı. Geçmiş ilk kanlı faşistleri bu çek salıhları bağbuğun emriyle değeriğik, kendileri için çekmeye başladılar. "İşsiz kalkan" faşistler için çok kârlı bir sektör haline gelen çek-senet tahsilatçılığı kisa sürede yayıldı. Herkesin hermen bütün bu alan faşistleri ekleiden sonumculuk sahibi olan faşistler etrafında eski kadrolarına beraber mayfalıcılık yapmaya başladılar, hem de ülkücü mayfa olarak İstanbul'da Ahmet Çalıkçı, Drey Ali, Ankara'da Ümit Özmen vb. bunlardan yalnızca birkaçıydı.

"Ahlak" ve "mili değeriğikler için" katliamlar yapan faşistler mayfalıcılığı da önce "devlet tarafından mağdur edilen ülküdaşlara yardım" diye kabalı ettirildi eski dava arkadaşlarıyla. Havadan para akışının cazibesi tüm "ülküleri kisa sürede unutturdu faşistlere. Artık ülkücülük, ada vermeyi, çek-senet tahsilatı ve mayfa her zamankinden daha açık "ortada"ydı ve hiç kimse bundan şikâyeti yoktu. Partinin harcamaları, Bizim Okakları vb. her şeyin finansmanını Ülkücülük adına mayfalıcılık yapan faşistler sağlıyor.

Önceki bir duruma karşı açtıkları bir tepki olmasın diye rağmen kitleleşileğik salıhların ve "devletin güvenlik güçlerine yardımcı olmak" gibi bir görev ortaya çıkınca yükselen tepkileri nötrleştirebilmek için yeni yöntemler geliştirildi. Başına yansayan olaylar hakkında "iğmiz üyeleri" açılmalarıyla yeterli kaldığı yerlerde yavaş yavaş, magazin haberleri hazırlayanlar gibi "tepek ülkücülerin" mayfalıcılığı işgileri olundu, halk onlara karşı mücadele ettikleri haberleri yayınlandı. Hazırlanan bu haberlerin kahramanı da Bizim Okak'ın İstanbul Lideri Erdem Karakoç'u.

3 Ekim tarihli Akis dergisinde ülkücü mayfalıcılık salıhı açan "ülkü ülkücü diye tanıtılan Erdem Karakoç" İ.U. Merkez Kampüsünde okuyan devrimci öğrenciler işi tanır. Çünkü 1 Aralık olaylarında devrimci timlere saldıran faşist gruplarının bağında elinde silahıyla o vardı.

FAŞİST KADROLAŞMA DİĞER SAĞ PARTİLERDE DE SÜRÜYOR
MHP'nin diğer sağ partilere kadro

kaynağı olan bir hareket olduğuna ve faşist ideolojinin beslenmesini sağladığını biliyoruz. Faşist hareket diğer sağ partilerle bürokrasiye oluştun, diğer alanlarda olsun büyük oranda işi geçiriyor. Bu ortolu ya da açık işi geçirmiş bürokrasiye faşist kadrolaşmanın gücünü oluştuyor. MHP'ler neredeyse 15 yıldır kesintisiz bir şekilde devlet kadrolarına yerleştiriliyor, bürokrasi içinde kisa yükseliyorlar.

Büyük bir çelişki gibi görünse de cunctacılar bir yandan sivil faşistleri cezalandırma atıp, Mustafa Fazlıanoğlu'nu asarken, diğer yandan da aynı "dava"nın insanlarını bürokrasinin, devlet mekanizmalarının başına getiriyor. Aynı kadrolaşma ANAP döneminde de sürdü, DYP-SP koalisyonda da sürüyor. Faşist ideolojinin ve kadroların diğer partilerle bütünleşmesi yalnızca büyük bir çelişki değil, kadrolaşmaya sınırlı değil, bizzat parti kadroların içinde de yer alıyor faşistler, üstelik milletvekili hatta bakan olarak.

Bugün DYP içinde politikamın belirleyicilerinden olan ve şahinler diye adlandırılan grupları Ankara Milletvekili Baki Yücel, Komando Ayvaz diye bilinen ve '80 öncesinde Milli Eğitim'deki faşist kadrolaşmanın mimarlarından Gaziantep Milletvekili Ayvaz Gökmendir, MHP davasında idama yargılanan eski ANAP'lı Kültür Bakanı, şimdinin DYP'li Naim Kemal Zeybek ve ANAP'lı Yağar Okuyan işi aksla gelen isimler olarak sayılabiliyor ve hep-i-farklı farklı partilerde de olmaları faşist ideolojinin kurmayları olarak çalışıyorlar.

SİVİL FAŞİSTLERİN YENİ DÖNEM

Bu boyutta bir kadrolaşmayla MHP devlette büyük oranda bütünleşmiş ve cunctadan bu yana kurulan hiçbir hükümet ciddi anlamda muhalefet yapmadan bu günlere değeriğildi.

İnmediği buğünün sorumludur

16 Mart'ları, Maraş'ları, Çorum'ları, Sivas'ları, bunların sorumlularını unutmamak ve unutturmak zorundayız. Yenileri izin vermemek zorundayız.

Faşistlerin misyonu gereği yurtsaverlere ve devrimcilerle karşı tavır almaları bekleyenler aynı zamanlara kadar bu konuda idari örgütlü bir tavır göremedik. Ancak Mart 193'te Antalya'da yapılan Turan Kurultayı, Özel Ordu önersinin de-ğeriştirilmesi ve MHP'ye ait mal varlığının Türkiye mahkemelerine devredilmesi-nden sonraki süreçte baktığımızda sivil faşistlerin sahnedeki yerlerini daha aktif almaya başlayacaklarının, bağladıkları iplamların görülebiliyor.

Geçen yıllarda Van'da Mehmet Şirin Tekin'in oruç yurtden öldürülmesi, Ankara ve İstanbul'daki bazı üniversitelerde dönem dönem çıkan kavgalar vb. bir kenara bırakılacak olursa, bugün faşistler tekrar katliamlar yaratabilecekleri günle-ri geldiğine inanarak daha açık ve yüksek sesle konuşmaya başladılar. Bunun belirtilirini yaygınlaştıran açıklamalarına kadar her yerde görmek mümkün.

Mayıs '92 tarihli Bizim Ocak dergisindeki başyazıda Kürdistan'daki gelişmelerle ilgili olarak "... Ülkücü Hareket, Türk milletini algıladıkları her konuda fikir beyan etmek ve tavır koymak zorundadır..." Kavgaya karışmadın, tamamen elini çekti dedi ki bu vatan sahipsiz değildir. Nisi Mehmetler sehit duşur, Nicileri öksüz kalır, nicileri sakat kalır. Fakat vatani ko-ruyacak Mehmetler her zaman vardır." diyerek aylar önceinden özel ordulara, özel timlere savagmaya hazır oldukları-nı belirtiyorlar.

'80'den sonra kitce tabanı yaratabil-mek için alması ögeleri ön plana çıkaran sivil faşistler tekleri açmış günleri, eski "ideoloji" gelişmelerine dönüyorlar bu-ğünlerde. Faşistler eski Sovyetler Birli-ğide yaşanan gelişmelerin ardından or-aya çıkan Türk cumhuriyetlerle birlikte

on yıllardır kurdukları Turan düşünün ya-ku kineğiği havasına kapıldılar. Artık ken-dilerini kamufle etmelerine gerek kalmamıştı. Onlarında "Adriyatik'ten Çin Se-d'i-ne kadar uzanan" Türk dünyası yani Turan Ülkesi varken, ırkçı-Turanlı dü-şüncelerini saklamanın gereği yoktu. İlk olarak uluyan bozuntu koydular Bizim Ocak dergisinin logosuna. Aralık 1991 sonu Ocak bürülerinden aslan devasa bozkuştur pankartlar ve büyük boy ta-beller geldi. Ülkü Ocak'tan tekrar kuruma-ya bağlandı. Dergilerdeki zorlama Arap-çılar, İslam vurgulan da bırakıldı, zaten Türk-İslam'ın İslamcılar yaydıkları ve arkadaşlarıyla çıkan gürültü.

Görüntüye yapılan gözlemlerin ar-ından tekrar bağladıkları çifkılar atmaya: "Bu vatan sahipsiz değil."

İlk saldıran mahallelerde, okullarda görülmeye başlandı. İstanbul Sarıgazi'de yaşananlar, Adana'da ÖZGÜR-DER'in faşistler tarafından 'mölötölanması', An-ka'da bazı üniversitelerdeki saldırılar, ESM çalışanlarına silah çekilmesi, futbol maçlarında yapılan gövde gösterileri bunların hepsi faşistlerin açmış masyonları-na geri döndüğünü göstermektedir.

İşte bu noktada sivil faşistlere karşı alınacak tavır ve mücadele yöntemleri üzerine yapılacak tartışılmanın bile he-üz solun gündemine pek fazla girmemiş olmasının üzerinde önemle durmak gere-kiyor.

YAYILAN FAŞİST ODAKLARA KARŞI DEVRİMCİLERİN, SÖKÜL TAVRIN NASIL ŞEKKİLENCEKİTİ?

Dünü ve bugünüyle ortaya koydu-ğumuz sivil faşist hareketin gelişimi, hedef-leri ale alınarak öncelikle anti-faşist bilinç ve duyarlılığı canlandırılması ve pratikte de mücadelelerin örgütlenmesi soru-nunu nasıl çözeceğimiz, sivil faşistlerin bugününe yönelik tespitlerin ardından

yanıtlanamaz gereken ilk sorudur.

Sivil faşistler devletin destekliyle, ser-mayenin desteğiyle gerçekleştirdikleri yaygın ağıf, pankart vb. faaliyetleriyle, her semte aptıkları "okul"lara, "güçlü" bir hava yaratarak toplumu psikolojik ola-rak baskı altına almaya çalışıyorlar. Gö-rünen "etniklik" ve "yaygınlık" gerçekte devletin desteğinin açık alana yansıma-sından başka bir şey değildir. Ve esas olarak halk, içinde devrimci etkinin yayıl-masını engellemeye dönüktür.

Çalıştığımız işyerlerinde mahallele-ri-mize kadar, sokakta, okulda, trende, oto-büste kısaca her yerde çevremize kaba-ca bir göz atışımızda bile perçileri ya da faşistleri ayırtı etmemiz mümkündür. Açıkta göstere göstere okudukları gazete-lerinden, kitap kiyafetlerinden, saçları-ndan sakallarına kadar her şeyleriyle to-plumun artık istese de, istemese de kanık-sadı bir kimlikleri vardır. İslamcı, ökü-cü, RP'li vb. diye bilinirler.

Devrimciler açısından bu noktada, bu "etnik" savagında açılması gereken engel-ler söz konusudur. Kuşkusuz bu engelle-ri en başında devletin demokratik pla-tforma, devrimcilerin kendilerini açık ola-rak ifade ettikleri her olanağa yöneltmiş baskı ve kısıtlamalar gelmektedir. Ancak bunun dışında engeller de vardır.

Cuntayla beraber aynı kimliği "giz-lenmesi" kaygısı beraberinde bugünlere kadar devrimcilerin, demokratların ken-dileri, okudukları gazete ve dergileri belli etmemek, kamufle etmek, hasta saklama gibi bir devranın biçimini ortaya çıkardı. Örneğin bir faşist Ortadoğu gazetesişi açtık otobüste ya da trende olurken, aynı baydın alınan bir devrimci gazeteyi sak-lamak için derin dokülmüza burada çok ciddi bir sorun var demektir.

Bugün genel çerçevesini çok kaba da olsa örnekleleri çizmeye çalıştığımız so-runun adı; kendini ifade edememek, si-yasal görüşlerini ifade edilecek uygun

Bugün sıcak çatışma ortamının olmaması ve solun genel olarak kitlelere anti-faşist bilinç vermek, buna uygun örgütlenmeler yaratmak gibi bir düşüncesi ve hazırlığın olmaması da vahim sonuçların zeminini oluşturabilir. Çünkü sol hazırlıksız. Türkiye sol sivil faşistlerin her türlü çalışmasını duyarsızlıkla izlemek yerine, faşist örgütlenmelerin önlenmesi için şimdiden önlemler almak perspektifli hareket etmeli, harekete geçmeli, pratik adımlar atmalıdır.

araçları kullanamamaktır. Devrimciler, demokratlar, cunta yıllarını getirdiği alışkanlıkları bugün de sürdürdün, ken-dilerini ifade etmemeye özen gösterirken, sayıca çok daha az olan perçileri ve faşist-leri kendilerini ifade edilebilecekleri uy-gun mekanları, alanları çok daha ve sürüklü kullandıklarından, toplumun gözünde "daha örgütlü", "daha kitlesel" gözükerek etkinlik alanlarını genişletip, devrimci faaliyetin alanını daraltmış olu-yorlar. Tur bu faaliyetler, faşistler açtıkları mevcut haliki terörle sindirmenin zeminini hazırlama işlevini de görüyor. İşte bu noktada bu tabloyu tersine çevirmek zo-rundayız.

Devletin yeni dönemde uygulamaya hazırladığı politikalardan bir parçası olanlar devreye sokarak sivil faşistlerin saldırılarını savaglamaya hazır ol-maları solun pek çoğunda tepisizlikle karşılanıyor. Genel olarak sol hazırlıksız ve gelişmeleri izlemek yetmiyor yalnızca.

'80 öncesi sivil faşistlerle açık çatış-maların yapıldığı koşullarda, can gü-nünlü teriminde de gelişme yaygın bir anti-faşist bilinç yaratılmıştı. Ancak bu-ğün aynı şeyi söylemek çok zor. Sivil faşistlerin neredeyse 12-13 yıldır gündem-de olmaması, anti-faşist bilincin dumura uğratmış, duyarlılığı tıppılmıştır. Bugün bu çok açık görülebiliyor ve fidesini faşist-lerin, onların çalışmalarına karşı gös-terilen liberaliteki buluyor. Oysa hatırlan-malıdır ki '80 öncesinde faşizm ve anti-faşist mücadele olayını doğru kavraya-mayan siyasi hareketler bile koşullar ne-denliyle aynı zorunlulukla da olsa pratik süreç içinde sivil faşistlere tavır almak zorunda kalıyordu.

Bugün sıcak çatışma ortamının ol-maması ve solun genel olarak kitlelere anti-faşist bilinç vermek, buna uygun örgütlenmeler yaratmak gibi bir düşüncesi ve hazırlığın olmaması da vahim so-nuçların zeminini oluşturabilir. Çünkü sol hazırlıksız. Türkiye sol sivil faşistlerin her türlü çalışmasını duyarsızlıkla izlemek yeri-ne, faşist örgütlenmelerin önlenmesi için şimdiden önlemler almak perspektifli hareket etmeli, harekete geçmelidir. En azından kitlelerde var olan duyarsızlığı ortadan kaldırılabilecek ve faşizme karşı duyulan tepisi açığı çikarmak için pratik adımlar atılmalıdır. Duyarlılığı geliştir-mesi için işe sokmaları böyle boyu do-natan faşistlerin affırlığı soyunda bile başayabilir. Sonuçta sivil halkın konusun-da ilk adımı atmalıdır.

Pratik tavır alınması yanında, her şey-den önemli faşistlerin devlette bütünlü-mesini, dolayısıyla da sivil faşistlere karşı mücadelesinin halkın genel derinden-ğesi ve mücadelesinden ayrı olmadığın bilin-ce çıkarılan komite örgütlenmelerine ağır-lik verilmelidir. Bugünden faşist odaklar, faşist örgütlenmeleri kurup, faşistlere destek olan kişi ve yapanlar tespit edil-melidir.

Pratik tavır alabilmek için, öncelikle komiteler tanımlama örgütlenmeleri yap-tık, bugünden bölgemize, birimizde faaliyet yürüten, örgütlenme çalışmaları yapan faşistlerin yuvallarındaki odakların belirlenmesi ve faşistlere destek olan kişi ve kurumların tespit edilmesi gerekir. Yeterli ön çalışmanın ardından, müca-delemin gelişimi önünde engel olanlar uyarılmalı ve uyarılara karşı faaliyetini sürdürdüğü noktada cezalandırılmalıdır. Kuşkusuz tüm bunları yaparken bide yol gösterecek olan devrimci hareketin Ta-şistlere karşı devrimci gelidi ve "Ta-şist odakları dağıtma" perspektifidir. O

Bu yıl da üniversite gençliği alternatif açılışlarını yaptı

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Cumhurbaşkanı'nın, üst düzey devlet erkanı, MGK üyelerinin katıldığı üniversitelerin resmi açılış törenleri yapıldı. Konferans salonlarında karşılıklı övgülerin yapıldı, artık gelenekleşen fakir doktorluk ünvanlarının kaldırıldığı bu törenler çok güvenli ve öğrenciye yapıyor nedense.

Resmî açılışların dışında da açılışları var üniversitelerin. Öğrenci gençliğinin mücadele sloganları haykırıyor, omuz omuza hayalleri çektiği polis baskısına, tehditlere rağmen 1985-86'lardan beri gelenekleşen sürdürdüğü alternatif açılışları bu yıl da yaptı.

"SESİNİZ TAŞIYORUZ ÜLKEMİZİN DÖRT BİR YANINDA"

İstanbul'da yapılan alternatif açılışların ilk 18 Ekim'de İTÜ Ayazağa Kampüsü'nde yapıldı. Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başlayan ve yaldızlık 300 kişirin katıldığı genliğe İYÖ-DE'RT'ler ve Devrimci Öğrenci Birliği (DOB) katıldı. Konuşmalarla üniversitelerin genel panoraması çizildikten sonra "Paralel eğitime ve tüm hak gasplarına karşı güçlerimizizi öğrenci derneklerimize birleştirilim, mücadelemiz edelim ve zorunlu" çağrısı yapıldı. Kupa Yorum'un türküleri ve çekilen hayallerle coştuğu yaşayan öğrenciler İYÖ-DE'RT toptan topluluğunun oyununu da izledi. Oyunun sonunda "Okuldaysız Yurdu, okuldaysız Şengül. Sesinizi taşıyozur anıları, sesinizi taşıyozur 1 Mayıs alanlarını. Sesinizi taşıyozur ülkemizin dört bir yanına" sözleriyle Uğur ve Şengül'ü mücadelesinin devam edeceği sözlü verildi.

"TÜRKÜLER SÖZMAZ, HALAYLAR SÜRER"

İkinci açılış genliğe Yıldız-De'RT tarafından Yıldız Üniversitesi Beşik-

Öğrenci genlik bol bürkürat, çok güvenli rsmi açılışların yerine, alternatif açılışların gerçekleştirildi.

taş Kampüsü'nde yapıldı. 400'ün üzerinde katılının olduğu görülen polis, daha genlik başlamadan müdahale etti ve okula girişte bir, genlik bitikten sonra da ilk öğrenciyi gözaltına aldı.

Çok sayıda müzik topluluğunun katıldığı genliğe yönelik saldırılar polisin sınırlı kalmadığı ve türküleri söylediği sırada elektrikli kasetler, Elektrik kasintisi "Türküler Sözmaz, Halaylar Sürer" sloganlarıyla protesto edilirken öğrenciler hep birlikte türküleri söylemeye devam ettiler. Rektör yardımcısı ile görüşülüp elektrikli gelmesinin ardından, bu kez sivil polisler kitleye müdahale ederek genlik alanından bulunan bir pankartı indirirken izledi. Kitlenin pankartı sahiplenmesiyle polis geri çekilmek zorunda kaldı.

"DİLİMİZ SEHERİN TÜRKÜLERİ"

20 Ekim'de ise Mimar Sinan Üniversitesi'nde, MSU Fen-Edebiyat Fakültesi öğrenci dernekleri tarafından 3. Geleneksel Seher Şahin Açılış Şenliği yapıldı. Şenlikte demokratik üniversite mücadelesinde şehit geçen Seher'in yaşamı ve kavışı anlatıldı. "Seher Yeli"ni söylerken Özgürçür Türküsü'ne MSÜ öğrencileri de eşlik ettiler. Hep birlikte söylenen Seher'in Tür-

küsü ile bir kez daha MSÜ'nün anıflarında, koridorlarında, kantinlerinde Seher'in adı yankılandı. Şenlik hayalleri bitirdi.

HÜ BEYTEPE KAMPÜSÜNDEKİ AÇILIŞ ŞENLİĞİNİ HÜOD DÜZENLEDİ

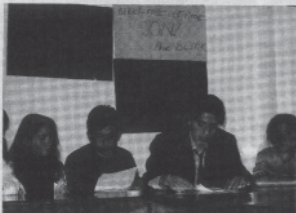
Ankara'daki ilk açılış genliğine HÜ Kampüsü'nde 13 Ekim günü Kutup Yıldız'ın katılımıyla düzenlendi. Açılış genliğine düzenlenen HÜOD aldığı kararla HÜOD'u ifade eden pankart ve sloganların dışında pankart açılmaması bildirildiği halde DPG'ilerin DPG imzalı bir pankart açması diğer öğrencilerin tepkisine neden oldu.

"HÜOD'un hazırladığı 'Yaşasın Demokratik Üniversite Mücadelemiz' yazılı pankart dışında pankart açılmamasına dikkat eden öğrenciler, yaptıkları konuşmalarla Beytepe Kampüsü için yakıcı bir sorun olan jandarma-polis-idare işbirliği üzerinde durdular. Paralel eğitim ve hak gaspları gibi genel sorunlar ile mücadeleyi yükseltmenin gerekliliği temelinde konuşmaların ve çağrılarının yapıldığı genlik; çevreyi her zaman olduğu gibi kuşatan jandarmaya ait, haykırılan 'Yaşasın Demokratik Üniversite Mücadelemiz' sloganları ile bitirdi.

ÖLKMK'lı öğrenciler baskıları karşı liselileri mücadeleye çağırdı

Ankara (Mücadele)- ÖLKMK'lı öğrenciler 18 Ekim günü SÖP (Sosyalist Devrim Partisi)'nin Ankara'daki genel merkez binasında yaptıkları bir basın açıklamasıyla liselerdeki dayatğı, disiplin cezalarını, not baskısını, polis-idare işbirliğini protesto ettiler.

Ankara ÖLKMK imzalı "Liseliler Hayatınız Kazanacağı", "Yaşasın Demokratik Lise Mücadelemiz" yazılı dövizlerin duvarları süslediği basın açıklamasında liselerdeki öğrenciler üzerinde karar verilecek işbirliği eğitimin sürmülme temsilcileri olduğunu, bizzat sivil faşist örgütlenmeler yaratmak için canla başla çalıştıklarını ve halk çocuklarını geleceğini karartmak gibi bir amaç güttüklerini söylediler. Mimar Kemal

ÖLKMK'lı öğrenciler, okullarındaki sivil faşist örgütlenmelere karşı mücadele çağrısı yaptılar.

Liselerinde genlik yapan öğrencilerin idare tarafından polis ile teslim edilmesi, Keçiören Sağlık Meslek Lisesi'nde demokrat öğrencilere sivil faşistlerin saldırısının bunun somut

örnekleri ve kanıtı olduğunu da dile getiren ÖLKMK'lılar basın açıklamasını "Yaşasın Demokratik Lise Mücadelemiz" sloganlarıyla bitirdi.

Diyanbakır (Mücadele)- 20 Ekim günü Dicle Üniversitesi'nde tek kelimeyle polis ılgalı yasadı. Kampus içinde sürekli olarak panzerlerle ve otobillerle beraber dolayan çevik kuvvete sayıları onları geçen sivil polisler de eklendi. Kampüs adeta polislerle ılgal edildi.

Öğrenci gençliğinin demokratik üniversite mücadelesinin yükselmesini hakedemeyen devletin kolluk güçleri okulların açılışları ile birlikte öğrenciler üzerinde terör estirmek istedi. Amaçları daha ilk günlerde öğrencilerin psikolojisi elerinde tutmak, genliğe demokratize etmek, özel olarak da devrimci-demokrat-yurtsever öğrencilere yöne- lik gözetim, baskı ve sindirme politikalarını hayata geçire- bilmektir.

Polis ılgalı düzenle konuşmuşuz Dicle Üniversitesi öğrencileri genlik olarak düptüncelerini şöyle dile getirdiler: "İlk günlerden bu kadar yığınak yığınaklarımızın neden, bilimsel tartışma ortamından uzak yapılan resmi açılış kar- şı öğrencilerin alternatif açılış yapacaklarını bildiklerim- den, simdiden gördüğümüz ile bunu engellemeye çalışıyorlar. Kuykuz bu kadar keyfi davranışlarında geçen yoldan beri strese gelen akademik-demokratik mücadeledeki gerile- menin payı da var."

Polis ılgallının nedenlerini şöyle anlatan devrimci öğrenciler: "Bu gelişmeler artık dur demek gerek. Evet, yeniden gerici-faşist kurumsallaşma, yoz eğitime karşı devrimci-demokrat-yurtsever öğrencilerin birleşik örgütlen- meler yaratması ve silerec yönüyle eylemlilikleri hayata ge- çirmeleri gerekmektedir. Dicle Üniversitesi'nde de bu mü- cadeleyi verebilmek taban vardır. Unutmayalım, böylece bir mücadele Kürdistan'da uygulanan kirliliğe karşı verile- nen mücadeleden bahmırs dğildir, olmamalıdır da." diyerek nasıl bir mücadele yürüttüklerini ortaya koyuyor- lar.

19 Mayıs Üniversitesi öğrencileri

"Kredi sınırlaması kaldırılmalı"

Samsun (Mücadele)- Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'nde öğrenciler kredi sınırlamasına protesto ettiler. 18 Ekim günü Fen Fakültesi önünde toplanan öğrenciler Fen, Ziraat ve İlahiyat fakülteleri dekanatlarına yürüyerek 2614 kredi sınımı sa- rılamasının kaldırılmasını istedik. Öğrenciler sınırlaması- nın alınmasını talep ediyor, üstten derin almadıklarını, bu ne- rde sınıf geçme durumlarını kalmadığını, her uyanay vı- çinde katalamlı olarak har(a)ç ödemek zorunda kaldıklarını belirttiler.

Ellerinde dövizlerle yürüyüş yapan öğrenciler, "Yaşasın Özerk Demokratik Üniversite Mücadelemiz", "Öğrenci Kır- nıma", "Kredi Sınırlaması Kaldırılmalı" sloganlarını haykır- dılar. Alkışlarla rektörlük binası önüne gelen öğrenci rektörü ye- nide bulamazlana taleplerini dile getiren bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada Marmara ve Uludağ üniversitelerinde kredi sınırlanmış olduğunu, diğer okullarında ise sadece son sı- fta okuyan öğrencilerin yararlanıldığı 26-3 ders kredi siste- minin daha kaldırıldığını vurgulayarak "Bu uygulama üniver- sitesi tıcaethaneye çevirmiştir." dediler.

Ziya Gökalp Erkek Öğrenci Yurdu'nda yemek boykotu

Diyanbakır (Mücadele)- Dicle Üniversitesi öğrencileri- nin kaldığı Ziya Gökalp Erkek Öğrenci Yurdu'nda bir sü- redir yaşanan keyfi uygulamalar öğrencilerin tepkisine ne- den oldu. Daha önce de yurdun kafeterya-yemekhane işlet- mecisiyle yemeklerin kalitesi ve fiyatları üzerine görüşül- tirildi halde hiçbir sonuç alamayan öğrenciler, yurt müdürlü-ğün de kendilerinin polise tehdit etmesi üzerine yurttaki fa- şist yemek fiyatlarını protesto etmek amacıyla üç günlük boykot yapma kararı aldılar.

Devrimci-demokrat-yurtsever öğrencilerin 15 Ekim gün- başlatıldığı yemek boykotuna katılım yüzde 80 oranında, yurt müdürlüğü perki faşist terörüne sergilenmekte çekilmeli. Boykotun ilk günü yurdun salonları keserek öğrencilerin alternatif yemek hazırlamasına engel olmaaya çalışan mü- dür, daha sonra da "parası olmayan çeksin gitsin, okuma- sı" diyerek öğrencileri polis çağırarak tehdit etti.

Mersin belediye işçileri eylemlerini siirdiiriyor

Mersin (Mücadele)- Mersin Belediyesi çalışan 5000 işçinin yaklaşık 8 aydır süren toplu sözleşme görüşmelerinden hala bir sonuç alamadı. Belediye Başkanı Kaya Mutlu işçilerin haklarını vermemek için direniyor. İşçiler '91 sözleşmelerinden 100 milyar borçlanan belediye faikları da ödemiyor. Kendini işçi diyemeyen olarak işçileri ettiren Kaya Mutlu'dan sonra Belediye-İş Sendikası Başkanı Ali Sönmöz ile sendika yöneticileri de işçilerin sorunlarına çözüm aramaktan uzak buluyorlar. Uyumuzmazlık sonuçlanan toplu sözleşme görüşmelerinden sonra Belediye-İş 23 Eylül'de grev kararı aldı. Ama grev niyeti olmadığını gerekse halka dağıttığı bildirilerde, gerekse işçilere yaptıkları görüşmelerde dile getiren sendika başkanı, sürekli işverenin yeni bir teklifle gelmesi gerektiğini söylüyor. Bu arada Belediye Başkanı Kaya Mutlu işçileri birkaç kez toplantıya sokarak istediği ücretin çok fazla olduğunu, bunu isteseler de veremeyeceklerini söylüyor. Oysa işçiler IMF'den ve Japonya'dan mali destek alan belediyelerin Türkiye'nin en zengin belediyelerinden biri olduğunu bildirirken, Belediye Başkanı Kaya Mutlu'yu konuşması sırasında yuhlayarak protesto ettiler.

Toplu sözleşme görüşmelerinde sırasında işçilere sürekli pasif eylemler (vezne önünde beklemek, sakal bırakma, vb.) yaptırın sendika, grev kararını askıya aldı ve tavrını değiştirdi. Görüşmeler sonunda, işçilere bilgi veremeyen sendika, bundan birkaç hafta önce belediye ile bir protokol imzalandığını duyurdu. Buna rağmen işçiler alacaklarını alamıyor. Grevin kimliği, grevci isteyen işçiler sendika, protokol imzalandığını işin bunun mümkün olmadığını, bu arada belediye başkanının para aradığını, bildiği zaman toplu sözleşmelerin imzalanacağını söylüyor. Haftalarlı vizite eylemi yapan belediye işçisi son iki haftadır vezne ve iş yavaşlatma eylemi yapıyor. Mersin sokaklarında çok dağınık olurken, toplu taşımacılığı yapıyorlar. İş yavaşlatma işçileri birim müdürleri tarafından tehdit ediliyor.

Diğer yandan işveren işçileri birbiri yüzünden işçileri için de çalışıyor. '91 yılında 8 milyon vererek işi alan işçi bin işçi, işçi işkaniye ve binlik paralarını almakta vazgeçmiş diğ işçilerin masalarını ödeyebilecek işçileri söylüyor. Atılan bu işçiler, belediye işçilerinin kıtlesel tepkisi karşılarında tekrar işe almıyorlar.

İşçiler ayrıca para ödemeyerek sosyal haklarını veremeyerek yıldır mak isteyen ve veremeyen para ne ka dar olursa olsun işçileri kabul etmediğini son işveren ve aynı düştürü ceye sahip sendika ağırları yapıyor lar. Belediye işçileri haklarının v toplu sözleşme görüşmelerinden takip cisi olacaktır. ①

Yüreğir belediyesi işçileri iş bıraktı

Adana (Mücadele)- Yüreğir Belediyesi çalışan Genel-İş ve Belediye-İş'e üye 630 işçi Ağustos, Eylül, Ekim ayı ücretleri ve birkimşik alacakları için 12 Ekim'de toplu viziteye çıkarak iş bıraktılar.

Sabah saat 9:00 sıralarında ellerinde vizite kayıtlarıyla belediye önünde toplanan 500 kadar işçi, buradan SSK Karşıyaka Dispanseri'ne kadar yürüdüler. Yüreğir Belediyesi işçileri, "Bugüne kadar beklidik. Ancak dayanacak gücümüz kalmadı." dediler.

Yüreğir Belediyesi Başkanvekili Nevzat Pideratan, işçilerin toplam 16 milyar alacak olduğunu, bunu 2 ay içinde ödemeyeceklerini açıklıyorlar, işçilere belediye gerektirdiği söyledi. Başkanvekili işçilerin alacaklarını bu kadar beklidikten yetmişmin işçi "yavuz hırız" misal alacak düşürmesini sağlanamamasını işçi faaliyetleri bağlayarak, 50 işçinin işten çıkarıldığı takdirde sorunun çözülmesini (1) belirtti.

12 Ekim'de vizite eylemi ile iş bırakan işçiler eylemlerini daha sonraki günlerde sürdürdüler. İşçiler 13 Ekim'de vezne önünde, 14 Ekim'de de başkanlık binası önünde oturma eylemi yaptılar, 15,16,17

Yüreğir belediye işçileri gasp edilen alacakları için bir dizi eylem gerçekleştirdiler.

Ekim'de de işçileri önünde oturma eylemi yapan işçiler 18 Ekim'den itibaren işe sürekli iş bırakma eylemlerine başladılar.

İşçilerin kararlı mücadelesi karşısında geri adım atan işveren işçilere 3 milyon lira avans vermedi, geri kalan borcunu da 2 ay içinde belirli takaslarla ödemeyi teklif etti. İşçiler ise, "En azından paramızın yarısını almınca kadar eylemimizi sürdüreceğiz" diyerek bu teklifi kabul etmediler.

Genel-İş 2 No'lu Şube Başkanı Kerim Timur iş verenin teklifini "işçilerle alay

etmek" olarak değerlendiren, haklarını almıyca kadar eylemlerini sürdüreceğini belirtti.

Seyhan Belediyesi'nde çalışan ve Genel-İş Sendikası'na üye olan işçiler de, Yüreğir Belediyesi işçilerinin başlatmış olduğu eyleme destek amacıyla 19 Ekim'de 2 saatlik iş bırakma eylemi yaptılar. Yüreğir Belediyesi işçilerine her türlü destek veremelerini belirten Seyhan Belediyesi işçileri "İşçinin destekçisi yine işçidir, emekçidir" dediler. ①

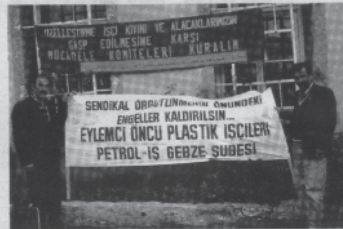
Öncü Plastik'de işçi kıyımı

Gezbe civarında kurulu bulunan Organize Sanayi Bölgesi sık sık işçi kıyımları sahne oluyor. Yeni sayılan bu sanayi bölgesinde sermaye patronlarının ucuz, sendikası işçi ile yoğun ve sorumsuz sömürü işçisi kıyımının başlıca nedeni durumunda.

Betasan ve Portland Porzelen'deki işçi kıyımlarından sonra 92 işçiyi kullandı Öncü Plastik Fabrikası'ndan da 13 Ekim'de 19 işçiyi işten çıkardı. İşten çıkarılma nedeni ise sendikaya üye olmak.

Bugüne kadar fabrikada çalışan işçilerin 551 sendikaya üye olmayı başarabilir. Buna tahammül edemeyen patron "Fazla verimli değilsiniz, istediğimiz miktarda verimimizi bulamıyoruz" diye işçileri işten çıkardı. Arkadaşlarının işten çıkarılmasını protesto gösteren diğer işçiler de iş bırakarak işten atılanlarla birlikte fabrika önünde beklemeye başladılar.

Tema, BMC, Isuzu gibi araba firmalarına yedek parça üreten Öncü Plastik Fabrikası'nda işçiler insanca yaşamak için sendikalaştıktan başka çarelerinin kalmadığını söylediler.

İşin sendikalaştıktan başka çarelerinin kalmadığını söylediler.

Bu fabrikada hemen hemen bütün işçiler asgari ücretle çalışıyor. Günlük çalışmaları tam tamsın 12 saat. İşçiler fazla mesai için hiçbir zaman kendilerine sorulmadığını, zorunlu olarak mesaiye bırakıldıklarını belirtiyorlar. Cumartesi, Pazar ve

Öncü Plastik işçileri dirençlerinden dayanışmayla büyüyecekleri bildirilerinden, 20 Ekim günü dirençlerini Eminönü belediye işçilerinin ziyaret ettiler.

resmi tatil günlerinde de istinazsız çalıştırılan Öncü Plastik işçileri mesai ücreti %100 üzerinden ödenmesi gerekirken, %75 olarak ödeniyor.

İşçilerin örgütlendiği Petrol-İş Gezbe Subesi de işçilere yağmurlu günlerde bakemeleri için araba ve yiyecek gördecek dirençleri yalnız bırakıyor. ①

Alacakları gasp edilen Eminönü belediye işçileri direnişte "Hak Gasplarına karşı komitelerde örgütlenelim"

Masaj ve ücretlerini alamadıkları için 25 günün beri iş bırakma eylemi yapan Eminönü Belediyesi işçileri 20 Ekim'de direniş destekleyici işçi ve memurlar tarafından ziyaret edildi.

Eminönü Belediyesi Temizlik İşleri önünde toplanan işçiler işi yapılan destek ziyaretine Küçükçekmece ve Gaziosmanpaşa Belediyesi ve Tekel İşçileri, Sağlık-Sen'i ve Ben-Sen'i memurlar, Gezbe'de direnişte olan Betasan, Öncü Plastik, Portland Porzelen işçileri katıldılar. Öncü Plastik işçileri "Sendikal örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılmalı, Eylemci Öncü Plastik İşçileri" yazılı bir pankart taşıyor, Portland işçileri de direniş destekleyen emekli çalışanlar bul-

nan dövizleriyle ziyarette katıldılar.

Destek işi gelen işçi ve memurlar eylemde bulunan temizlik işçilerinin "hoggeldiniz" konuşmasıyla karşıldılar. Ardından ziyarete gelen işçiler kendi mesajlarını okudular. Mesajlarda ortak olan yanı işçi kıyımları, taparlanmasma, özelleştirme ve sendikalaştırmaya karşı tüm emekçileri birlikte tavır almaya çağrılmaya.

Dayanışma eyleminde "İşçiler, Memuruz Haklıyız Kazanacağız", "Eminönü İşçileri Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları atılarak, ziyarette bulunan yaklaşık 300 işçi ve memurlar birlikte çektileri halaylarla destek ziyaretini bitirdiler. ①

Çukobirlik işçileri vizite eylemine çıktı

Adana (Mücadele)- Çukobirlik Yağ Fabrikası'nda çalışan 300 kadrolu işçi ile 120 mevsimlik işçi 2.5 aydır süren toplu sözleşme görüşmelerinin bitirmesi üzerine işvereni protesto etmek amacıyla 19 Ekim'de vizite eylemi yaptılar.

İşçiler servis otobüsleriyle E-90 Karakuyu'na geldiler. Ellerinde vizite kartlarıyla "İşçiler Haklıyız Kazanacağız", "İşçinin Dostu İşçiler" sloganlarıyla SSK Kocuyusu Dispanseri'ne kadar yürüdüler.

Mevsimlik işçilerin de ücret zammından yararlanamaması istedikleri için anlaşmazlık çıktığını belirten Tek Gıda-İş Sendikası 5 No'lu Şube Başkanı Ayhan Sönmöz "Hakkımızı alana kadar eylemlerimizi sürdüreceğiz." dedi. ①

Ceyhan çırçır işçileri: "Haklarımızı alana kadar işbaşı yapmayacağız"

Adana (Mücadele)- Ceyhan'da kurulu bulunan 16 çırçır işletmesinde çalışan 380 işçi ücretlerinin yetersizliği, sosyal haklarının verilmesi ve iş güvenliğinin sağlanması talepleriyle 14 Ekim'de iş bırakarak direnişe geçti.

Çırçır fabrikasında çalışan işçiler, her yıl pamuk hasat mevsimi geldiği zaman fabrika sahipleriyle 5 aylık bir sözleşme imzalamaktadırlar. Sözleşme süresince işçiler 45 bin lira yevmiye ile çalıştırılmakta, birçoğunun sigortası bulunmamaktadır. Sigortalı olan işçilerin ise, sigorta primi çoğu zaman yatırılmamakta. Çalışanların büyük çoğunluğunun baysan işçi olduğu bu fabrikalarda genellikle 25 ile 50 kişi arasında işçi çalışıyor.

Çç veya iki vardiya halinde çalışan

işçiler günde 8 saat yerine 9 saat çalıştırılıyor. İşçiler öğle yemeklerini çalıştıkları işyerinde toz ve pislik içerisinde yemektedirler. Yemek ve dinlenme süresi verilmemektedir. İş kazası geçiren birçok işçi, sigortalı olmadıkları için de tedavilerini kendi ceplerinden ödüyorlar. Zaten kaza yapan bir işçiyi işveren anında çıkışı vererek kaptı dışarı ediyor. İşçiler 6 ay önce DISK'e bağlı Tekstil Sendikası'na üye oldular. Ancak sendika yüzde 50 barajını aşamadığı için yasal olarak toplu sözleşme imzalamıyorlar. Tüm bunlara rağmen işçiler kendi aralarında anlaşarak taleplerini içeren bir protokolü işverene gönderdiler. İşletme sahipleri ise 50 bin lira yevmiye verilebileceklerini, hiçbir sosyal hak veremeyeceklerini belirttiler. DISK Tekstil Sendikası

Ceyhan temsilcisi Nuri Toprak, "Bu işletmelerde 15-20 yıllık işçi çalışmaktadırlar. Biz işçilerden kendilerinin hazırladığı bir taslak aldık. Bu taslak doğrultusunda takım sözleşmesi imzalamak istedik. Ancak işverenler 'Biz zarar ediyoruz' diyerek götürdüğümüz taslağı kabul etmediler. Eğer işverenler fabrikalarının çalışmasını istiyorlarsa gelsinler anlaşalım." dedi.

İşçilerin talepleri; sezon süresince 7 ay iş garantisi, kira yardımı, yağçılar ve ırgat başlılara 3 milyon, borucular 3-5

Ücret, sosyal haklar ve iş güvenliği için direnişe geçen çırçır işçileri haklarını almakta kararlı. Doğru bir eylem çizgisiyle sürdürülen kararlı direnişlerin işçi sınıfının lehine çıkan sonuçları geçmiş deneyimlerimizin biliyoruz. Çırçır işçileri içinde bulundukları direniş her şeye rağmen, tavizsiz sürdürürlerse, kazançlı çıkacakları ortadadır.

milyon, ustalar 4 milyon, 80 gün çalışma tutarında ikramiye, işçiler 90 bin, presçiler 100 bin lira yevmiye istiyorlar. Bunların kabul edilmediğinde işbaşı yapmayacaklarını, eğer işveren başka işçi çalıştırmaya kalktıysa takdirde de bunu engelleyeceklerini belirttiler.

Naksan Plastik işçileri huzursuz

Gaziantep (Mücadele)- Gaziantep organize sanayi bölgesinde bulunan Osman Naksan'ın adını Naksan Plastik Fabrikası'nda çalışan 250 işçi, emverdiği ve sağladığı çalışma şartlarından ve işyerini kışlaşma çevirmek isteyen işveren sendikalaşmalarına karşı çıkmaya yüzünden sıkıntıları dinler geçiriyorlar.

Her türlü haklarını gasp edildiği, sendikalaşmak isteyenlerin daha önce imzalatılan boş kağıt kullandıkları işten atıldığını bu fabrikada üretilen iyi olmasın rağmen işçiler hiçbir hak alamamakta ve patronun koyduğu kurallara yoğun bir şekilde sürmülmektedir. İşçilerin eline azla kademe göre 1.5 ile 2 milyon lira arası para geçmektedir.

Naksan Plastik'te patron tarafından konulmuş olan ve ustabaşları tarafından kabul edilen bir iş barajı bulunuyor ve istenilen miktarda iş üretmeyen işçilerin ücretlerinden kesinti yapıyor. İşçiler ise barajın altına düşmemek için yarım saatlik yemek molasında bile çalışma gereği duyuyorlar ve yemeklerini makine başında yiyorlar. Hammaddesi plastik olan bu işyerinde havalandırma tertibatları çalışmaz durumda ve zehirliyenlere karşı hiçbir koruyucu tedbir alınmamakta.

İşçilerin DISK'e bağlı Laspetkim-İS Sendikası'na örgütlenme çabaları da baskılarla karşı karşıya...

Bu konuda görüşüldüğü Naksan Plastik işçileri bile susturmuştu. Patronun yoğun sürmürlü ile karşı karşıya. Patron günlük bir baraj koymuş ve çoğu zaman bu barajın altına düştüğünü yevmiye yalnu ile yevmiyelerinden kesinti yapıpaktadırlar. Bir TL kesintisi patron bir ayda tan 500 bin TL kasamıştı yapıyor. İşçi ilk gün iş gelmeyen arkadaşlarımız üçüncü gün keşfi olarak iş almıyarlardı iş akileri feshedilmekteydi. Bunun yanı sıra bazı arkadaşlarımız boş kağıt imzalatılarak iştegi zaman stabilitesi garanti altına alıyor. Patron sizleri iştegi zaman atarak direniş sendikalaşmanızla engel olmaya çalışıyor.

Porland ve Betasan direnişleri sürüyor Direniş, dayanışma ile büyüyor

İşten çıkarılmalarına karşı izmitte Betasan işçilerinin sonra Porland Porselen Fabrikası işçileri de direnişe geçtiler. İzmit Betasan işçilerinin yaklaşık 1.5 ay önce başlatılan çadır direnişinden sonra da İzmit, porselen işçilerinin 10 Eylül'de başlatılan yeni bir çadır direnişine daha sahne oldu. Çadır direnişleri bugün dayanışma zayırlarıyla daha da güçleniyor. 13 Ekim günü Devrimci Mücadele'de Belediye İşçileri ve Gaziosmanpaşa Özgelleştirme İşçileri, işi Kırıyima ve Alacaklara Karşı Mücadele Komitesi direnişçi işçileri ziyaret ederek desteklerini sundular.

Porland Porselen Fabrikası'nın Patronu Ayak Diriyor

Porland Porselen Fabrikası'nda 9 Eylül günü işçi işçi hiçbir gerekçe göstermeden işten çıkarıldı. Aynı gün fabrikada çalışan diğer işçileri işveren Kahrman Kılıç ile görüşerek arkadaşlarının tekrar işe alınacağı sözünü aldı. Ancak bir gün sonra 7 işçi daha işten çıkarıldı. İşveren bu tavırına karşı işçiler üretilen durduruldu ve direnişe geçtiler. 80 kişiyi başlayan direniş 20 kişin çığı işçi nederleri işbaşı yapması üzerine 60 kişiyi devam ediyor.

Kahrman Kılıç çevresine kendini ilericilikle övmek olarak tanıtan bir işveren. Ancak öylesine "demokrat" brisi ki, fabrikasında faşist işçileri çalıştırıyor işçiler direnişten fabrikada kaçmak işçi çalıştırabiliyor.

İşçilerin bağlantıları direnişin 33. gününde Devrimci Mücadelede Belediye İşçileri ve Gaziosmanpaşa Belediye işçilerinin Özgelleştirme İşçileri, işi Kırıyima ve Alacaklara Karşı Mücadele Komitesi destek ziyaretinde bulundular. Devrimci işçiler işçi komitesi ziyaret sırasında yaptıkları konuşmalarda, mücadelenin dayanışmalarıyla güçleneceğini vurgula-

Necmettin Duman: "Bu yaşa kadar iki öğül büyüttüm. Şimdi direniş büyüttüyorum."

yarak direnişçilerin yanlarında olduklarını açıkladılar. Direnişin ilk günlerinden bu yana işçilerin yanında olan 64 yaşındaki Necmettin Duman işi öğlünun burada çalıştığı, ama bütün direnişçi işçileri evladı olarak kucakladığını söyleyerek yaptığı konuşmada "Kazancımıza kadar direnince" dedi. "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Porland İşçileri Yalnız Değildir", "İşçi Kırıyima Son" sloganlarının atıldığı ziyaret halleriyarla sona ererken buradaki coşku Betasan direnişine taşıdı. Burada da sendikalaşma mücadelesi işçilerin yanında olduklarını ve desteklerini sürdüreğini de söyleyen belediye işçileri, işçi düşmanlarından hesap sorulacağını açıkladılar.

Adana Berke; Baraj mı, işçi mezarı mı?

Adana (Mücadele)- 13 Ekim'de Berke Barajı'nda yine kan aktı. Barajın sağ yama bölümünde bulunan 215 santral türbininde GHH Kaşa adındaki araçla tünelle biriken surlan dışarıya çekilme- si sırasında, iş makinesini kullanan Bekir Gözükara yolun dar olması ve aracı frenlerin tutmaması sonucu, aracı 106 m yükseklikten aşağıya bırakarak kendisini araca dışarıya attı. Zeminin kayması sonucu nedensizle Bekir Gözükara'nın başına taş ve kaya parçaları düşmesi sonucu feci şekilde can verdi. İşçiler arkadaşlarının ölümünü protesto etmek için 14 Ekim'de iş bıraktılar. Ölen arkadaşlarını cenazelerini yaklaşık 1000 kişiy- le Düzce'ne toprağa verdiler.

Kaza sonrası görüldüğü gibi işçilerin Halli Emirler sunuşu yapıldı.

"Önümlüdeğin günde bir işçiyi alır geliyor. Barajda her gün bir işçinin ölümü kaçınılmaz. Çünkü kış yağmurları yağmıyla zemin daha kaygan oluyor. Ayrıca hava soğukluca buzlanma meydana gelecek ve buzların açık havada düzlemlerle tepelerde ne kadar taş, kaya varsa başımıza düşecektir. Bu da günlük ölümün ölümü demektir. Şarkit denirle maddde ile oynıak zemin dondurulup tel basır köklerle taşların düşmesi önlenir. Ancak bu sistem pahalı olduğu için İtalyan patronların işi getmiyor. Bizler daha ucuz geldiklerimizden işveren, bizleri terketiyor. Bizlere sahip çıkması gereken Tes-İS Sendikası bu konularda duyarız kalyor."

Berke Barajı'nın en tehlikeli baraj inşaatı olduğu bilrken ne işveren, ne de sendika iş güvenliğini konusunda hiçbir şey yapmıyor. Baraj inşaatında yaşanan işçi katliamları adeta "ölgen" bir durummuş gibi karşılanıyor.

Ökümde "insan kanı sudan ucuz". Bunu herkes biliyor. Önemli olan işverenlere işçi kanının o kadar da ucuz olmadığını göstermektir. Bunun yolu ise örgütlü bir mücadelede geçmektedir.

15 EKİM

Siyasi iktidarın kamu çalışanlarına sus payı olarak verdiği düşük ücret zammının ikinci takvimi, 15 Ekim'de geçtiği illerde yapılan gösterilerle protesto edildi. Toplu vizite eylemi gerçekleştiren kamu çalışanları, grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkının tanınmasını bir kez daha öne çıkardılar.

Protesto gösterilerinde kamu çalışanları sendikalarını verdikleri kararları da aşan eylemler düzenlediler.

KÇP Genel Merkezleri toplantısında ise 15 Ekim'de yapılan toplu vizite eylemi karara bile bağlanmamış, eğitim olarak belirlenmişti. Yapılan toplantıda 15 Ekim'den sonrasında ilişkin ise bir eylem takvimi, program oluşturulmuş. Pek çok sendika tabanlarına olan güvensizlikleriyle 15 Ekim'de yapılacak eylem için "yapamazsınız" dediler. Ve toplantının sonunda toplu vizite eylemi ancak eğitim olarak belirlenmişti.

Pek çok gösteride olduğu gibi bu eylemde de İstanbul'un yaratacağı kamuoyu ayrı önem taşıyor. Ancak İstanbul şubeleri KÇP toplantısı ise genel merkezlerin yaptıkları toplantıdan farklı gelişmedi. Yapılan tartışmalarda 15 Ekim'den sonraki süreçte ilişkin hiçbir şey belirlenmedi. Nasıl olacağını bile tam kestiremediği bir toplu vizite eylemi karara bağlandı. Amaç ne olursa olsun eylemi yasal bir zemine oturtmak.

BEM-SEN ve SAĞLIK-SEN'in getirdiği eylemler ve merkezli bir yerden yürüyüşü geçire özetine ise "sacac" bakılmadı. "Birçok sendika 'kitlenin getiremez', 'yürütemez' diyor. Kitleye güvensizlik ve kitleden kopukluktu bu aslında. Ve toplantıda saatiyle yapılacak tek bir eylem tartışıldı. Sonuçta da basın açıklamasının yapılacağı Çapa Hastanesi'ne en yakın yer olan Pertevniyal önu yürüyüşü bağlayacağı yer olarak gösterildi.

Kamu çalışanlarının inisiyatifleri sendika yönetimlerini aştı

15 Ekim'de gerçekleşen eylemler kamu çalışanlarının tabanının, sendika yönetimlerinin reformizmini aştığını gösterdi.

ridi. Bu kararın çıkması üzerine BEM-SEN eyleme çekince koydu. Ayrıca 15 Ekim'de olduğu bulundukları tüm belediyelerde eylem kararı çıktı.

14 Ekim'de Anakent Belediyesi önünde bir basın açıklaması yapan BEM-SEN'li memurlar kamuoyuna eylemle ilgili, Anakent Belediyesi'nin önünde yürüyüş gerçekleştirdiklerini duyurdular.

"Kitlenin Nabızı"

Yönetimleri Şeytandır

15 Ekim, hiç de sendika yönetimlerinin masa başında düğümlendiği gün olmadı. O gün tabanın inisiyatifinin sendika yönetimlerini aşmasıyla binlerce kamu çalışanı İstanbul sokaklarındaydi.

Anakent Belediyesi önünde toplanan BEM-SEN, SAĞLIK-SEN, EĞİT-SEN ve TÜM BEL-SEN 6 Nolu Şube (Anakent Belediyesi Şubesi) eylem memurları, eylemle ilgili yürüyüşü geçtiler. Ayrıca yürüyüşü Eminönü, Küçükçekmece

ve Gaziosmanpaşa Belediye işçileri de destek amacıyla katıldılar.

Ayrıca BEM-SEN kamuoyuna yaptığı açıklamayla örgütlü bütün belediyelerde eylem kararı çıktı.

Polis "yürüseniz saldırırım" tehdidiyle rağmen yaklaşık 2 bin emekçi Anakent önünde Çapa Hastanesi'ne doğru yürüyüşü geçtiler. Yürüyüşün başlamasındaki kararlilik, slogan atılmasında, sendikaların atılmasında sürdürüldü. KÇP'deki hantallık burada da yansarak inisiyatif konularında ekleme kaldı. Ancak Aksaray'a kadar yüründükten sonra sloganların atılması başlatıldı, sendikaların düğümlenmesi gerek bir durumdu. Bu ilk slogan atılmasıyla kitle peş peşe sloganları atmaya başladı. "Kitle hareketi" teorileri, kitlelerin sloganları benimsemesiyse iflas etti. Pankartların da ancak Çapa'ya döşenmesi, yine aynı mantıkla kaynaklanan bir eksiklikti... Pankartlar ilk açıldığında BEM-SEN'in

pankartına polis müdahale etmesi, ancak direnildiği için de pankartı alamaması, kararlı olunduğundan başından itibaren pankartların açılacağı gösteriyordu.

Anakent önüne gelen kitleyi Fındıkzade'den itibaren dağıtım bir halde bekleyen kamu çalışanları katılmaya başladı. Yürüyüş köşeli gitgide büyüdü. Pankartlar çoğaldı. Bütün sendikaların çeşitli sloganların yazıldığı olduğu ve kendilerini ifade eden pankartları açtılar. Memurlarla dayanışma ve dirençlerini anlatma amacıyla yürüyüş katılan "İçişleri Bakanlığı Kazanacağı" pankartıyla Devrimci Mücadelede İşçiler, çeşitli şoklarla örtülü bulunan Özgürlük ve Kırımları Karşı Mücadele Komiteleri ve Grev ve Dirençlerle Dayanışma Komiteleri sloganları ifade eden ve "Mücadelenizde Yalnız Değilsiniz" sloganının yazıldığı olduğu pankartları, atılan sloganlarla kamu çalışanlarının yanında oldular.

Daha sonra yürüyüş korteji Çapa Tıp Fakültesi'nin içine girer. Kamu çalışanları hastanenin içinde tur atarak öğrenci kantininin önünde toplandılar. Miting havasını yaşadığı alanda çeşitli sloganların birlikte Kamu Çalışanları Platformu İstanbul şubelerinin ortak açıklamaları okundu ve yine sloganların kamu çalışanları eyleme son vererek dağıldılar.

Kamu çalışanlarının sloganları olan duyuruldu 15 Ekim'de yaşanan pratikte bir kez daha görüldü. Daha disiplinli ve programlı bir çalışmaya kamu çalışanları katılmaya daha yoğun olarak başlayabilecek. Ve programı çalışmaları, sendikaların toplumsal muhalefete geçişi katması, dayanışma eylemlerini artıracağı.

EĞİT-SEN Yönetim Kurulu açığa alındı

Dersim (Mücadele) - Tunceli Valiliği'nin 11 Ekim tarihli kararıyla Tunceli EĞİT-SEN yönetim kurulunda bulunan 7 eğitimci görevlerinden uzaklaştırıldı. Vali Yardımcısı Adnan Kurtipek'in istemyle görevlerinden uzaklaştırılan eğitim emekçileri için gerekçe olarak basın bildirisi yoluyla öğretmenleri derslere girmemeleri ve görev yapmalarını konusunda yönlendirdikleri ve sendikada PKK'ya ait bildiri bulunduğu bildirildi.

Devlet memurlarına ilişkin 657 sayılı yasanın 137. maddesi gereğince görevlerinden uzaklaştırılan memurlar için yapılan bayıruya aynı gün Vali Atıl Özgünel de onay verdi.

Valiliğin bu kararı protesto eden SAĞLIK-SEN Tunceli Şubesi de bir basın açıklaması yaptı. Açıklamalarında Kürdistan'da özellikle son süreçte eğitim emekçileri üzerinde yoğun baskıları kınayan SAĞLIK-SEN "EĞİT-SEN yönetim kurulunda olan yedi eğitim emekçisinin açığa alınması, Kürdistan'daki kitle savaşı kamu çalışanlarını alet etme politikasını sağlık emekçileri olarak kınıyor." dedi.

■ ■ ■

Bedel ödemeyi göze alamayan sendikalar eylemlere katılmadı

KÇP genel merkezlerinin aldığı toplu vizite eylemi genel eğitim olarak kabul edildiği halde, bazı illerde sendikalar bu kararın uygulamadılar.

Zonguldak ve Gaziantep'te eylem sürecinde yaşananların bunun somut örneğini oluşturdu. İki ilde de örgütlü bulunan sendikalar EĞİT-SEN hariç "kitle koruyucu", "Özgün koşullar buna uygun değil" gerekçeleriyle düzenlenen toplu vizite eylemlerine katılmadılar. Hatta Zonguldak'ta işlerinin yoğunluğu bahane eden sendikalar bile oldu.

Sendikaların bu tavırlarına rağmen EĞİT-SEN'li memurlar iki ilde de protestolarını gerçekleştirdiler.

Gaziantep'te öğretmen eylemlerinde sonra, polisler gece düzenlediği ev baskınlarında 5 EĞİT-SEN'li öğretmen gözaltına alındı.

Zonguldak'ta ise, Vali Yardımcısı Rifat Taşkın'ın inisiyatifli okul müdürlüklerini gönderen bir yazıda, toplu vizite eyleminin engelbilenliği için okullara doktor gönderileceği belirtilerek, bakanlardan birinin öğretmenler hakkındaki yasal işlem yapılacağı duyuruldu.

Bekti de diğer sendikaların eyleme katılmama gerekçeleri arasında iki ilde de EĞİT-SEN'li öğretmenlerin ödedikleri bedelleri göze alamamaları.

Beyaz eylemler giderek yayılıyor

"Beyaz eylem"lerde kamuoyunun gündemine giren doktorlar, eylemlerini kararlılıkla sürdürdüklerinde haklarını alabilecekler.

Kamuoyunda beyaz önlüklerle olarak bilinen doktorlar 18 Ekim günü TTB ve yönetimin kurulu olarak Başbakanlıkta kadılar yürüyerek eylemlerinin ilk adımlarını attılar.

Saat 12:00'de TTB'den çıkan heyet Başbakanlıkta kadar yürüdükleri güzergahta "Hekimlere Güvenin" ve "Halka Açık Mektup" başlıklı bildirileri de dağıttılar. Doktorlar "halka açık mektup" başlığını taşıyan bildirilerinde "Daha iyi sağlık hizmeti sunmak ve emeğinizi karşılığın almak için destek olun. Ülkemizde kişi başına düşen sağlık harcaması 55 dolar civarındadır. Bu da ülkemizde çok düşük bir sağlık harcamasına tekabül eder. Ülkede pratiksen hekimlerin

özendirilmesini istiyoruz." denilirken sağlık politikasının ülke ihtiyaçlarına göre geliştirilmesi isteniyordu.

Doktorlar eylemlerinin ilk adımı olan bildirilerin dağıtılmasından sonra değişik çeşitli protesto eylemleri gerçekleştireceklerini de açıkladılar. Doktorlar önümüzdeki günlerde hazırladıkları mektup hastalara dağıtılacağı, basın ziyareti yapılacağı, toplu nöbet, basın toplantısı ve ülke çapında uyanı eylemleri ile mitingler düzenleyeceklerini duyurdular.

21 Ekim günü ise İstanbul ve İzmir'de uyanı eylemleri gerçekleştiren doktorlar diğer illerde de toplu nöbet eylemi yaptılar.

Özelleştirme kapıdan içeri girdi

Siyasi iktidarın gelirlerini artırmanın iki yolu vardı. Biri vergileri artırmak, diğeri ise özelleştirmek. Çiller, işbirlikçi tekelcilerle birlikte bulunduğu topraklarda bu iki geyden taviz veremeyince, hatta Zonguldak'ta 4 bin işçi çıkardıklarını ve bundan sonra da bunun hızla devam edeceğini dile getiriyor.

Sermaye patronları ise özelleştirme sonucu devletin kasasına akan paranın günlük işlerde kullanılmamasına (eğitim, sağlık, gibi) özellikle dikkat çekiyor. Bunun dışında özelleştirmeye verilen onaydan sonra, sermaye çevreleri daha çok sayıda işçi çıkarma noktasında da birbirleriyle adeta yarış içerisindeler. Çiller'in ilk etapta 150 bin işçi çıkarma planına karşılık Sabancı, "İk ayanada bence 200 bin işçi çıkarılır... Kalkanın 20-30'u dinamık oldu mu Türkiye çok şeyler kalır..." diyerek hedefini işçi kıyımı ve arkasından yoğun sömürü olduğunu ilan ediyor.

Ve ikinci gelinen aşamada özelleştirme olmuş mu, olmasın mı tartışması, yemini ne kadar içinin ilk etapta emekli edileceği, ne kadar geçici içinin işten çıkarılacağı, hangi işletmenin nasılla satılacağı ve kaç yıla kadar tasfiye edileceği kollarına bırakır. Bu program çoğu yerde kısım kısım uygulanıyor da.

Özelleştirme ve SHP'nin iktidarı

Kendisi hükümette bir kukladan ibaret olan SHP ne tekelirler, ne onların başsuzlucularından Demirel ve Çiller'in özelleştirme konusundaki tutumuna ses çıkarmaz, hatta bunlar hükümet ortaklığının temsili haline gelmeye göz yumarken, bugün yapıları karşısında Gürkan, "Özelleştirme koalisyon protokolünde yeri" diyerek sıkı sara muhalefet oluyor. Ancak asıl olan SHP'nin geçici işçi kıyımı, gerek halkın birikmiş alınterinin tekelere aktarılması karşısında susup olması hatta onay veren tavdır.

Sosyal demokrat hiçbir özelliği olmayan SHP'nin özelleştirme karşısında

emekçilerin değil sermayenin, siyasi iktidarın çıkarını savunduyu açıkkan, Gürkan'ın böyle demesinin ciddiyeti de yoktur.

Patronların Özelleştirme Kampanyası

Özelleştirmenin lafı edileli beri, kaynakların emperyalistlere ya da onların işbirliklerine peşkeş çekilmesine karşı yavaş yavaş bir tepki bilinci oluştu. Bu bilinci, içinde bulunduğumuz süreçte yeri yeriyle de dönüşmektedir.

Bazı işletmelerde çalışan işçiler buna yönelik bildir, afişleme, miting vb. gösteri eylemlerinde bulundular. Devrimci işçiler ise birçok etkinliğin yanında İstanbul ve Zonguldak'ta Özelleştirme Karşı Mücadele Komiteleri oluşturarak özelleştirme karşı muhalefet örgütüne yöneldi.

Bunların ötesinde satışçı çıkarılacak özelleştirmeye çalışan bazı işletmelerde (Örneğin: Limanlar, Denizcilik İşletmeleri ve SEK's) işçiler "Madem zarar ediyor, o zaman bize devredin" diyerek işletmelerine talip oldular.

İşçiler arasında ve devrimci demokrat kamuoyunda özelleştirmeye karşı oluşan bu bilinci ve tepkinin önüne geçmek iste-

yen patronlar karşı eylem hazırladılar. Çünkü özelleştirme sonuçları ileride sermaye sınıfını sıkıştırarak, daha geniş tepki yaratacağı için. İşsizlik, yoğun sömürü ve pahalı yaşam emekçileri böyle bir muhalefete zorlayacaktır. Bunun bilen Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği 9 günler Türkiye karşı eylem çalışmalarını içinde buluyor. "Artık özelleştirmeye karşı çıkacak bir akıllı bulmak mümkün değil," diyen TOBB Başkanı Yalın Erez, afişleme ve radyo-TV'ler aracılığıyla kampanya açacaklarını dile getiriyor. TÜSİAD ise, özelleştirme yanlısı kampanyayı panel düzenleyerek açtı.

Özelleştirmeye Karşı Daha Çok Çaba

Gerek iktidar yetkilileri gerekse de sermayenin temsilcileri özelleştirmeye karşı işçiler arasında ve diğer kesimlerde kışkırmaya ve işçi hareketi ve tepkinin farkında. Dolayısıyla iktidar bir yandan satış işlemlerini ve işçi çıkarmalarını gizli gücü yürütürken, diğer yandan sermaye örgütleri aracılığıyla karşı kampanya hazırladığını buluyor.

İşçiler ve diğer emekçiler arasında biriken tepkileri açığa çıkarmak devrimci demokrat işçilere düşüyor. Bu konuda

çok laf edip sadece bir bildiriyse yetinen işçi sendikalarını ciddi bir şekilde taviz almaya sevk etmek artık kendini dayatıyor.

İşçiler arasında çalışma yaparak işçilerin özelleştirmeye karşı Mücadele Komitelerinde örgütlemeye gerekli, ancak yeterli değildir. Sorun kamuoyunda bu konuda oluşan duyarsızlığı çok yönlü çalışmalarla hareket ettirmek.

Başından beri işçi kıyımı ve özelleştirme karşıları memur sendikaları ve işçi sendikalarının şubelerine ortak oluşturma platformu İstanbul'da yapıp ettikleri kuru gevezelikten öteye geçmemiştir. Üstelik bu platform kendisini Türk-İş yönetimine karşı muhalefet odağı olarak görmesine rağmen, devrimci-demokrat unsurları toplantıdan toplantıya oyalamaktan öteye geçememiştir.

Özelleştirme ciddi bir girişim olarak kapımızdan içeri girmiştir. Ve bu ne kadar hızlı olsa da birkaç yıl yayılabilecek bir süreç izleyecektir. Bu nedenle her işletmede, her işyerinde özelleştirmeye karşı tavrın geliştirilmesi, ittifaklar için konuşulması, her işyerinde sarı sendikalı barikatı aşmada, bir bakıma özelleştirmeye karşı geliştireceğimiz çaba ve devrimci önderlik bu nedenle bir kez daha sinavdadır.

İsteyene değil sermayeye satmak

İşçiler başından beri KİT'lerin zarar ettiği için satış sunuluğunda yolundaki sızdırı inandırıcı bulmadı. Tam aksine KİT'lerin bürokratların rüşvet ve yolsuzlukları birlikte buruları arpakak haline getirecek yeri yeri zarara neden olduklarını ifade ediyorlar.

Ve siyasi iktidarın "satıyoruz" dediği limanlara geçen yıl burularda çalışan işçiler talip oldular. Bu konuda liman işçileri ciddi bir çalışma içine girip, yönetme talibi ve bilincini halkta yaymaya başlayınca, siyasi iktidar satış işlemlerinde ondan dönmeye varmıştı. Dün liman işçilerinin istemleri bugün SEK ve Denizcilik İşletmeleri işçileri yapıyorlar.

Ülke çapında çok sayıda işletme olan SEK'nin 32 işletmesi, 5 süt toplamı merkezi ve 3 arası satış sunuluğu. İşçilerin burada örgütlü olduğu Hak-İş'e bağlı Öz Gıda-İş KOL'ye bayraktarlar SEK'nin bazı işletmelerine talip oldu. Bu arada KİT'i satın almak için birçok sermayedar da devreye giriyor. Sonuçta Öz Gıda-İş derneği buraklarak sermayenin patronları ile görüşüyor.

Gerek Hak-İş gerekse buna bağlı sendikaların, işçilerin çıkarını ne kadar savundukları tartışılıyor. Sonuçta Öz Gıda-İş buradaki işçilerin almış olduğu bile, bunun sendika ağalığını sendika-sermaye ortak ağalığına çevireceğinden kimsenin kuşkusuna mazamdı.

Dikkate alınması gereken yan, siyasi iktidarın tekelcilerden yana olan sarsıcı tercihleridir. Satış denilen işlemlerin birer senaryodan ibaretler. Bu zamana kadar arsların üzerine benzin istasyonları, bu kurulların yağmalanması, yolsuzluk ve rüşvete bürokratların zengin olan SEK'nin bundan sonra da Yaşar Halk edilecek. (C)

KİT'lerde toplu kıyımın ama meselesi

Daha dün 500 bini aşkın işçinin toplu sözleşmesini, üstelik yüzde 30'luk zam karşısında satan Türk-İş ağalardan Mali Sekreter Enver Toçoğlu, bunu yapan kendileri değilmiş gibi, "Bu arkadaşlarımız sözleşme sonrasında daha henüz 1 aylık maaş aldılar. Hükümet maaşına zam işine son diyorsa Türk-İş'in tepkisi büyük olur," demekle. Gelinen aşamada bu sözlerin kerte kadar inandırıcılığı yoktur. İlk etapta 150 bin işçinin gelirinin sayılı olduğunu, daha bugüne kadar işçi çıkarılacak rakamın 150 bine pekaldırılmaz kenderleri de biliyorlar.

Söz konusu işletmelerden TKD'de yer altında çalışanlarla birlikte 33 bin 52 işçinin ilk etapta 8 bin 513 işçi istese de istemeseler emekli edilecek, 1995 yılına kadar ise tüm işçiler çıkarılacak olacak. Aslında bu kapama aynı sadece bir aktarmadan ibaret. Çünkü kapatılan ocaklar diğer yandan özel ser-

Hangi işkolunda ne kadar işçi çıkarılacak aşamasında

İşyerleri	İşçi Sayısı
Karayolları Köy Hız. YSE	50.000
Devlet Demir Yolları	15.000
Tekel	15.000
Tamir Bak.	10.000
Orman Bak.	30.000
Dİ, TEK, Bayındırlık	20.000
PİT'nin T'si	50.000

(Yaklaşık)

(Not: Bu işçiler için niteliğinden dolayı geçici statüde olan işçiler, işten çıkarılacak sürekli işçiler bunun dışındadır.)

mayeye satılmaktadır. Şu güne kadar TKD'dan 4 bin işçi özelleştirmeden dolayı işinden çıkarıldı.

Karabük Demir Çelik (Kardemir)'de çalışan 7 bin 143 işçisi de TKD'daki işlemler geçerli. Once 1157 işçi istesele-

de istemeseler de emekli edilecek. Bunu geniyne kalkanların işten çıkarılması izleyecek. 1995 yılına kadar tüm işçiler çıkarılmış olarak satışa sunulacak. Aslında siyasi iktidar Kardemir için de "tasfiye" söylemleri kullansa da asıl amaç özelleştirme. Çünkü Kardemir'in sadece tasfiyemiz mal varlığı 1,5 trilyon değerinde. Satışta bu değer paraya çevrilmek isteniyor.

Sümerbank, SEK, Yem Fabrikaları, Petrol Ofisi, Tüpraş ve Etkan'ta da satış işlemleri biçim olarak belki oldu. Sümerbank ve Etkan'ın banka ve imalat bölümleri ayrıktı. SEK için KOL'ye bayraktarlardan birine her an onay vermesi bekleniyor. TEK'nin satışçı üretim ve dağıtım kısımları ayrıldı. Öncelikle dağıtım kısmı satışa sunulacak. Petrol Ofisi ve Tüpraş'ın da satış işlemlerine başlandı. Satış için bir yandan ilanlar verilirken diğer yandan 52 benzin istasyonları satıldı. Tamamının satışçı için de birçok dış alıcı bulundu. (C)

Özelleştirmeye, işçi kıyımına, alacaklarımızın gasp edilmesine karşı;

Komiteteler yaygınlaştıralım

Özelleştirme ve işçi kıyımına Karşı Mücadele Komiteleri (ÖKMK) dün kadar yalnızca bir öneriydi. Bugün bu öneri çeyitli iş-kollarında yanıt bulmaya, somut örgütlenmelerle dönüşmeye başladı. Süreç hızla -kendiliğinden ya da iradi- bu doğrultuda yeni komitelerle tanış olacağız.

İşçilerin bu örgütlülüğü sendikaların alternatifidir. Ama sendikaların altındaki, onların "emrinde" de değildir. Sendika, işçilerin yanında olduğu süreçte mücadeleleri birliktir. Asolan komitelerin kendi karar ve iradisiyordur.

Örgütlülüğün ve önderliğin eksikliği bugün emekçilerin her eyleminde, mücadelesinin genelinde ikendini en fazla hissettiren olgudur. Kazanımsız biten direnişler, ekonomik istalelere çakılı kalmış ve direnişler açısından bile dayanışmanın yetersizliği bu eksikliğin sonucudur.

Yüz binlerce işçinin hükümetin kararlarıyla isten-tilmesini gündemdedir. İhtiyaç, acilen örgütlenmek, sınıfın birliğini ve mücadelesini geliştirmek.

Bunu yapabilmek için ÖKMK'lar işçiler için birer okul, eğitim merkezi olmalıdır. ÖKMK'lar geçmiş komitelerle birleşerek olumsuzluklarını, ektikliklerini aşmak zorundadır. Özelleştirmeye, işçi kıyımına, alacakların gasp edilmesine, işyerinin kapatılmasına, işçilerin hırsızlaşmalarına ve tepkilerinin arttığı bir süreç yaşıyoruz. Bunu mücadelede dönüştürmek, mücadeleyi tüm emekçilerin mücadelesi haline getirip kitleselleştirmek, kitleselliği siyasallaştırmak ve, işçi sınıfının muhalefetinin seyridir. ÖKMK'lar bu gelişimin sağlanmasında bir kanal olacaktır.

İhtiyaç örgütlenmektir. ÖKMK'lar bu ihtiyacı gerçekleştirecektir. Sahiplenelim, yaygınlaştıralım.

**Gaziosmanpaşa Belediyesi'nde Komiteleşme
"DİRENİŞLERİMİZ KOMİTELEŞME
DAHA GÜZEL ŞEKİLLENİCEK"**

Özelleştirme, işçi kıyımına, hakların gasp edilmesine karşı komiteleşme çalışmaları için gücümüz bulduğumuz yerlerden biridir Gaziosmanpaşa Belediyesi. Çünkü onlar bu sorunla yatıp kalkıyorlardı. Bu sorunları çözüm için direnişlerdi. Komitenin oluşumuna ilgi olarak, onlarla bir röportaj yaptık.

Komiteleşme nasıl bir süreçte oluştu?

Komiteleşme kuraçımız zaman zaman. Atölye ve Fen İşlerinde çalışan bütün arkadaşlarımız duyuruda bulunduk. Aynı duyuruyu komitelerin açısında da yaptık. Sağma ve seçime hakkının korunmasında, kullanılmasıyla özenli davranışlarımızı söyledik. Ancak geçmişte değişik zamanlarda kurduğumuz işyeri komiteleri, direniş komiteleri, dayanışma komiteleri gibi bir komitenin fazla bir işlevi olmadığının, önce pek ilgi yoktu. Geçmişte kurduğumuz komitelerin şu ya da bundan dolayı iyi çalışamaması işçiler arasında "Bunların da akıbeti aynı mı olacak?" kaygısını yarattı. Bu kaygıyı gidermeye çalıştık. Komitelerde çalışmak isteyen 17 kişiyle birlikte komitemizi faaliyete çıkarttık.

Komiteleşme 3 ana görev belirlendi. Birincisi, alacakları olan belediyelerde yapılan eylemlerimizi desteklemek için fiilen direniş yerinde bulunmak. İkincisi belediye işçilerinin dışında direnişe bulunan bütün işkollarının ziyaret etmek. Üçüncüsü de işçilerimiz yerinde komitelerimizi daha iyi tanıtmak ve genişletmektir. Bu doğrultuda dayanışmanın güzel örneklerini sergileyen çalışıyoruz. Bunu yapmakta en büyük amacımız, bizler bizzat direniş ve açık grevde bulunduk, direnişimiz sırasında işi arkadaşlarımız tarafından pek destek ziyareti bulunan olmadı, bunun sorumlusu olarak da biz kendimizi görüyoruz. Çünkü geçmişte birçok yerde direniş varken bizler de bu direnişlere destek veremeye gitmedik.

"Komitelerimiz sendikaların alternatifidir" diyorsunuz. Sendikalarla birlikte nasıl bir çalışma düşünüyorsunuz?

Evet, kurduğumuz komiteler sendikaların alternatifidir. Biz komite olarak sendikayı da mücadelemizin işi çekmek için her türlü görüşmelerini yapacağız. Sendikaların bulun olanağın birlikte kullanmaya çalışacağız. Komiteleşmeyi kurduğumuz zaman sendikalarla bire bir görüşmeye gittik, kendilerinin olumlu yanıtları aldık.

Komitelerinizi oluştururken esas adınız işçiler neydi?

Komiteleşim çalışması yaklaşık 3 ayı buluyor. Bilindiği gibi Gaziosmanpaşa Belediyesi'nde çok toplama işi özel grevlerde verdiğimiz. Bizlerin ilk başta buna karşı sesi çıkmadı. Devrimci işçi Hareketinin çağrısına başladık. Komiteleşim patron-iz birliği için olanları ve faşistlerin dışında bütün herkese açıktır. Hatta bugün komitemizde özelleştirmeye karşı çıkan RPT ve DYP'li işçiler bile bulunmaktadır. Daha önceden yapıldığımız direnişlerimiz, eylemlerimizin bugün kurduğumuz komitemizimizde daha güzel şekillenmeye iniyoruz.

**Tekel Bira Fabrikası İşçileri de Komitelerini Kurdular
"AMACIMIZ ÖRGÜTLÜ BİR İŞÇİ TOPLUMU YARATMAKTIR"**

"Özelleştirme tüm halkın sorunudur. Ama bunun ilk etkisini bizler yani işçiler göreceğiz. Fabrikalarımız kapanacak, belki çoğumuz işten atılacak. Bunun bilincinde olarak işyerimizde özelleştirmeye, işçi kıyımına, işyerlerinin kapatılmasına karşı komitelerimizi kurduk. Mücadelemiz örgütlü olacaktır. Bugün işyeri basınına, işçi babasına, Comeniy'e birlikte üzerimize geliyor, bizlere de tek yönlü olarak bunlarla mücadele etmemiz gerekiyor." Bunları söyleyen Tekel İşçileri komiteleri ve özelleştirmeye konuştuk.

Bugün kurduğunuz komitelerle ne-leri hedefliyorsunuz?

İbrahim Deliorama (Fabrika Baştem-silisi): Bizim amacımız örgütlü bir işçi toplumu yaratmaktır. Bunu da İstanbul Tekel Bira Fabrikası çalışanları olarak kurduğumuz komitemize başlattık durumdayız. Bizim yapıldığımız özelleştirmeyle birlikte Cibali

İbrahim DELİORAMA

Sigara Fabrikası ve Li-kör Fabrikası, Şeşmeşpaşa'da bulunan Tekerle at yerleri, Çimik Bankası'yla yapılan protokole satıldı. Bizlerden aldıkları paraları bu yerleri aldılar ama şimdi kendi yerleşimlerini yapıyorlar. Ve satışa çıkarılan paraları yeni işyerleri kurulumaya çalışıyor.

İşte biz bunları bildiğimiz için ilk etapta bu işyerlerinde arkadaşlarımızı örgütlemeye, sonra da çalışmalarımızı İstanbul'da başlatmaktayız. Kurduğumuz komiteler partilerle, sendikalarla görüşmeler yapacak. Özelleştirmeye karşı alınacak her tavırda dayanışma herkesi görevli ediyor ama gerekli cevabı alamazsak kendi tabanımızda oluşturmamız güçle de gereken cevabı vereceğiz.

Hasan Kaşkir (Atölye İcisi): Bu satışa

komitelerin yerlerini de yapacağız herkes çok iyi biliyor. Buralara fabrika kurulumaya çalışacak. Çok güzel alanlarda da yerlere yerleştirilene ya da ticaret merkezini kuracağız. Bu alanlarda yerlerdeki kartı-laracak işçiler hakkında da herhangi bir açıklama yapıyorlar. Yapacakları tek bir şey var, bir sabah işçiyi asılacak bir listeye işten atılacakları göreceğiz. Bugün özelleştirmeye karşılaşacağız tek olay budur, işsizlik, açık ve sefalettir. Şunu açıkça söyleyelim, TEKEL'de bir özelleştirme açığı yaşamıyor ve işçiler bunun bilincindedir. Bizler bunun, yarın da başlatılacak geleceğini bildiğimiz için arkadaşlarımızla bu komiteleri işçilerle birleştirerek mücadeleye katmak istiyoruz.

Hasan KAŞKIR

Ali Bircan (İmalat İşçisi): Ben özelleştirme işçilere şöyle açıklamak istiyorum. 3 tane insan üst üste çıkmış, en üstteki özelleştirme-din kaymağı yine-yek kaptırdı. O bacağın şunu diyor: "Bu gıdık çok iyidir. Tükürümüne de-va ediniz." Ortada ki de sendikacıdır, o da şunları söylüyor:

Ali BIRCAN

"Gıdık işi devam edin." En alttaki ise işçidir, sırtında işi kipti taşıdığı için o da başıymaya başlıyor: "Bu gıdık işi değildir, hepimiz açığına in, bu yapılmaması yendi-nin bugün sırtından devlet başında bulanlar ve emperyalist tekelci çönlüyor. İşte bir işçiler bu sırtımızda yaptığımız insanları bir an önce atamız lazım, bugün bunun mücadelesini veremeyiz lazımdır."

Komitelerimiz sendikalarla ortak eylemlerinde nasıl çalışıyor?

Hasan Kaşkir: Komiteler sendikalarla alternatif değildir; birebir taban örgütlenmesinin yarattığı bir komiteleşimdir. Yapacağımız her çalışmada, her eylemle birlikte sendikayı bilgilendireceğiz. Onları da eylemlerimize katırmaya bizlerle birlikte mücadele etmeye çağıracağız. Ama gıpl katılmazlarsa onlara da teşhir edeceğiz.

Özelleştirme bugün işçilerin gündamı halka nasıl yansıyor? Ve komiteler bu konuda nasıl bir çalışması olacak?

Ali Bircan: Özelleştirmenin yansıyacağı alanları kendi çevremizde örnek verebiliriz. Bizim işimiz Tekel'dir. Tekel özelleştirildiği zaman, bütün üreticisi etkilenecek, nasıl mı? Elindeki tutulmuş ucuz satmak zorunda kalacak. Özel şirketler çiftçiyi bir-birine düşürüyor elindeki mali daha ucuz almanın yollarını arayacak. Şarap için yapılan üzüm üretiminde de aynı sorun yaşanacak. Özelleştirme yalnız biz işçilerin sorunudur. Bir TEKİN özelleştirmesi zamlı bir şekilde bizim eve yansıyor, tüm ailemiz sorundur. Sonut bir örnek vereyim. Temizlik işçilerinin grev yaptığı bir gün ötel TV'den Engin Ardı "Çöplük işi eylemde, bu insanlar ne istiyor, zaten dünyanın parasını alıyorlar." diyerek işçilerin bir konusuna yapıyor. İşte biz işçiler arasında bir örgütlenmemiz olmalıdır işi ona gerekli yanıt veremiyoruz. Sorunlarımız ortak halletmemiz lazımdır.

Dayanışma konusunda komitelerin işlevi ne olacak?

Hasan Kaşkir: Bugün işçi sınıfı birlikte mücadele edememizin sıkıntıları çekiyor. "Bana dokunmayın yılan bir yasıma" mantığı işçiler. Bir yerde direniş oldu mu altmışın hepsinin orada olmaları lazım. Dayanışma bir eylemde yamamıza kimseyi götürmüyorsa, kimseyi kızmaya hakımız yok. Çünkü zamanında bir yerde direniş oldu mu bizler de oraya gitmemiz. İşte komitemizimiz, işçi sınıfının dayanışmaya birlikte mücadele etmesini önemi somut örneklerle açıklamaya çalışacağız. Eylemlerle ailelerimiz katmamız önemi kavramaya çalışacağız. Komiteleşim dayanışmanın yeni örneklerini oluşturmaktadır. **Ö**

Devrimci Sol SDB Tutsakları:

"Özgürlük tutkumuz
bilincimizi saran bir meşaledir"

Devrimci Sol SDB (Silahlı Devrimci Birlikler) savagılarının idam istemiyse yargılandığı 3 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi'ndeki davada 18 Ekim'de yapılan duruşmaya devam edildi.

Duruşma Sağmalcılar Cezaevinden getirilen tutsaklar, Yasemin Okuyucu adlı yoldaşlarının bu davaya getirilmesi gerektiğini ancak cezaevinin celp çıkarmadığı gerekçeyle mahkemeye katılmamış olduklarını belirttiler. Ve Yasemin Okuyucu'nun bu keyfiyetle ilgili olarak gönderdiği dilekçeyle heyete sunup, suç duyurusunda bulundu.

Aydın Cezaevi'nden duruşma için getirilen Altan Berdan Kerimgil, mahkeme heyetinin kimlik dokümanı istegini reddetti. Altan Berdan Kerimgil duruşmanın buyruğu yitirdiğünü, 15 saatlik yoldan sonra götürüldükleri belirlenir "Bu davada, siz kendi adaletinizi temsil ediyorsunuz. Biz ise SDB adaleti temsil ediyoruz. Aydın Cezaevi'nde bulunan Ali Rıza Kurt ve Ömür İler yoldaşlarımız hala keyfi gerekçelerle getirilmiyor. Ancak onların gaybında burada tanıklar teğhişlerde bulunuyor. Bu tutum devam ettiği sürece ne kimlik dokümanında bulunacağım, ne

de herhangi bir sorunuza yanıt vereceğim," açıklamasında bulundu.

Daha sonra duruşma salonuna getirilen tanıklardan teğhişte bulunmaları istendi. Ancak tanıkların hiçbirisi, tutsakları tanımadıklarını ifade ettiler. Kadıköy Emniyet Amirliği'nde çalışanlar Acıbadem'de kinde bulunduğu ekip otosunun Devrimci Sol savagılarının taranmasıyla yaralanan polis Bekir Kaya'nın adresini "güvenlik" gerekçeyle vermemesi ve mahkeme heyetinin de bunu kabul etmesi tutsakların tepkisine yol açtı.

Bir tutsak düşüncelerini "Niye korkuyor? Neden adresini vermedim? Kendisi analiyator, devrimcilerle nasıl ateş ettiğini. Bunlar işkenceci, insanları öldürmek için üzerlerine ateş ediyorlar. Tanıdık yapamazlar," şeklinde anlatırken, başka bir tutsak da "Bunlar SDB savagılarının kinlerini kusmak istiyorlar. Bu yüzden bu şekilde tanıklık ediyorlar. Ancak bunları halkın adaleti yargılayacak ve cezalarını verecek," açıklamasında bulundu.

Hakimin tutsakların konuşmalarına müdahale etmesi üzerine de tutsaklar "Bunlar idama yargılanıyor. Tartışmak zorundayız. Bizi siz yargılayamazsınız.

Haika ve devrimcilerle silah çeken bir kurumu korumak mahkememize düğümle-i" dediler. Tartışma bir tutsağın polis Bekir Kaya'ya yönelik suç sözleriyle sonuçlandı: "İstersekin kimliklerinizi, isterseniz yüzünüzü değiştirin. Elmizden, Devrimci Sol SDB savagılarının kutulamayacakınız. Halkın adaleti sizin cezanızı verecek."

Tutsakların yaptıkları eylemler arasında olduğu iddia edilen Akbank Rami sübesinin soyulmasıyla ilgili olarak gelen tanık banka görevlisi Şener Gökmen dinlenirken de tutsaklardan Sura Ökmen "Bu eylemi Devrimci Sol üstlenmemiştir. Biz burada adı, gaspı gibi gösterilmek isteniyor. Oysa bu ülkenin asıl soyguncuları Sabancılar, Koçlardır," dedi.

Tanıkların dinlenmesinden sonra, avukatlar diğer cezaevlerinde olan tutsakların da duruşmanın daha sağlıklı yürütülmesi için Sağmalcılar Cezaevi'ne getirilmelerini istedi. Ayrıca Avukat Ututan Gün duruşma tam bir komediye döndüğünü, burada bulunan tutsakların hiçbirinin bahsedilen eylemlerle ilgili adlarının bile geçmediğini, getirilen tanıklardan da bu tutsakları teğhiş etmelerinin is-

teğhişini söyledi.

Daha sonra tutsaklar Sağmalcılar Cezaevi'nde 15 Ekim'de ortaya çıkan, özgürlük tunceliyle ilgili bir dilekçe okuyacaklarını belirttiler. Ancak dilekçenin okunmaya başlanmasından sonra hakim bunu "örgüt dilekçesi" olduğu gerekçeyle dilekçeyle okutmak istemedi. Tutsakların mahkemeden atılma tehdidi eden mahkeme heyetinin okunmasından tedirgin olduğu dilekçe okuyan analiyatorlar:

"... Özgür olduğumuzda, şehir varoşlarında ve kırlarda savagın yoldaşlarımızı ve savagımızla destekleyen emekçi halklarımızı; halklarımızın bağında yaşayan ve kurumlaşan onderlikçileri; kavgamızda yitirdiğimiz tüm devrim şehitlerini; yüreğimizde ve bilincimizde bir meşale gibi yanın özgürlük ateşimizle ve bir gün mutlaka barakacağız şairiyla selamlıyoruz.

"Kırlarda, şehirlerde halklarımızın devrim yürüyüşünü boğmaya çalışan, insanı pervasızca sömürüp açığa ve yoksulluğa mahkum eden; yoldaşlarımızı yargısız infazlarla, işkence ve gözaltında kayıplarla şehit ve tutsak eden tüm halk partizanlarından hesap soracağız." ☺

Tuzla'da yakalanan "silahlı terörist" (!) Şemsettin Kalkan:

"İşkencede kişiliğimi, onurumu, haklarımı savundum"

Adana (Mücadele) Adana ÖZGÜR- DER Yönetim Kurulu Üyesi Şemsettin Kalkan 26 Eylül günü bir kez daha gözaltına alındı. Daha önce de defalarca gözaltına alınmıştı. Ancak bu kez gözaltısı biraz daha farklıydı.

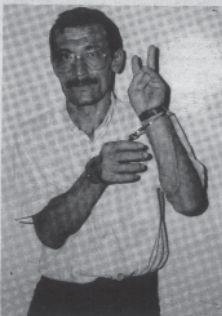
Adana'da operasyon vardı. Birçok kişi gece yarısı baskınlarına gözaltına alınıyor, ailelerine bilgi veriliyor. Kayıplar, yargısız infazlar devam ediyordu.

İşte bu ortamda kendisinden haber alınmayan Şemsettin Kalkan'ın ailesi ÖZGÜR- DER'den bir basın toplantısı yapıp, hayatından endişe ettiklerini belirttiler.

Bilinen tek şey, en son gün ailesine "yarın İstanbul'a götürebilirim" diyerek ayrıldığını olmasaydı. "Gidersem size telefonla haber veririm," demişti, ancak telefon gelmemişti. Adana Valiliği'ne, savcılığa ve emniyete yapılan başvurular sonuçsuz kaldı. Sonunda Adana'da aranan Şemsettin Kalkan, İstanbul emniyetinde bulundu. 26 Eylül Pazartesi günü İstanbul Tuzla'da şüphe üzerine gözaltına alındı, ama ailesine haber verilmemişti.

11 günlük gözaltından sonra pıkanlığı DGM savcısına sebat bırakıldı. Bundan sonrası kendi aralarında öğrenim.

"İşçi Hareketi Gazetesi'nin bürosunu açacaklar. Burjuva işçilerin araçlarını yığın bombardımanları altında sınıf gerçeğinden uzaklaştırmaya çalışan işçiler kendi gazetelerine kavuşmuş olacağız. Hukuki işlemleri tamamlamak için

Şemsettin Kalkan işkenceye karşı susma hakkını kullandı. Kişiliğini ve onurunu korudu.

İstanbul'a gitmem gerekiyordu. İstanbul Tuzla'da gözaltına alındım. Tüm otobüs yollarını aşığı indirdi. 8 yolu akınladım. Bir ben olmak üzere iki kişi gözaltına alındı. Otobüste bol miktarda silah bulmuştu ve ben de ÖZGÜR- DER yöneticisiyim. Artık bir "terörist" yakalanmış. Düşünürken elindeydi. Olan olmuştu. Uzun boylu düymümme gerek yoktu. Herkes karar vermek gerekiyordu. Ve

kararımı verdim. Onlarla kendi mevzilerinde savasacaktım. Bu bir iradeler savası olacaktı. Kişiliğimi, onurumu, haklarımı savunmaktan başka tercihim yoktu.

Ekip otosuna bindirildiklerinde kalamızı aşığı indirmeyi söylediler. Elleriy bastırdılar. Adını daha sonra Gayrettepe olarak öğrendiğimi yere galdire. Bayıra girmeden gözlerimi bağladılar. Aceleleri vardı. Bir an önce işkenceye başlamak istiyorlardı. İterek, kakarak, tekme tokat söverek işkence odasına soktular. Herken aşığı aldılar. Aşığıyla birlikte hayatlarını silmeye başladılar. Bununla birlikte nereden geldiği belli olmayan yumruklar... yumruklar...

"Bizi uğratmaya, silahları kime götürüyordun? Kimden talimat alıyorsun? Nerede bulacaksınız? Bunları bile söyleyemeyin. Yoksa sen düğün. Buradan sağ çıkacağın sanma. Senin aldığını kimse bilmiyor. Senin gözaltında kaybedeceğiz. Kayıtlara bile geçmezdi. Bu bizim işimiz, kimleri kaybedemedik ki. Bir de sen eklenesen ne olacak ki." Bunları tekrarlattıkları dumanla...

Daha sonra elektrik, soğuk su silme. Ardından tekrar sorular... sorular. Ağzına alınmayacak küfürler, hakaretler.

Ancak bunların hiçbirine alıracak durumda değildim. Daha önce gözaltına alınmışım. Tarık Koçulu'nun cenazesine çağıryı ben yapmıştım. Üstelik ÖZGÜR- DER yöneticisiydim. Üyeleri demokratik haklarını korumaları beni söylendik. Kişilik hakkının kutsal olduğunu,

işkencenin bir insanlık supu olduğunu, işkenceye karşı susma, ifade vermemek hakkımızın olduğunu belirtirdik. Buna en başta ben uymalıydım. Bu insanlık dışı muameleye irademe, nancımına karşı çıkmalıydım. Susmalıydım. İfade vermemeliydim ve açık grevi yapmalıydım. Arkadaşlarımıza, yoldaşlarımıza layık olmalıydım. İşçi Hareketi'ne gidiyordum, ama bunu bile söylemedim.

İnsanı insan yapan kişiliğidir, onurdur, toplumsal ilişkilerdir. Toplumsal ilişkilerimize zarar veririm bir daha onları yaratamam, geliştiremem. Her şeyden önce haksız yere sözüm ona "şüpheli şahıs" olarak gözaltına alınmışım. (...)

Aski, elektrik, su altında tutma, tekme tokat vb. şeklindeki işkenceler gözün üstüne devam etti. Ama önemli olan insanın ilk anlığı tavrıdır. Daha sonra "pazlık" devreye girdi.

"Biz çoktık insanları değil. Emir kuluz. Yukarıdakiler emir veriyor, mahkemede zorunda kalıyor. Silahları kime götürdüğünü şöyle kurtul. Senin birakacağımız."

İşkencenin suç olduğunu, bu nedenle ifade veremeyeceğimi, açık grevinde olduğunu söyledim. Savcya kişiliğimde serbesttim. İşkence gömüştüm. Ama ifade vermemiştim. İnsan olmanın, demokrat olmanın, devrimci olmanın gerekliliğine yerine getirmiştim.

Evret, o 42 bağında, beş çocuklu, iki torun sahibi bir baba. İnançlı bir devrimci. Onunla gurur duyuyoruz. ☺

Adana ÖZGÜR-DER faşistler tarafından kundaklandı

Adana (Mücadele)- ÖZGÜR-DER 17 Ekim gecesi faşistler tarafından kundaklandı. Birkaç ay içinde tekerliklerin saldırılarını içinde kontrolleri tarafından demerin camları kırılarak içi "Darbeci Çözüm" dergisi atıldı. İçerisinde sivil faşistlerin gerçekleştirdiği saldırı sonucu demerin hermen tüm camları taşınarak kırıldı. Son olarak da yine sivil faşistler 17 Ekim günü saat 22:00'de ÖZGÜR-DER binasını mütadifler tarafından yakıldı. Yangını görenlerin anlatımına göre saat 22:00'de atıldığı halde italye ve polis ancak 23:30'da "müdahale" için gelebildi. Gelen polisler hiçbir araştırma yapma gereği bile görmedün, usulen düzenlenen evraklardan sonra "tenha bir yer, birileri ateş atıp yapıp sonra da kaçmıyor" demekle yetindiler. Kundaklanan demek taarrüfün yandı.

Saldırı öncesi, son bir hafta içinde demerin gidip-gelienlerle çoğunluk sivil faşistler arasında yören bir gerilim yaşanıyor. Bayanlara laf atan sivil faşistler kaçayabilmek için provokasyon yaratma uğraşı içindeydiler.

17 Ekim gecesi yakılan Adana ÖZGÜR-DER ilk ağıdılığın günün bu yana polis saldırılarını ve polis-sivil keyfi uygulamalarını karşı karşıya kaldı. Üyeleri gözaltına alındı, işkeniciler zorlağınan geçirildi, muhbirliği sorgulanarak öldürme tehdidi edildi. ÖZGÜR-DER'lilerin piknik yaptılar, saldırıya uğradılar. Devrimcilerin cenazelerini sahip-

ÖZGÜR-DER'e uyguladığı tüm baskılara rağmen, başa çıkamayan polis, sivil faşistleri kullanıyor.

lendiler, polisin, jandarmanın saldırısına uğradılar. Ama hiçbir zaman yılmadılar, baskılara boyun eğmediler. Mücadeleyi her koşulda sürdürenin coşkusunu yaşadılar. Çünkü onlar TAYAD geleceğinin sürdürücüsü, devrimci geleceğimizin bir parçasıydılar. Bu birlece demelerine yönelen her yeni saldırıda daha öfkeli, daha kararlıydılar. ÖZGÜR-DER'lilerin baskıları sindiremeyenler gündeme sivil faşist saldırılarını getirdiler.

Saldırılan sonra Adana'da burosu olan tüm basını da katıldığı bir basın toplantısında ÖZGÜR-DER Başkanı Zeynep Arslanbayan saldırıyı kınayan ve karışıklıklarını dile getiren bir açıklama yaptı. Açıklamada "Dememize yönelen

bu saldırı ilk değil, son da olmaya-caktır. Saldırıları bizi susturacaklarını sananlar yanılıyorlar. Başaramayacaklar. Bizler her koşulda alma mücadelesini inanç, kararlılık ve azimle sürdüreceğiz. Çünkü bu halkız, haklıdan yanayız" görüşlerine yer verilerken; SAĞLIK-SEN, Kültür ve Sanatta Tazir, İğli Hareketi ve Mücadele gazetesi temsilcileri ÖZGÜR-DER'e yapılan saldırıyı kınadılar, kamuoyunu bu saldırılara karşı duyarlı olmaya çağırdılar.

Adana ÖZGÜR-DER'e yapılan saldırıyı 19 Ekim günü Tutuklu Aileleri ve İnsan Hakları için Yardım-lama Derneği (TIYAD) bir basın açıklamasıyla da kınadı. ☺

Devrimci Sol Halk Milisleri: "Halkı sömürenlere karşı eylemimiz devam edecek"

Traşon (Mücadele)- Değirmenler Mahallesi'ndeki ve Yomra İlçesindeki FİSKOBİRLİK Tarım Satış Kooperatifleri, Rize'deki DOSAN Lipton Çay Fabrikası'nın depolu bombalandı. Eylemler Devrimci Sol Halk Milisleri tarafından üstlenildi.

Traşon'da 26 Eylül günü saat 21:30 civarında yapılan eylemden sonra, Traşon büromuzu arayan bir kişi eylemi Devrimci Sol Halk Milisleri adına üstlenerek "Küçük üreticiler üzerinde sömürü politikalarını, dışık tutulan fındık taban fiyatlarını ve üreticilerle yapılanı gereken demelerin gerçekleştirilmesi protesto ediyoruz. Halkı sömüren kişi ve kuruluşlara karşı eylemimiz devam edecektir." dedi.

Rize Ardeşen'de daha önce yoğun içki tüketimi yapıldı. Yaşanan bu içki tüketimi üzerine özel sektöre ait DOSAN Lipton Çay Fabrikası'nın deposu 9 Ekim günü saat 20:00'de bombalandı. Bu eylem de Devrimci Sol Halk Milisleri tarafından üstlenildi. ☺

Nereye giderseniz gidin halkın adaletinden kurtulamayacaksınız

Ankara (Mücadele)-Halka ve devrimcilerle karşı suç işleyen, çelik kafelerinde korumaya alınırsanız da, halkın adaleti besap soruyor. Sivas'ta 37 kişinin yakılarak katledilmesi kaçınılmaz Murat Songur ismini sivil faşist, korumaya alındığı Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde Devrimci Sol tutsaklarına dö-vülerek cezalandırıldı.

"Devrimci adaletimiz halkımızdan ve haklılığımızdan aldığımız güç ve kararlılıkla her koşulda yerine getirilecektir." di-yen Devrimci Sol tutsakları, cezalandırılmayı yaptıkları bir açığ-lamaya kamuoyuna duyurdular. Açıklamada "Daha din Siva'ta 37 insanımızın canı canlı yakılarak katledilmesi unutul-madı unutulmayacak.

Halkları birbirine düşman eden, insanları Alevi-Sünni, Kürt-Türk çatışman için komaya çıkararak, içkiyle, gıvazınla kö-rükleyen oligarşi, gelişen devrimci hareketlerin önüne gerici ve faşistleri sürmekte, kurumlara karşı örgütlenmekte, zulmün ve katliamların önlenememesi... Kentrleştirilen paralı işbirlikçileri sivil faşist ve gerici yollarla Türkiye halklarının düşmanlarıdır. Sivas katliamların torunlarından biri olan Murat Songur tedari olmaksızın bu bulundugumuz cezavine getirilmiştir. Cezavi-yi kayıtlarına geçmeyen, büyük bir gizlilik içinde korunan Murat Songur hareketimizin dikkaleti ve tizir çalınması sonucu tes-tis edilmiştir. Ve onlarca bıldı tutuklunun içinde halkımıza kar-şı işlediği suçlardan dolayı 18 Ekim günü komaya sokularak ce-zalandırılmıştır." demildi. ☺

Devrimci Sanatçılar "Ezilen dünya halklarının yanındayız"

Ankara (Mücadele)- Grup Yorum, Ekin, Özgürlük Tür-küsü, Koma-Berlin, AHS (Ankara Halk Sahnesi) ve FO-SEM (Fotoğraf ve Sinema Emeççileri) den oluşan Devrimci Mücadele Sanatçılar Rus halkının onurlarını istemleri için çeri-len Yeltsin'i taktıkları, Filistin halkının binlerce pehit pahasına bugüne ulaştırıldığı bağımsızlık savaşının hasadla tekelere sunulmasını protesto ettiler.

13 Ekim'de Yüksel Caddesi'ndeki İnsan Hakları Meydanı önünde bir araya gelen Devrimci Mücadele Sanatçılar burada verdikleri diledele "Dağlara Gal Dağlara" parça-sıyla halkların izlen ve istemlerini, "Filistin Günü" parça-sıyla da Filistinli köçük generallerin bağımsızlık tekusu-du etti geldiler.

Adı İnsan Hakları Heykeli olan ama yaşanan tüm gerçeğ-inde bir utancı temsil eden anıtın önünde yapılan gösteride Devrimci Mücadele Sanatçılar şifirleri, türkileri ve açığ-lamalarıyla ezilen tüm dünya halklarının yanında oldukla-rını gösterdiler. Açıklama sırasında çevrede bulunan polis dağbalmaları istese de "Mesajımız okunamaz". Dinletimizi verdiğimiz. Bu bizim en meşru hakkımız" di-yen sanatçılar engelleyemedi. Sanatçılar mesajlar okunup dinletil suluk-tan sonra alkışlarla protestolarını sona erdirdiler. ☺

Aydın Devrimci Sol Davası başladı "Baki yoldaş aramızda"

İzmir (Mücadele)- 13 Ekim günü Aydın operasyonunda gözaltına alınan ve şubede işkenice-kate katledilen Baki Erdoğan'la bir-fikte bulunan Devrimci Sol davası tutsaklarının mahkemesi İzmir İDM'de başladı. Duruşmada Cengiz Şengül, Bahadır Özgülpaz, Yunus Demirci, Ramazan Avcı, Orhan Tarhan, Mahir Koğan, Mahmut Hamamcı avın sayı-sınama yaptılar. Savunmalarında Baki Erdoğan'ın işkenice katli-kediline değinen tutsaklar "Baki yoldaşımız Aydın Emniyet Mü-dürlüğü'nde işkenice katledil-miştir. Biz Baki yoldaşa yapılan işkenicinin canlı tanıkları ve de hiçbir zaman tanıklarımızdan vazgeçmeyeceğiz. Bizlerin bur-da da yarğlamasın dışıdır, ö-nümle bir suçlu insanlarıdır. Eğir birileri yarğlanacak ise bunlar ilk karlı işkenicilerdir. Onları sizler yarğlamayacağınız, onları halkın adaleti yarğlayacak ve halkın adaletinden kurtulamayacaklar."

Devrimci Sol davasının ölüm-süz neferi Baki de salonda iş-kenicileri yarğlıyordu.

di-yerek işkenicilerin cezasız kal-mayacağını ilan ettiler.

Mahkeme heyeti Mahmut Ha-mamcı, Yunus Demirci, Bahadır Özgülpaz, Mahir Koğan, Ramazan Avcı ve Mehmet Nalcıyı tahliye

etti. Tutsaklar sevinçlerini zafer iğareti yaparak dile getirdiler. Bu-nun üzerine "Yeter artık sus-kazandınız" di-yen savcı, tutsak-ların tahliye sevincine bile taham-mül edemedi.

Tahliye edilen tutsaklar mah-keme salonundan çıkarken jandarma tutsaklara bıyık bıy. kesici aletlerle saldırıya bulundu. Yine cezaevine dönerken jandarma saldırğın tavrını sürdürecek tahli-ye edilen TIKBİB'i iki erkek ile bir bayan tutsağa da saldırı. Jan-darmaların bu saldırısına tutsaklar "İnsanlık Onunu İşkeniciler Yene-cek", "İşkenicilerden Hesap Sorduk Soracağız" sloganlarıyla karışık verdiler.

Ayrıca Aydın operasyonunda yakalanan Devrimci Sol davası tutsakları "Baki Yoldaş Yaşayor Devrimci Sol Vaydayor", "Baki Yoldaş Olmedik Kavayımızda Yaşayor" sloganları ile kadu yoldaş-larının yanışlarında oldukunu haykurdılar. ☺

Somali'deki Vietnam

"Ülmem çok sevdiğim ve onun için her şey yaparım anı, artık neye istediğinden emin değilim. Emin olduğum tek şey bir an önce evi dönmek istediğimdir."

Somali'deki birinci Amerikan askerleri bir askeri yatırımcı Richard Kowalski henüz 20 yaşındaydı. Ailesine yazdığı mektupta "Dün hayatımı anı sok, en karışık anı anı. Önemden geçen Amerikan bayrağına sarılı 3 tabutu taşı gibi donup seyrederken birinin içinde ben de olabirdim" diye düşünmekten kendimi alamadım" diyor.

Richard Kowalski bir an önce dönmek istediği evine bu tabutların birinin içinde yattığını düşünmüştü. Öldürülmüş birkaç gün önce yazdığı bu satırları yayınlayan Amerikan dergisi Time "Yeni bir Vietnam mı?" kaygısını yansıtırıyor.

Mogadishu sokaklarında süren Amerikanların, Somali'den kaçış için ABD'nin pilot Michael Durant'ın TV'den izlenen görüntülerini yarattığı

moral bozukluğu bu mektupların yayınlanmasında daha da büyüdü. Ve Amerikalılar 20 yılda ancak kendilerine gelebilmeyen, yaradın Vietnam sandırmasını yapmaya başladılar. Şimdi Amerikalılar büyük çoğunluğu Somali'deki askerler gibi şu soruyu soruyor: "Somali'de ne işimiz var?"

Amerika'nın önce genel televizyon kanallarında ABC'nin yaptığı anketi göre, Amerikalılar yüzde 64'ü Somali'deki ABD askerlerinin çekilmesini istiyor.

ABD bunlarla çalkalanırken, Bill Clinton Somali'ye önemli miktarda askeri malzemeyle 5300 asker daha göndermek istediğini açıkladı. ABD her ne kadar '94 Martında Somali'den çekileceğini belirtse de, "barış ve demokrasi götüme gövren'den vazgeçmeyeceğini ortaya koyuyor. Bu demek ki, bir türlü hiçbir getirmeyen Somali'de daha kanlı bir operasyon hazırlanıyor ABD. Çünkü ABD emperyalizmi trafik kazasında inandığı prestij Somali'de bırakmak istemiyor.

ABD yöneticileri Somali'den çekilmesini istiyor.

Somali'ye BM komutanı olarak atılan Çevik Bir'in komutası da artık ABD askerleri için geçerli olmayacak. Yağmalamaya gittiği Somali'de direnişlere "gete" diyen ve boyunca ölümünü aldıtın sonra akli başına gelen ABD, artık BM şemsiyesi ve diğer emperyalistleri bir yana bırakıp kendi işini kendi görmeye çalışıyor. ABD'nin General Adası yakalamak için vazgeçtiği açıklaması ve uzlaşma havası vermesi daha çok bir taktik adımı olarak değerlendirilmeli. 5300 yeni askerin, gönderilen zirh ve uçakların, diğer ükülerden "katli" istenmesinin ve sonunda BM komutanının, dolayısıyla BM şemsiyesinin bir yana bırakılmasını bir anlamı olabilir mi? ABD emperyalizmi için baktakin çıkış bir tek yolu var. İradesini ne pahasına olursa olsun kabul etmeme.

Bunun için ABD Türkiye hükümetinden daha fazla "Mermi" göndermesini istiyor. Bill Clinton, kapısında açmış açan Çiller'den istediğini almakta hiç ayağı zorlanmayacağı biliyor.

13 Ekim günü Anadolu Ajansı'nın önce ayırtılmasını geçtiği ve bir süre sonra "kullanılmasını rica ettiği" bu haber Dişileri Sözcülüğüne "Söz konusu talep hükümetimize tüm ayırtılmasını incelenmektedir." denilerek doğrulanmıştı.

Ayrıca "hükümetimiz" in başı Tansu Hanım daha Amerika'ya ayak bastırmadı "Okuy" başlı. Çiller'ın uçakla gazetelere günün sonu söylüyor. "Prinsip olarak saygıyı atırmak istemiyorduk, ancak henüz saygı tespit etmedik. Sayı daha sonra belli olacak" (15.10.1993 Hürriyet) Evet, "sayı daha sonra belli olacak"; yani "Ne kadar para o kadar Mermi" diyor du. Tarih 1953'te ABD Dişileri Bakanı Mr. Dailies'ten 28 sante satılan NATO neri Mermi, bu kez President Clinton'a satılacak! Ucuza gideceği kesin. Yalnız Nazim'in dediği gibi "ucuzdur vardır ille" buy Clinton, belki size söylemediler bunu ama;

"Sizin dilde anları pek de belli değilken henüz zulüm gibi/hürmet gibi/karşılık gibi sözleri, dövüşü zulme karşı o, ve istiklal ve hürmet uğruna ve milletleri kardeş sofrasına, çağırarak, ve yarı yarıyağınan gayri her yerde/hayır/şeyde/hayır beraber diyebilecek için yürüdü peşine Bedrettin". Yenile yenile yenmeyi öğrendiyor, yine yürüyor. Bu kez kanını kendi için akıtarak.

İngiltere'de BNP'nin kapatılması için protesto yürüyüşü

16 Ekim günü BNP'nin (İngiliz Milli-yetçi Partisi) kapatılması için bir yürüyüş düzenlendi. BNP son yıllarda İngiltere'de ırkçı faaliyet grupları aynı çatı altında toplayarak, burada bulunduran yabancı işçi ve devrimci karşı faaliyet yürütüyor.

Bu yürüyüşü Anti-Nazi Ligi başı altında ırkçılığa ve faşizme karşı mücadele yürüten devrimci demokrat gruplardan

olup kuruluş organizme etti. Faşistlere karşı düzenlenen bu yürüyüşe yaklaşık 25 bin kişi katıldı. Dev-Genç'in de pankartları katıldığı yürüyüş polis dağıtımına itildi. Bunun üzerine göstericiler polis arasında çıkan çatışma yaklaşık 1.5 saat sürdü. Bu olaylar sonunda 12'si polis olmak üzere 70 kişi hastaneye kaldırıldı. Ayrıca 31 kişi de gözaltına alındı. O

BNP'nin askeri eylemlerine karşı tavır alıp, bir süre için görevlerini bırakarak, Somali'yi terk ettiklerinden hemen hemen tüm gazeteler yazdılar: "Sınır Tanımayan Doktorlar". Sınır Tanımayan Doktorlar özellikle İtaliyalılara ve savasçı yaranalanan bakan bir uluslararası yardım kuruluşu. Sınır Tanımayan Doktorlar'ın başkanlığına da 1982'den beri 43 yaşındaki Fransız doktor Rony Braumann yapıyor. BM'nin barış gücü uygulamaları ve Somali pratiği üzerine R. Braumann'ın yapılan ve 6 Ekim'de Neues Deutschland'da yayınlanan söyleyişi yayınlanıyor.

İnsani yardımın askerileştirilmesi, yardımı helikopter sokuyor. Kısaca önce Cenevre şehrinde yapılan bir basın konferansında "insani yardımın askerileştirilmesi"ni eleştirildi. Bundan ne anlıyoruz?

Somali'de gördüğümüz şey, askeri-insani bir manda ile siyahlıların, kısaca önce içinde her yönüyle insanlık uzlaşması, tamamen gecikmiş bir yardım mayındır. Bugün BM Somali'de insani işleri ihlal ederek acımasız bir şekilde askeri yöntemleri kullanıyor. Hatta bu arada evi kılıcı ve sağlık kuruluşlarına ateş ediyor.

Sınır Tanımayan Doktorlar BM Barış Gücü'nün savaşa katılmasına karşı

Bosna'daki barış gücü eylemi ile ilgili olarak "tam bir aldatma" bahsediyoruz.

Burada Somali'deki'den farklı olarak şiddet kullanılmadı. Dünya kamuyuunda faaliyetleri olduğu görülmüştü yaratmak için birleşen asker gönderildi. "Yalan", evet bu şekilde ifade edilebilir gözükmüyor. Kaldı ki, bu eylem ismi "BM-Korumagücü" de bir aldatma. BM Kurumunda çok etnik temizliği isteyen bir gruptan başka bir şey değil. BM askeri güçleri için bu arastırma ile yardım konvansiyonları yerine ulgusuna bir katkıda bulunuyor. Aksine yardım faaliyetlerini daha fazla karmaşıktırıyor ya da imkansızlaştırıyor.

İnsani ile askeri manda arasında kesin bir ayırım yapıyor musunuz?

Askeri-insani yardım misyonuna inanmıyoruz. Yardım etkinlikleri başarılı olmak zorundadır. Eğer şiddet devreye sokulursa insani olan biter. Yardım özür olmadan, müdahale kapasitesini ve anlamını yitirmen helikopter ve panzer koruması altında gелеmez. Bir insani-askeri manda insanlığı (misyonu olan

kimseler için) insanlığı için ölümcül bir şeydir.

"Yüksek yardımın yüzde 80'i çalınıyordu. Bunu askeri önlemlerle durdurmak gerek." denilerek Somali'ye yapılan askeri müdahale savunuluyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Bu rakam kesinlikle yalan. Bu rakam Amerika'nın müdahale kararı alınmadan birkaç gün önce ortaya atıldı. Bu düşünülmedi. Somali'deki açlık ve savaş aylarca görmezden gelindi. Bu zaman içerisinde yoğun bir yardım yapmak mümkündür, buna Uluslararası Kızıl Haç ve bizim örgütümüz tanıklık edebilir.

Geçen yılın Aralık ayında (ABD'nin askeri müdahalesinin başlangıcı) böyle gerçekten başka bir şey artık mümkün değildi. Daha önce askeri manda olarak sorunun kamuyuunda nasıl ve ne şekilde anlatılacağı problemi vardı. Her askeri kitle manda (kavramı) kendi askeri kültürüne ve işine idarece göre yorumlayabili. Buna birikimli insan prensiplere saygı göstermesi yükümlülüğünün olmaması da eklenir. Ayrıca kısa süre önce manda BM'nin bugüne kadar si-

vil insanları koruması ile ilgili Cenevre anlaşmasını imzalamadığını ben de biliyordum.

Somali'de yaşananlar! "Yeni Dünya Düzeni" kavramı arasında bir ilişki kuruyor musunuz?

Somali'de bu "Yeni Dünya Düzeni"nin çerçevesi görüldü. Açlığı karşı mücadele ancak siyasi bir değere ulaştıktan sonra verildi. Yerde sadece emir almakla kalmayın, aynı zamanda sınıyeye çekmek zorunda olan Pakistanlılar ve Faslılar operasyonlara katılıyorlar. Havada Amerikalılar helikopterlerini koruması altında sağa sola köresine ateş ederek tahrik ediyorlar. Bu o kadar da yeni bir durum değil.

Sonuç olarak söyleyecekleriniz...

Biz; insani yardım örgütü olarak, eleştiri hakımız kullanmak, aynı yüksek sesle ve açık seçik tekrar tekrar insani yardımın askerileştirilmesinin ve politikasına emrine verilmesinin yardımı için ve bununla birlikte yardımı multatçılar için aynı tehlikeyi olduğunu ısrarla vurguluyoruz.

✓ Üniversite gençliği: ALTERNATİF AÇILIŞLARLA YENİ ÖĞRETİM YILINA MERHABA

ÖĞRENCİSİZ AÇILIŞLAR- Cumhuriyetçilerin, bakanların, rektörlerin katıldığı üniversite açılış törenlerinde öğrenciler yoktu yine. Çünkü onların öğrencilerle yan yana gelecek yüzleri ve öğrencilerin sorularına, sorunlarına verecekleri yanıtları yoktu.

DİLLERİNDE SEHER'İN TÜRKÜLERİ- Öğrenci gençlik, İTÜ'de, Yıldız'da, Mimar Sinan'da, Hacettepe'de kendi halaylarıyla, "Demokratik Üniversite" şairleriyle başlattı yeni öğretim yılını; gençliğin mücadele şehitleri Seher'ler, Uğurlar, Şengüllerin sesini taşıdılar yeni öğrencilere...

✓ DİLMK'yı öğrencilerden baskılara ve faşistlere karşı mücadeleye çağırış

✓ Diyarbakır Ziya Gökalp Öğrenci Yurdu'nda yemek boykotu

✓ 19 Mayıs Üniversitesi öğrencilerinden yürüyüş; "Kredi Sınırlaması Kaldırılsın"

✓ Dicle Üniversitesi'nde polis işgali

Yazısı sayfa 14'te

✓ Amerikan halkı soruyor "SOMALİ'DE NE İŞİMİZ VAR?"

BEYAZ SARAY ZORDA-Vietnam'ın acısını en iyi Amerikan halkı biliyor. Çünkü kurtarılmak istenen ABD dolarıya da ama ölenlerin çocuklarıydı. Clinton Somali konusunda kamuoyunun desteğini alamıyor ve Amerikan halkı soruyor: "Somali'de ne işimiz var?"

SINIR TANIMAYAN DOKTORLAR BİRLİĞİ'NİN BM'YE TAVRİ- STDB üyesi doktorlar BM'nin Somali'deki askeri operasyonlarına tavrı olarak görevlerini bırakıyor. STDB Başkanı Dr. Rony Braumann: "BM, Somali'de insanî ilkelere ihlal ederek acımasız askeri yöntemler kullanıyor."

Yazısı sayfa 23'te

Özelleştirme ve mücadele

✓ İktidar cephesi; Özelleştirme artık "eşikteki tehlike" değil...
KIT'ler bir bir satılıyor

✓ İşçiler cephesi; Özelleştirme kapıdan içeri girdi...
Komiteler yaygınlaşıyor

■ Artık "özelleştirme olsun mu, olmasın mı" tartışılmıyor. Hükümetin gündeminde kaç yüz bin işçinin işten atılacağı var. Çiller'in planı ilk etapta 150 bin işçi... Sabancı 200 bin öneriyor...

■ İşçi kıyımına, alacaklarının gasp edilmesine, sağlıksız çalışma koşullarına, ücret yetersizliğine karşı direnişler sürüyor. Ceyhan'daki çirçir işletmelerinde, Toros Gübre'de, Gebze'de Imge, Porland ve Betasan'da, Antep Naksan Plastik'te direniş var; İstanbul'da Eminönü ve Küçükçekmece; Anadolu'da Muş, Sincan, Mersin, Zonguldak ve Yüreğir belediye işçileri direnişte.

■ İstanbul Gazlımanpaşa ve Tekel Bira Fabrikası işçileri "Özelleştirmeye, İşçi Kıyımına Karşı Mücadele Komiteleri"nde örgütlüyorlar... Komitelerden işçilerle görüştük; "DİRENİŞLERİMİZ KOMİTELERLE DAHA DA GÜZELLEŞECEK"

Yazısı sayfa 16-19'da

Çiller Washington'dan "acı ilaç"la geldi

■ IMF ve Dünya Bankası ile yaptığı görüşmelerin sonucunda, kredi hayalleri suya düşen Çiller, Amerika gezisinde emperyalist kuruluşlardan bir şey koparamadı. Türkiye'nin ekonomik durumunu yakından bilen emperyalist finans kuruluşları, "yapılması gerekenlerin yapılmadığını" söyleyerek, işlerin daha da kötüye gideceği mesajını verdiler.

■ Çiller'in "acı ilaç"ının tadını yıllardır çok iyi bilen emekçi halk, bunun zam, enflasyon, düşük ücretler, işçi kıyımı, artan vergiler ve özelleştirme olduğunun farkında.

✓ 1994 bütçesinin 192 trilyon açık vermesi enflasyonun tirmanacağını ve yeni zamların kırıya dayandığını gösteriyor.

✓ İktidar dış borç batağında yûzüyor. Dünyanın en borçlu 10 ülkesi sıralamasında Türkiye 1991'de sekizinciliğe yükseldi.

Yazısı sayfa 11'de

